

MEMÒRIA ECONÒMICA DE CATALUNYA

2018

GIRONA

ESPECIAL

**L'AGENDA 2030
I ELS OBJECTIUS DE
DESENVOLUPAMENT
SOSTENIBLE**

Cambra de Comerç de Girona

ESTUDIS ECONÒMICS

Consell General de Cambres de Catalunya

Patrocina:

 Santander

MEMÒRIA ECONÒMICA DE CATALUNYA

2018

GIRONA

ESPECIAL

**L'AGENDA 2030
I ELS OBJECTIUS DE
DESENVOLUPAMENT
SOSTENIBLE**

Cambra de Comerç de Girona

ESTUDIS ECONÒMICS

Consell General de Cambres de Catalunya

Patrocina:

 Santander

Memòria econòmica de Catalunya: any 2018
Juny de 2019

© Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona

Coordinació i direcció
Carme Poveda

Elaboració de continguts
Carme Poveda
Sandra Gutiérrez
Alejandra Marly

Col·laboradors externs:
Oriol Amat
Enric Genescà

Els textos signats són responsabilitat exclusiva dels autors i no reflecteixen necessàriament l'opinió del Consell de Cambres de Catalunya

Disseny gràfic:
Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona

Autoedició i fotocomposició:
Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona

MEMÒRIA econòmica de Catalunya: any 2018/Dirigida per la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Barcelona, i realitzada en col·laboració amb les cambres oficials de comerç i indústria de Lleida, Manresa, Sabadell, Terrassa, Tàrraga i Valls, i les de comerç, indústria i navegació de Girona, Palamós, Reus, Sant Feliu de Guíxols, Tarragona i Tortosa.
Barcelona: cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya, 2018.
204 pàg.
ISSN 1698-5559 Memòria econòmica de Catalunya en edició impresa
ISSN 2444-7978 Memòria econòmica de Catalunya en edició online
1. Catalunya. 2. Economia. 3. Memòria. 4. 2014. 5. Cambres de comerç. I. Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona. II. Cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya
338(467.1)

NOTA PRELIMINAR

D'acord amb l'article 34.k de la Llei 14/2002, de 27 de juny, de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres, es presenta la Memòria econòmica de Catalunya corresponent a l'any 2018, que ofereix una visió global de l'economia catalana d'aquest any.

Han contribuït a la preparació i la recollida de dades que figuren en aquesta Memòria econòmica de Catalunya els electors que formen part del cens de les cambres, i també els diversos organismes de les administracions públiques estatal, autonòmica i local. Als uns i als altres, que possibiliten i faciliten la tasca de les nostres corporacions, els agraïm la col·laboració, amb la confiança que aquest treball sigui d'utilitat per al coneixement de l'economia de Catalunya i el seu territori.

Barcelona, juny del 2019

Presentació

En el meu primer any de la nova legislatura cameral, em plau presentar la segona edició de la *Memòria econòmica de Girona*, que s'emmarca dins la 54a. edició de la *Memòria econòmica de Catalunya* que edita anualment el Consell de Cambres de Catalunya i que és la publicació de referència en l'anàlisi de l'economia catalana. La *Memòria de Girona* fa un balanç de l'economia de la província de Girona i les seves comarques l'any 2018, amb l'objectiu d'oferir als empresaris, professionals i institucions un coneixement més profund de la seva realitat econòmica més propera.

El balanç econòmic de Girona el 2018 ha estat globalment positiu. L'activitat econòmica de les nostres comarques ha seguit una evolució similar a la del conjunt de Catalunya amb un creixement estimat del VAB nominal al voltant del 3%. La marxa dels negocis ha estat positiva a tots els sectors, excepte al comerç que porta quatre anys estancat, mentre que la construcció a Girona registra el millor resultat de les demarcacions catalanes. El balanç turístic també ha estat positiu. El nombre de viatgers allotjats en hotels ha crescut un 4,5% i a les nostres comarques ja s'han superat els 3,5 milions de viatgers el 2018. Aquest any l'activitat econòmica s'ha mantingut dinàmica gràcies a la fortalesa de la demanda interna, ja que les exportacions nominals s'han reduït un 1,1% en un context caracteritzat per una desacceleració del comerç mundial. Tanmateix, Girona continua presentant un important saldo exterior positiu amb l'estranger. Pel que fa al mercat de treball, les afiliacions han mantingut un creixement per sobre del 3%, impulsades pel sector serveis que aporta el 67% de les noves afiliacions de l'any. Aquest bon resultat econòmic s'ha vist a totes les comarques, doncs la meitat han registrat augments de les afiliacions per sobre del 4%.

El segon objectiu de la publicació és aportar reflexions sobre un tema d'actualitat econòmica. Aquest any el tema monogràfic de la *Memòria* és l'Agenda 2030 i els Objectius de Desenvolupament Sostenible. L'Agenda 2030, aprovada per les Nacions Unides el setembre de l'any 2015, és una agenda global referida a les tres dimensions (econòmica, social i ambiental) del desenvolupament sostenible, que es desplega mitjançant l'assoliment de 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS). A través d'aquests objectius, es proposa lluitar contra la pobresa, frenar el canvi climàtic, millorar la salut de les persones, la qualitat del treball o reduir les desigualtats de gènere, entre d'altres. A Catalunya són moltes les iniciatives i bones pràctiques que estan començant a sorgir per avançar en l'assoliment dels ODS. Sobre aquesta qüestió tracten diversos articles d'experts i casos de bones pràctiques empresarials, com és el cas de Noel Alimentaria a Girona. A més, la *Memòria econòmica de Girona* inclou un article elaborat pel Gabinet d'Estudis Econòmics de la Cambra de Comerç de Barcelona en el qual es presenten en primícia els resultats de l'enquesta que s'ha fet amb l'Idescat a 1.583 empreses catalanes sobre aquesta qüestió.

Per acabar, vull agrair al Banco Santander el suport que dona a la *Memòria econòmica* i a la seva territorialització, gràcies al qual s'ha pogut elaborar una *Memòria econòmica* específica per a Girona i contribuir a la seva difusió a través de la presentació anual a la seu de la nostra Corporació.

Jaume Fàbrega i Vilà

President de la Cambra de Comerç de Girona

Índex

9 ECONOMIA CATALANA

- 10 1. Població
- 11 2. Activitat econòmica
- 20 3. Sector exterior
- 24 4. Mercat de treball
- 27 5. Preus i salaris
- 29 6. Sector públic

35 ECONOMIA DE GIRONA

- 37 Girona i comarques
- 44 Anàlisi comarcal

49 MONOGRÀFIC: L'AGENDA 2030 I ELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

- 50 [L'Agenda 2030 vista per les empreses catalanes. Una primera aproximació global a partir d'una enquesta](#)
(Carme Poveda, Cambra de Comerç de Barcelona)

60 CRONOLOGIA

63 GIRONA ESTADÍSTICA

ECONOMIA CATALANA

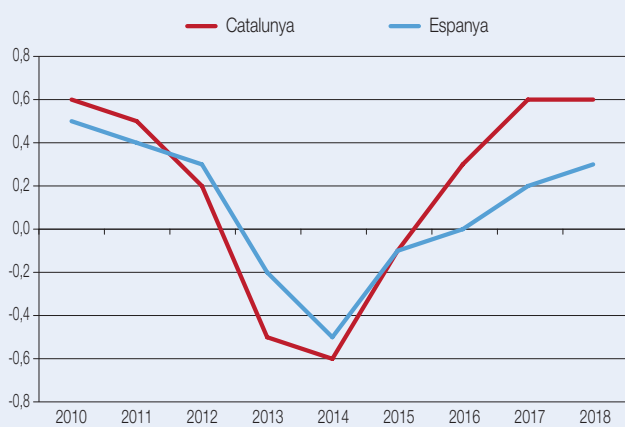

1. Població

El 2018, la **població** catalana ha augmentat per tercer any consecutiu, després del parèntesi de descens demogràfic que es va viure de 2013 a 2015. El nombre total de persones residents a Catalunya ha arribat a 7.543.825 a 1 de gener de 2018, 47.549 habitants més que un any abans, assolint una xifra rècord d'habitants. Aquest increment de població és molt similar al que es va donar l'any anterior. Cal tenir en compte que en els tres anys de descens (2013-2015) la població catalana es va reduir en 90.644 habitants, mentre que en els tres anys de recuperació (2016-2018) l'augment acumulat ha estat de 119.071 persones, per tant, el 2018 s'ha superat la xifra de població rècord que s'havia assolit el 2012. En taxes de variació, l'augment de la població resident a Catalunya ha estat, per segon any consecutiu, del 0,6% el 2018, una taxa que dobla la registrada pel conjunt de la població espanyola (0,3%). Cal assenyalar que la població catalana no només creix amb més força que l'espanyola sinó que, a més, va començar la tendència ascendent un any abans ([gràfic 2.1](#)).

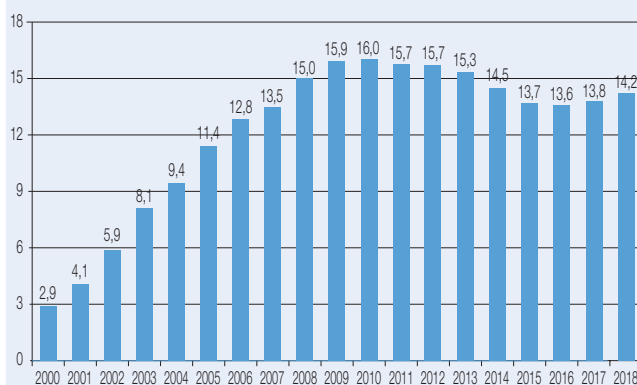
Per edats, l'increment de la població entre l'1 de gener de 2017 i de 2018 ha estat protagonitzada pel grup de persones d'entre 40 i 59 anys, que representen el 31% de la població total i ha augmentat un 1,5% respecte a l'any anterior, i que es correspon a la generació del "baby boom". També ha crescut amb força el grup de població de 60 anys i més, que són gairebé una quarta part de la població total i ha augmentat un 1,6% respecte a l'any

Gràfic 2.1
Evolució de la població
(taxes de variació interanual, en %)

Font: Idescat i INE

Gràfic 2.2
Percentatge de població estrangera sobre el total
(en %)

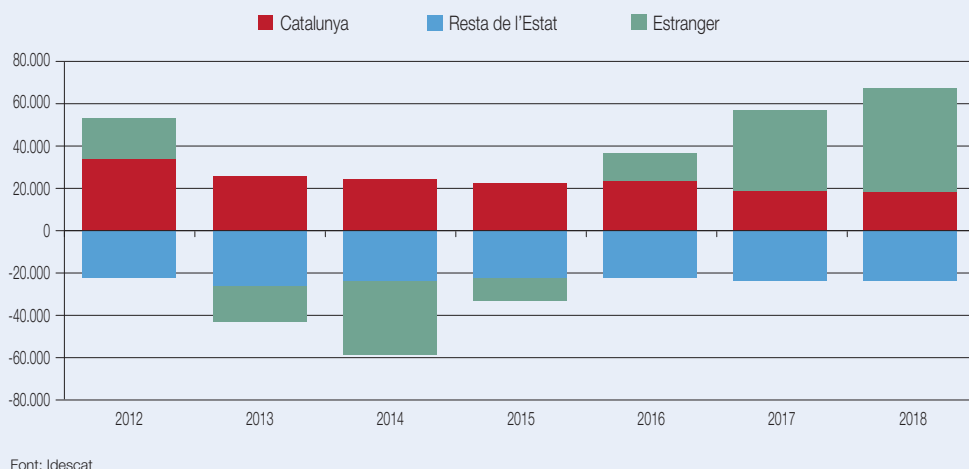

Font: Idescat

anterior, a causa sobretot de l'entrada en aquest grup de les generacions de finals de la postguerra, així com de l'augment de l'esperança de vida. Per contra, disminueix un 1,4% la població jove (de 20 a 39 anys). Aquest fet s'explicaria en part pels anys recents en què s'ha produït el retorn d'immigrants al seu país d'origen per la crisi, així com per l'emigració de joves catalans a altres països europeus en busca de feines millor remunerades. Finalment, el grup de població de menor edat (de 0 a 19) creix lleugerament, un 0,6% respecte a l'any anterior.

L'augment demogràfic que està vivint Catalunya els darrers anys s'explica tant per l'augment de la població de nacionalitat espanyola com de nacionalitat estrangera. Ara bé, l'increment de la població catalana no es deu tant a un augment de la taxa de natalitat (que continua en nivells molt baixos) com als processos de nacionalització d'estrangers, que comencen a ser importants en tant que una part de la població nouvinguda du ja el nombre mínim d'anys necessari per obtenir-la (10 anys en general). Per la seva banda, la població estrangera resident a Catalunya és d'1.082.099 habitants en el conjunt de l'any 2018, un 3,9% superior a la de l'any anterior. Tal com es pot veure al [gràfic 2.2](#), la taxa d'estrangeria (percentatge de població estrangera sobre el total) es va reduir durant la crisi, passant d'un màxim del 16% assolit el 2010 fins al 13,6% de l'any 2016, però des de 2017 ha iniciat una tendència lleugerament a l'alça. Així, el 2018 la taxa d'estrangeria ha tornat a augmentar per segon any consecutiu, situant-se en el 14,2%, i probablement continuï aquesta tendència de suau recuperació els propers anys en línia amb la millora de l'activitat econòmica al nostre país i l'augment d'oportunitats laborals.

Gràfic 2.3
Variació anual de la població resident a Catalunya per origen
(en nombre de persones)

La descomposició de l'evolució de la població resident a Catalunya atenent al seu lloc de naixement (no confondre amb nacionalitat) mostra un comportament diferenciats (gràfic 2.3). Mentre la població nascuda a la resta de l'Estat disminueix un 1,8% respecte al 2017 seguint la mateixa tònica que els anys anteriors (en bona part a causa del retorn dels jubilats al seu lloc de naixement), la població nascuda a Catalunya augmenta un 0,4%, similar a l'increment registrat els últims sis anys. La principal diferència respecte a l'any anterior és el fort increment de la població resident a Catalunya que ha nascut a l'estranger, d'un 3,7% interanual. En resum, l'increment de la població total resident a Catalunya és el resultat d'un augment de la població nascuda a Catalunya (18.106 persones més, força constant els darrers anys) i del fort repunt de la població nascuda a l'estranger que s'ha produït el 2018 (gairebé 50.000 persones més), mentre que la població nascuda a la resta de l'Estat segueix la tendència descendent dels últims anys. Això fa que sigui la dinàmica dels fluxos migratoris la que acabi determinant l'evolució demogràfica a Catalunya.

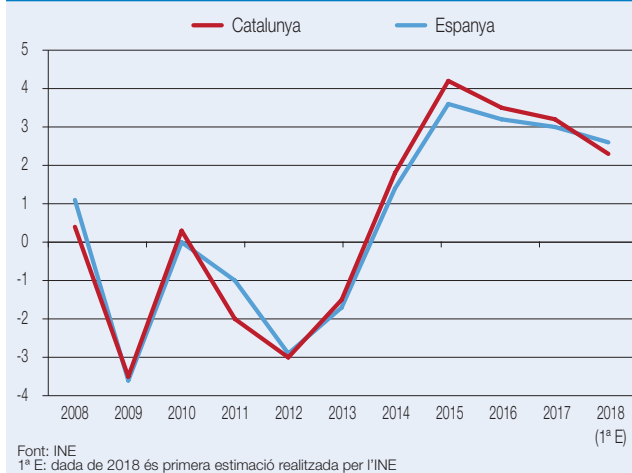
2. Activitat econòmica

L'economia catalana ha continuat en expansió el 2018 però ha moderat el ritme d'augment respecte als tres anys anteriors quan creixia a ritmes per sobre del 3%. Tot i això, l'economia catalana ha crescut força per sobre de la mitjana de països de la zona euro. Aquest dinamisme de l'economia ha continuat traduint-se en una intensa creació d'ocupació, fet que ha permès reduir la taxa d'atur i recuperar els augments salarials després d'anys de contenció.

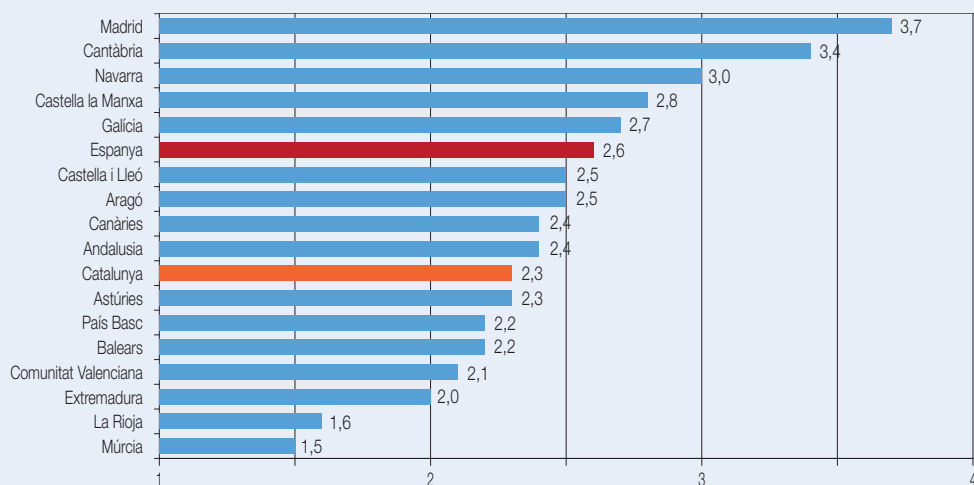
En el conjunt de l'any, el **Producte Interior Brut (PIB)** ha crescut un 2,6%, segons Idescat, set dècimes menys del 3,3% registrat l'any 2017. Al llarg de l'any, el perfil trimestral del PIB ha mostrat una forta estabilitat ja que ha estat del 0,4%-0,5% en els quatre trimestres de l'any. Tanmateix, la taxa interanual de creixement s'ha anat desaccelerant a mesura que avançava l'any, començant en el 3,3% el primer trimestre i finalitzant en l'1,8% el quart.

Aquest creixement s'ha aconseguit gràcies a les aportacions positives tant de la demanda interna com de la demanda externa. Tot i que la demanda interna continua sent la que fa una major contribució al creixement del PIB (2,2 punts), el sector exterior també n'ha contribuït positivament en 0,4 punts, però

Gràfic 2.4
Evolució del PIB
(taxes de variació interanual a preus constants, en %)

Gràfic 2.5
Evolució del PIB per comunitats autònomes, 2018 (estimació)
(taxes de creixement interanual a preus constants, en %)

(*) L'estimació de creixement del PIB de l'Idescat per a Catalunya és del 2,6%, tres dècimes per sobre de la taxa estimada per l'INE.
Nota: excloses les ciutats autònomes
Font: INE

aquest saldo de béns i serveis és el resultat d'una contribució negativa del sector exterior amb l'estranger de 0,4 punts i d'una contribució positiva del saldo amb la resta de l'estat espanyol de 0,8 punts.

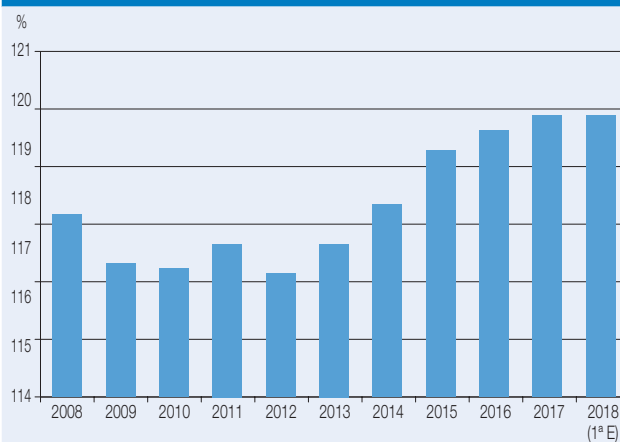
Tanmateix, segons l'estimació de Comptabilitat Regional de l'INE el creixement del PIB a Catalunya ha estat del 2,3% el 2018, tres dècimes per sota de l'estimació realitzada per l'Idescat (gràfic 2.4), i també per sota del creixement de l'economia espanyola (2,6%). Malgrat això, Catalunya es manté com la primera economia del país, amb un pes en el PIB estatal del 19,1%, una dècima per sobre del pes que té la Comunitat de Madrid que és la segona en importància relativa. L'economia catalana ha mostrat un millor comportament que l'economia espanyola des de l'inici de la recuperació el 2014, però aquesta tendència s'hauria invertit el 2018 segons les dades de l'INE, en bona part perquè l'economia catalana és més oberta i la desacceleració prové dels mercats exteriors. Pel costat de l'oferta, el millor comportament de l'economia espanyola respecte a la catalana el 2018 s'explicaria per un creixement més elevat al conjunt de l'Estat dels sectors de la construcció, activitats financeres i comerç, transport i hostaleria. En canvi, han tingut una millor evolució al Principat els sectors de la indústria, les activitats professionals, científiques i tècniques, les d'administracions públiques, salut i educació i serveis socials, i les TIC.

Si es compara l'evolució de l'economia catalana amb la de la resta de **comunitats autònomes**, Catalunya és la desena comunitat, juntament amb Astúries, en taxa de creixement del

PIB el 2018 (2,3%), i se situa clarament per sota de la mitjana estatal (2,6%). Els creixements més elevats els han registrat la Comunitat de Madrid (3,7%) degut a una evolució de la branca d'activitat de la construcció força més favorable que la registrada a nivell nacional, seguida de Cantàbria (3,4%) i Navarra (3%). En l'altre extrem, la Comunitat de Múrcia és la que ha registrat una variació real del PIB més modesta (1,5%) i l'única juntament amb La Rioja, Ceuta i Melilla, que han quedat per sota de la mitjana europea (2%) (gràfic 2.5).

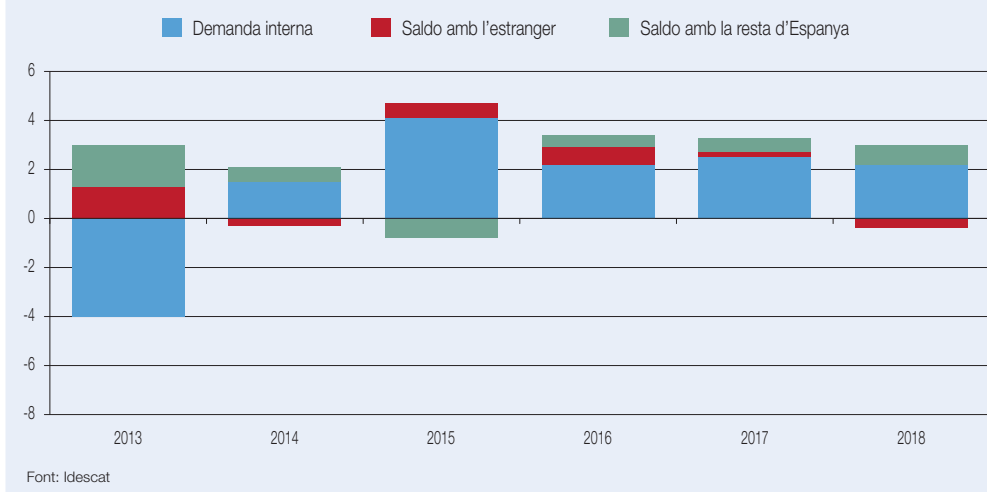
El **PIB per càpita** de Catalunya s'ha situat en 30.769 euros el 2018, un 2,3% més elevat que l'any anterior. Aquest nivell

Gràfic 2.6
PIB per càpita
(índex Espanya = 100)

Font: INE
1ª E: dada de 2018 és primera estimació realitzada per l'INE

Gràfic 2.7
Contribucions al creixement del PIB a Catalunya
(en punts percentuals)

de PIB per càpita és un 19% superior a la mitjana espanyola (25.854 euros/hab.). En comparació amb l'any anterior, aquest percentatge s'ha reduït en nou dècimes, quan era del 19,9%, si bé encara supera el mínim del 16,5% que es va assolir el 2011 (gràfic 2.6). L'economia catalana continua sent la quarta de l'Estat amb un PIB per càpita més elevat, després de la Comunitat de Madrid (34.916 euros/hab.), el País Basc (34.079 euros/hab.) i Navarra (31.809 euros/hab.).

Com ja s'ha avançat, la **demanda interna** continua sent la gran protagonista del creixement econòmic, tot i que se suma també una lleugera contribució positiva del sector exterior. Tal com es pot veure al gràfic 2.7, la demanda interna ha aportat 2,2 punts al creixement i el sector amb l'exterior ha contribuït amb els restants 0,4 punts fins a arribar al 2,6% de creixement total del PIB. En comparació amb l'any anterior, l'aportació de la demanda interna ha disminuït en tres dècimes i la del saldo exterior també en quatre dècimes. Però dins la contribució del sector exterior cal diferenciar entre el saldo amb l'estranger, que ha passat d'aportar 0,2 punts el 2017 a detreure 0,4 punts el 2018, i el saldo amb la resta de l'Estat espanyol que ha passat de fer una aportació positiva de 0,6 punts a una de 0,8 punts.

En taxes de creixement interanual, la demanda interna ha moderat el ritme d'augment, des del 2,9% el 2017 al 2,5% el 2018. Aquest alentiment és el resultat d'una desacceleració en les taxes de creixement de tots els components de la demanda interna, ja sigui el consum privat, el consum de les administracions públiques o la formació bruta de capital (inversió).

En línia amb la favorable conjuntura econòmica, la creació neta de societats mercantils durant el 2018 (15.779) ha sobrepassat el registre de la Comunitat de Madrid (14.848). No obstant això, la variació anual és negativa (-6,0%) i la capitalització de les societats creades disminueix, si bé s'han superat els nivells del període 2009-2014.

Pel que fa al **consum de les llars**, aquest ha crescut un 2,0% interanual el 2018, quatre dècimes menys que l'any anterior. El consum privat, que representa el 55% del PIB català, ha estat el component de la demanda que més ha contribuït al creixement del PIB —1,1 punts del total de 2,6 punts. Cal tenir en compte l'impacte positiu que ha tingut el bon comportament de l'ocupació aquest any, la baixa inflació, l'augment del crèdit al consum, la millora de la riquesa patrimonial de les famílies per la recuperació del preu dels habitatges, i l'increment salarial que s'ha produït aquest any després d'anys de contenció o disminució. Malgrat tot, la taxa d'estalvi està en nivells molt baixos, per això es preveu que l'expansió del consum es produeixi a ritmes cada vegada més lents. Entre els indicadors que mostren la bona marxa del consum privat el 2018 cal destacar l'increment de les matriculacions de turismes (4,3%), fins als 216.132 vehicles que és la xifra més alta des de 2007.

El **consum del conjunt d'administracions públiques** que operen a Catalunya també ha registrat una evolució positiva però una mica més suau que l'any anterior, ja que ha passat de créixer un 2,1% el 2017 a l'1,9% el 2018 (quadre 2.1). Aquest increment és el resultat d'un augment salarial de l'1,5% per als treballadors públics i del pagament d'endarreriments, així com d'una millor evolució de les despeses corrents gràcies a la recuperació dels ingressos impositius.

La **inversió** o formació bruta de capital ha tingut un comportament positiu el 2018, amb un creixement del 4,6% respecte a l'any anterior, però més moderat que el 2017. Tanmateix, la inversió registra la taxa més elevada de tots els components del PIB pel costat de la demanda. Aquest dinamisme ve explicat tant per la inversió en béns d'equipament, que registra un increment del 4,7%, idèntic al de l'any anterior, com per la consolidació de la recuperació de la inversió en construcció, que ha crescut un 4,2%. Aquest és el cinquè any consecutiu que es produeix un increment de la inversió en construcció, però el 2018 s'ha moderat respecte a les taxes registrades els dos anys anteriors, un procés natural quan es parteix de xifres molt baixes i progressivament va recuperant pes en el conjunt de l'economia.

Si parlem únicament de la inversió industrial, els resultats de l'Enquesta d'inversió industrial de la tardor de 2018 indiquen un increment interanual de la inversió del 16,1% el 2018. En canvi, de cara al 2019, l'enquesta preveu un descens de la inversió industrial del 9,7% interanual, que seria la primera taxa negativa en sis anys. La principal finalitat de la inversió realitzada el 2018 ha estat l'ampliació de la capacitat productiva de les empreses i, a continuació, la reposició de l'equipament en el cas de les pimes i les altres finalitats, en el de les grans empreses. En 2018, la inversió industrial ha augmentat a la major part dels sectors d'activitat, tret dels béns de consum durador i dels productes alimentaris, begudes i tabac, on s'ha

reduït (-26,9% i -8,5%, respectivament). Cal destacar, a més, el notable increment de la inversió en el sector dels béns de consum no durador (40,3%) i d'energia i aigua (35,9%). En la major part dels sectors, l'evolució de la demanda ha estat el principal factor afavoridor de la inversió industrial a Catalunya, mentre que els factors tècnics ho han estat en el de l'energia i aigua, béns de consum durador, i automòbil.

Finalment, el **sector exterior** també ha actuat, un any més, com a element impulsor del creixement econòmic. La seva contribució positiva ha estat de quatre dècimes gràcies a que l'aportació positiva dels fluxos econòmics amb la resta de l'Estat ha compensat amb escreix l'aportació negativa dels fluxos amb l'estranger. Cal recordar, però, que tant els intercanvis comercials amb la resta de l'Estat com amb l'estranger presenten superàvit, és a dir, les vendes superen les compres.

Per una banda, el saldo positiu dels intercanvis comercials i de serveis amb la resta de l'Estat Espanyol ha arribat als 15.698 milions d'euros, un 6,9% més que l'any anterior, i la xifra més elevada des de 2007. Per altra banda, el saldo amb l'exterior ha estat positiu, de 13.837 milions d'euros, però s'ha reduït un 12% respecte a l'any anterior. L'aportació negativa dels fluxos amb l'estranger es deu a una desacceleració en el creixement de les exportacions de béns i serveis (del 5,1% el 2017 al 2% el 2018) que ha estat superior a l'alentiment en el ritme d'increment de les importacions (que

Quadre 2.1
Evolució del PIB a Catalunya. Demanda
(taxes de variació interanual en volum, en %)

	2016	2017	2018	2018			
				I trim.	II trim.	III trim.	IV trim.
PIB	3,4	3,3	2,6	3,3	2,8	2,5	1,8
Demanda interna	2,5	2,9	2,5	2,8	2,7	2,2	2,4
Consum llars	2,1	2,4	2,0	3,1	1,6	1,7	1,5
Consum adm. públiques ¹	1,2	2,1	1,9	2,2	1,4	1,8	2,3
Formació bruta de capital ²	4,7	5,2	4,6	2,8	6,9	3,9	4,7
Béns equipament i altres	4,3	4,7	4,7	-0,1	8,9	4,2	6,1
Construcció	5,1	4,9	4,2	6,3	4,2	3,5	3,0
Saldo exterior ^{3,4}	1,2	0,8	0,4	0,9	0,4	0,6	-0,2
Saldo amb l'estranger ⁴	0,7	0,2	-0,4	0,1	-0,8	-0,3	-0,6
Exportacions totals amb l'estranger	4,4	5,1	2,0	4,5	2,2	1,0	0,4
Importacions totals amb l'estranger	3,0	5,6	3,6	5,0	5,1	2,1	2,4

(1) Inclou la despesa en consum de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars.

(2) Inclou la variació d'existències.

(3) Inclou el saldo amb l'estranger i amb la resta d'Espanya.

(4) Aportació al creixement del PIB.

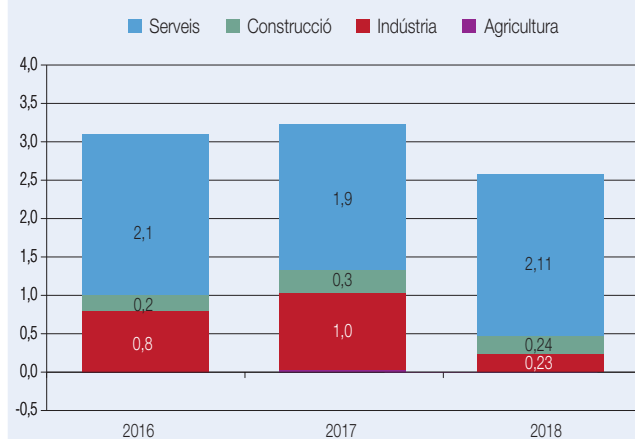
Font: IDESCAT

han passat de créixer un 5,6% el 2017 a un 3,6% el 2018). La raó d'això és que les lluites comercials entre Estats Units i la Xina han perjudicat la demanda mundial, i per tant les exportacions catalanes, mentre que la major fortalesa de l'economia catalana ha contribuït a sostenir les importacions.

Tots els grans **sectors econòmics** han presentat un balanç positiu de la seva activitat durant el 2018, a excepció de l'agricultura ([quadre 2.2](#)). El sectors que han registrat una evolució més alcista han estat la construcció (4,7%) i els serveis (2,9%), mentre que la indústria és el sector que més s'ha alentit ja que ha passat d'un creixement del 4,8% el 2017 a l'1,1% el 2018. Dins els serveis, els sectors més dinàmics han estat, igual que l'any anterior, les activitats immobiliàries i professionals (3,8%) i les administracions públiques, salut, educació i serveis socials (3%). L'evolució trimestral del VAB sectorial mostra un comportament diferenciàt. Mentre que les taxes de creixement a la indústria s'anaven desaccelerant amb molta força fins a arribar a caure en el darrer trimestre de l'any, als serveis s'han mantingut força constants entorn al 3% i a la construcció han tingut baixades i pujades.

El sector serveis és el que més ha contribuït al creixement per la importància que té en el conjunt de l'economia (73% del VAB total), de fet, dels 2,6 punts percentuals de creixement del VAB global, 2,11 punts venen explicats per la millora de l'activitat als serveis, especialment en els serveis orientats al mercat. La indústria representa el 21% del VAB i ha contribuït al creixement econòmic en 0,23 punts (havia contribuït en un punt l'any anterior), i la construcció que representa el 5% del VAB ha contribuït també en 0,24 punts ([gràfic 2.8](#)).

Gràfic 2.8
Contribucions dels sectors al creixement del VAB a Catalunya
(en punts percentuals)

Font: Idescat

A la **indústria**, l'índex de producció industrial (IPI) ha augmentat un escàs 0,8% a Catalunya el 2018, molt per sota del 3,7% registrat l'any anterior, i exactament igual que al conjunt de l'Estat. Tanmateix, si es considera únicament l'índex de producció de productes industrials excloent l'energia, Catalunya segueix creixent amb més força que el conjunt de l'economia espanyola (1,9% enfront de l'1,4%) i que la zona euro (1,3%). Això ha permès mantenir un diferencial positiu entre el creixement de la indústria catalana i el dels països més industrialitzats. Per exemple, el 2018 l'índex de producció a la indústria manufacturera a Alemanya ha augmentat un 1,2%, a Itàlia un 0,9% i a França un 0,4%.

Quadre 2.2
Evolució del PIB a Catalunya. Oferta
(taxes de variació interanual en volum, en %)

				2018			
	2016	2017	2018	I trim.	II trim.	III trim.	IV trim.
PIB	3,4	3,3	2,6	3,3	2,8	2,5	1,8
Valor afegit brut	3,2	3,2	2,6	3,2	3,0	2,4	1,9
Agricultura	4,1	3,7	-0,4	0,4	0,1	-0,9	-1,2
Indústria	3,8	4,8	1,1	3,8	2,5	0,8	-2,4
Construcció	5,2	5,8	4,7	6,4	3,9	3,5	5,2
Serveis	2,9	2,6	2,9	2,9	3,1	2,9	2,9
Comerç, transport i hostaleria	4,5	1,7	2,1	1,5	2,4	2,3	2,1
Act. immobiliàries, professionals i altres	2,4	3,2	3,8	3,9	3,9	3,5	3,9
Adm. pública, educació, sanitat i serveis socials	0,9	2,7	2,5	3,0	2,4	2,2	2,2
Impostos nets s/productes	5,9	5,1	2,5	4,5	0,9	3,2	1,4

Font: Idescat. Comptes econòmics anuals de Catalunya (PIB)

En general, les branques d'activitat industrial han registrat un pitjor resultat el 2018 que el 2017. Les branques que han mostrat un major dinamisme el darrer any han estat les relacionades amb la maquinària i equips mecànics (7,5%), la metal·lúrgia (4%) i el material de transport (3,3%), però en tots els casos per sota dels increments màxims del 10% registrats l'any anterior. Altres sectors molt importants a Catalunya com el farmacèutic o l'alimentació també han registrat increments, però més moderats que el 2017 (per sota del 2,5%). En canvi, l'índex de producció industrial ha disminuït clarament als sectors d'altres productes minerals no metàl·lics, energia, subministrament d'aigua i paper i arts gràfiques. El sector químic va registrar un lleuger descens en la producció, igual que el sector del cautxú i plàstic (gràfic 2.9).

El sector de la **construcció** ha mantingut la trajectòria positiva de recuperació al llarg de 2018, recuperant així part de l'activitat perduda durant la crisi. Per exemple, el nombre d'habitatges en construcció ha augmentat un 12,6%, fins a les 18.778 unitats el 2018, la xifra més alta des de 2008. Tal com es pot veure al [gràfic 2.10](#), s'amplia la bretxa entre el nombre d'habitatges iniciats i acabats, fet que és indicatiu de la fase expansiva que viu el sector.

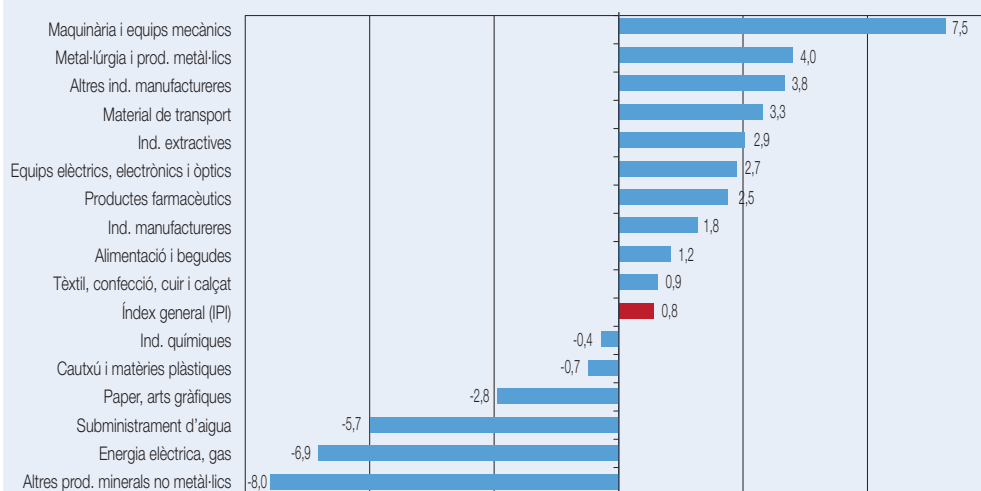
Per segon any consecutiu, el creixement del sector de la construcció ha estat generalitzat tant en el segment d'obra pública com en el residencial. El volum de licitació d'obra pública (segons data de publicació) ha registrat el 2018 una taxa d'augment del 35%, fins a gairebé els 2.000 milions

d'euros, increment que se suma al 40% registrat l'any 2017, després de la intensa davallada de 2015 i 2016. Per nivells d'administració, l'augment de 2018 s'explica per l'intens creixement de les licitacions que s'han produït els darrers mesos —després del canvi de govern— a l'administració estatal (97%) i també a l'administració local (47%), mentre que a la Generalitat ha disminuït un 14%, segons la Cambra Oficial de Contractistes d'Obra de Catalunya. Per tipus de licitació, tant l'obra civil com l'edificació han experimentat creixements molt forts (30% i 43%, respectivament).

Els indicadors de demanda en el sector de l'habitatge també són clarament positius el 2018. D'una banda, el nombre de transaccions d'habitatges ha crescut un 5,6%, fins a les 145.405 compravendes. De l'altra, el nombre d'hipoteques constituïdes sobre habitatges —que representen el 40% de les compravendes efectuades— ha estat de 57.500, un 13% més que l'any anterior. Aquesta intensa recuperació de la demanda, que creix més que el nombre d'habitatges nous acabats especialment a les ciutats grans i mitjanes on escasseja el sòl i els tràmits administratiu són llargs, explica l'increment de preus de l'habitatge del 8,8% que s'ha produït a Catalunya el 2018 (6,7% al conjunt de l'Estat), segons dades de l'INE.

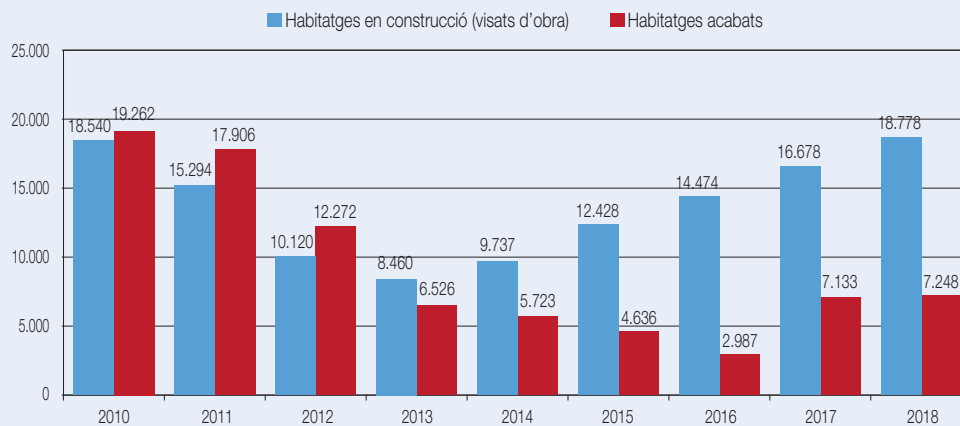
El sector **serveis** ha estat, un any més, el que més ha contribuït a la millora de l'activitat econòmica de Catalunya. Tant els serveis orientats al mercat (comerç, transport, hostaleria, finances, activitats immobiliàries, professionals,

Gràfic 2.9
Índex producció industrial per seccions, Catalunya 2018 (p)
(taxes de variació interanual, en %)

(p) Dades provisionals
Font: Idescat

Gràfic 2.10
Evolució de la construcció residencial a Catalunya
(unitats)

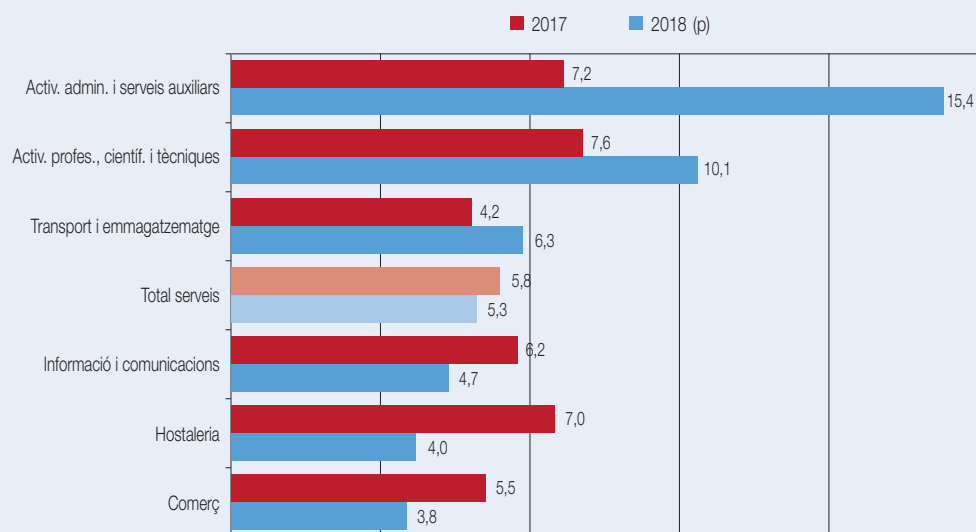

Font: Idescat a partir del Ministeri de Foment

etc.) com els serveis no orientats al mercat (administració pública, sanitat, educació i serveis socials) han tingut una evolució positiva de l'activitat, però destaca sobretot el subsector d'activitats immobiliàries i professionals, que ha accelerat el creixement del seu VAB des del 3,2% el 2017 al 3,8% el 2018. El sector del comerç, transport i hostaleria també ha accelerat el seu creixement, fins al 2,1%. Al contrari que el sector d'administració pública, educació, sanitat i serveis socials, que han moderat lleugerament el ritme d'augment des del 2,7% al 2,5% el 2018.

L'índex general d'activitat als serveis ha crescut un 5,3% el 2018, similar a l'increment registrat l'any anterior que va ser del 5,8% (gràfic 2.11). Cap de les set agrupacions sectorials ha registrat un descens de l'índex d'activitat, i els sectors que mostren un major dinamisme són, igual que l'any passat, les activitats administratives i de serveis auxiliars (15,4%), les activitats professionals, científiques i tècniques (10,1%), i el transport i emmagatzematge (6,3%). En tots tres casos s'han millorat els ja positius registres assolits l'any anterior. Per sota del creixement de la mitjana del sector, se situen les branques de TIC, hostaleria i comerç, que registren increments entre el 3% i el 5%.

Gràfic 2.11
Índex d'activitat del sector serveis a Catalunya
(taxes de variació interanual, en %)

Font: Idescat a partir de l'INE
(p) Dades provisionals

Pel que fa al **sector financer**, després de les conseqüències del conflicte polític que es va viure els darrers mesos de l'any 2017 a Catalunya, els dipòsits tornen a créixer el 2018. Així, els dipòsits a la vista i d'estalvi van registrar un ascens del 7,5% (per sobre del 2,3% al conjunt de l'Estat), després del descens del 9,3% registrat a finals de 2017, segons dades del Banc d'Espanya. Cal tenir en compte que la territorialització de les dades de dipòsits es realitza en funció de la sucursal que capta el dipòsit, i el moviment de seus d'entitats financeres que es va produir a finals de 2017 ha afectat a aquesta estadística. Per la seva banda, l'estoc total de crèdit al sector privat a Catalunya va disminuir el quart trimestre de 2018 un 4% interanual (-4,5% al conjunt de l'Estat), que se suma al descens del 8,1% registrat en el quart trimestre de 2017. Aquí cal tenir també present l'efecte del canvi de seus d'empreses, atès que la territorialització de les dades d'estoc de crèdit es realitza en funció de la residència del deutor (empresa o particular).

L'alentiment en el ritme d'activitat econòmica respecte als exercicis immediatament precedents es referma en l'evolució del **trànsit de mercaderies**. Així, la intensitat mitjana diària (IMD) de vehicles pesats (mercaderies) en autopistes de peatge ha augmentat un 2,7%, un increment que és inferior al 5,7% de l'any anterior.

Així mateix, el **trànsit marítim** de mercaderies en tones ha moderat el dinamisme l'any 2018, amb un increment del 4,6% a Catalunya, per sota del 18,8% de l'any anterior. Aquest increment es deu tan sols als magnífics resultats del port de Barcelona (que creix gairebé un 10%), mentre que el port de Tarragona ha registrat un descens del 4,8% respecte a l'any anterior, especialment en les mercaderies líquides a l'engròs per la frenada del sector químic. El nombre de vaixells mercants que van transitar pels ports catalans l'any 2018 es va mantenir estable entorn als 11.595 vaixells, dels quals 886 van ser creuers que van fer escala en aquests ports. Quant al nombre de passatgers als ports catalans, es va arribar als 4,59

milions el 2018, dels quals 3,15 milions van ser creueristes de diferents modalitats, un 13,9% més que l'any anterior.

El **trànsit aeri** ha assolit un nou màxim històric el 2018. Pels aeroports catalans han passat 53.229.000 passatgers el 2018, un 5,9% més que l'any anterior. Destaca el bon comportament de l'aeroport del Prat (ara anomenat Josep Tarradellas), que amb un creixement del 6,1%, ha arribat als 50.127.700 passatgers el 2018, un rècord històric que a més suposa un creixement acumulat del 72% des de 2010. Tot i que amb un volum molt menor de passatgers, els aeroports de Girona i de Reus també han tingut una evolució positiva el 2018. L'aeroport de Girona ha superat els 2 milions de passatgers (increment del 3,7%) i l'aeroport de Reus ha superat el milió de passatgers (increment de l'1,4% respecte al 2017).

Dins el sector serveis, cal dedicar una atenció especial al sector turístic per la seva importància en l'economia catalana. Recordem que el sector turístic en sentit ampli (inclou hostaleria i serveis de transport, per exemple) ocupa a 447.475 persones i representa el 13,3% de l'ocupació total. El 2018 el nombre d'ocupats al sector s'ha mantingut estable respecte a l'any anterior, en línia amb les principals variables d'activitat del sector.

Així, l'**activitat turística** ha registrat una evolució estable quant a nombre de turistes estrangers però positiva quant a despesa declarada per aquests. El 2018 han visitat Catalunya 19.123.200 turistes estrangers, una xifra pràcticament idèntica a la de l'any anterior, segons l'Estadística de Moviments Turístics en Frontera que va començar a publicar l'INE a l'octubre de 2015. La xifra de despesa total declarada per aquests turistes ha ascendit a 20.606,2 milions d'euros, un 7,2% més que l'any anterior, i la despesa per turista i dia a 185 euros, un 9,7% més que el 2017. És un balanç positiu perquè significa que el turisme s'està començant a enfocar més cap a la qualitat que cap a la quantitat.

Quadre 2.3
Viatgers i pernoctacions en establiments turístics, 2018

	Viatgers		Pernoctacions	
	Nombre	% var. interanual	Nombre	% var. interanual
Establiments hotelers	20.087.452	1,6	56.844.609	-0,7
Càmpings	3.276.175	0,5	16.956.560	0,4
Turisme rural	486.935	10,5	1.264.831	5,2
Apartaments turístics	1.044.920	-9,6	6.037.303	-10,2
Albergs	373.795	-2,8	953.257	-3,5
Total	25.269.277	1,0	82.056.560	-1,2

Font: Observatori del Treball i Model Productiu. Generalitat de Catalunya

Les dues nacionalitats majoritàries continuen sent França (amb 4,1 milions de turistes, el 21% del total) i el Regne Unit (2 milions, amb un pes de l'11%), seguides per Alemanya (1,41 milions i el 7% dels turistes estrangers), Estats Units (1,36 milions i 7% del mercat) i Itàlia (1,19 milions i un pes del 6%). D'aquests cinc principals mercats, només ha crescut el nord-americà (un 22%), mentre que la resta han patit retrocessos sent els més destacats el d'Alemanya (-10%), França (-8,6%) i Regne Unit (-4,1%). En resum, perden pes els països emissors tradicionals com França, el Regne Unit o Alemanya, mentre que augmenten els turistes provinents de països més allunyats geogràficament, com els EUA o els països asiàtics.

Al conjunt de l'Estat espanyol el nombre de turistes estrangers ha augmentat més que a Catalunya (1,1%), mentre que la despesa total declarada ha crescut menys (3,3%). Catalunya continua sent la comunitat amb un major pes en el sector turístic, atès que concentra el 23% tant dels turistes estrangers com de la despesa declarada per aquests.

Si s'analitza l'afluència turística (estrangers i nacionals) en el conjunt d'establiments d'allotjaments turístics s'obté un total de 25,27 milions de viatgers (un 1% més que l'any anterior) i 82 milions de pernотacions (-1,2% respecte al 2017) ([quadre 2.3](#)). Els establiments hotelers concentren la majoria d'aquesta ocupació (gairebé el 80% dels viatgers i el 70% de les pernотacions). El nombre de viatgers allotjats en hotels ha augmentat un 1,6% fins als 20 milions, mentre que el nombre de pernотacions ha patit una lleugera reducció del 0,7%, situant-se en 56,8 milions. El segon tipus d'allotjament més important quant a viatgers són els càmpings (3,2 milions i un creixement interanual del 0,5%), seguit pels apartaments turístics (1,04 milions, amb un retrocés del 9,6% respecte al 2017). Finalment, el nombre

de viatgers allotjats en turisme rural ha crescut un 10,5% fins als 486.935, i el de viatgers en albergs no arriba als 400.000.

Per analitzar la distribució i l'evolució dels turistes per mercats d'origen s'han utilitzat les dades que proporciona Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya. El 63% dels viatgers allotjats en hotels eren estrangers, el 22% catalans i el restant 15% de la resta de l'estat. L'any 2018, els viatgers que han explicat l'increment del nombre de turistes allotjats en hotels han estat els estrangers, que han augmentat un 3,2%, mentre que el nombre de turistes catalans s'ha estancat i el procedent de la resta de l'Estat espanyol s'ha reduït un 3,2%. Quant als allotjaments no hotelers (càmpings, allotjaments rurals, apartaments turístics i albergs), la majoria dels visitants són catalans (el 53%), seguits pels estrangers, amb un pes de gairebé el 40%. Però mentre que els primers han augmentat, els segons han disminuït un 3,6%, principalment per la reducció dels allotjats en apartaments turístics ([quadre 2.4](#)).

L'anàlisi per marques turístiques mostra que només unes poques han registrat un comportament positiu en el nombre de viatgers allotjats en hotels aquest darrer any, com és el cas de la ciutat de Barcelona i la Costa Brava (amb creixements per sobre del 5%). Cal dir que Barcelona ciutat concentra el 42% del turisme a Catalunya i Costa Brava el 18%. En canvi, altres marques catalanes amb un pes important en el global, com és el cas de la Costa de Barcelona (que concentra el 18%) i la Costa Daurada (el 13%), han registrat descensos del 3% i 6,8%, respectivament. Entre la resta de marques turístiques que tenen un pes més reduït sobre el total, destaca el bon comportament de les Terres de Lleida i la Vall d'Aran, i el retrocés de Paisatges de Barcelona i les Terres de l'Ebre.

Quadre 2.4
Viatgers i pernотacions en establiments turístics per mercat d'origen, 2018

	Viatgers		Pernотacions	
	Nombre	% var. interanual	Nombre	% var. interanual
Establiments hotelers	20.087.452	1,6	56.844.609	-0,7
Catalans	4.330.112	0,5	8.603.044	-2,0
Resta de l'Estat	3.042.248	-3,2	7.227.821	-7,0
Estrangers	12.715.089	3,2	41.013.746	0,8
Establiments extrahotelers	5.181.825	-1,1	25.211.951	-2,3
Catalans	2.758.859	1,1	9.754.167	0,3
Resta de l'Estat	388.420	-3,6	1.921.243	-5,1
Estrangers	2.034.552	-3,6	13.536.538	-3,7

Font: Observatori del Treball i Model Productiu. Generalitat de Catalunya

3. Sector exterior

Una evidència clara de la fortalesa de la demanda interna queda palesa en el dinamisme de les importacions de béns i serveis en volum, que han mantingut un creixement igual o superior al 3% per cinquè any consecutiu (gràfic 2.12). Aquest any, l'increment de les importacions de béns i serveis ha superat àmpliament el de les exportacions, ja que aquestes últimes s'han vist afectades per la desacceleració del comerç mundial i les pitjors perspectives econòmiques a la UE, i més concretament a alguns dels principals socis comercials com Alemanya, Itàlia i Regne Unit. Així, les exportacions de béns i serveis han desaccelerat el seu creixement des del 5,1% el 2017 al 2,0% el 2018, mentre que les importacions han registrat una desacceleració més suau, del 5,6% al 3,6%.

Com a conseqüència del menor dinamisme experimentat per les vendes a l'exterior en comparació amb el PIB, el pes de les exportacions catalanes sobre el PIB s'ha situat en el 38,2%, mentre que el pes de les importacions totals en el PIB s'ha ampliat al 32,5%.

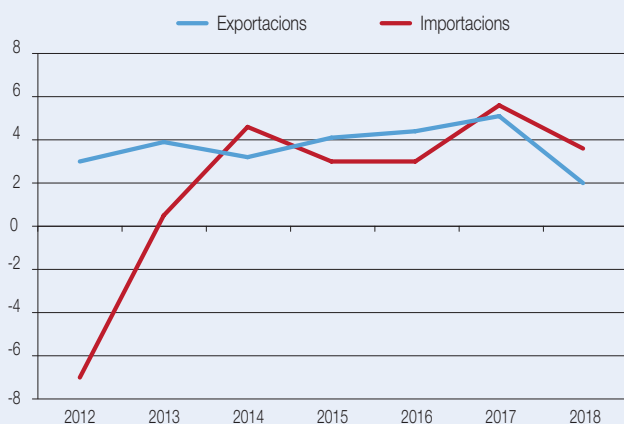
En conjunt, l'economia catalana presenta un saldo exterior positiu amb l'estranger de 13.837 milions d'euros el 2018. Si a aquesta dada se li suma el saldo positiu amb la resta de l'Estat espanyol (15.698 milions), s'obté que l'economia catalana presenta un saldo exterior total favorable de gairebé 30.000 milions d'euros, el 12,2% del PIB.

Pel que fa als fluxos exteriors únicament de béns i en valors corrents, el 2018 també han moderat el creixement respecte a l'any anterior. Les dades provisionals publicades per l'Idescat

a partir de Duanes mostren que sobretot s'ha moderat el ritme de creixement de les exportacions, que han passat de créixer un 6,9% el 2017 a un 1,1% el 2018, una evolució que està en línia amb la desacceleració del creixement del comerç mundial. En canvi, les importacions només han suavitzat l'elevada taxa de creixement, des del 9% de 2017 al 6,9%, que s'explica pel bon comportament de la demanda interna a Catalunya, impulsada pel consum privat i la inversió empresarial. Per tant, aquest augment de la demanda interna, que impulsa les importacions, contrasta amb l'atonía de la demanda internacional que frena les exportacions, de manera que el 2018 s'ha produït una nova ampliació del saldo negatiu de la balança comercial de béns amb l'exterior, fins a assolir el nivell més alt de l'última dècada. En valor, les exportacions han assolit els 71.649 milions d'euros el 2018, per sota del valor de les importacions, que han estat de 90.765 milions d'euros (gràfic 2.13). El resultat és un saldo exterior deficitari de la balança comercial de béns que s'ha ampliat fins a superar els 19.000 milions d'euros. D'altra banda, la taxa de cobertura (definida com el quocient de les exportacions sobre les importacions) s'ha reduït al 79%, la ràtio més baixa dels darrers set anys.

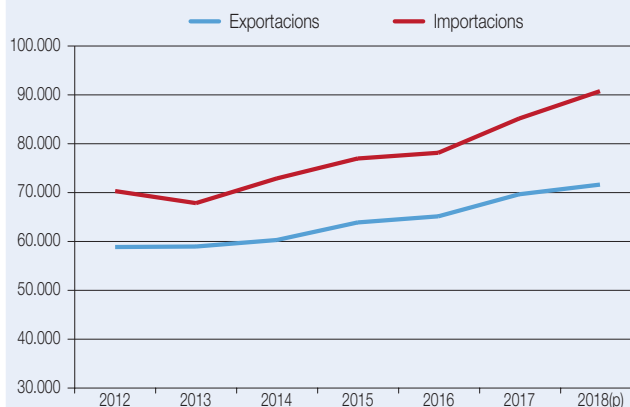
Tot i la moderació del creixement, les exportacions catalanes han registrat un nou màxim històric el 2018. A més, les exportacions acumulen des de 2009, any en què es va produir una caiguda important, un creixement del 73%. El creixement continuat de les exportacions durant els últims nou anys és el resultat d'un augment de la competitivitat dels productes fabricats a Catalunya derivada de la contenció dels costos laborals, de la inversió tecnològica realitzada, de les millores en eficiència i productivitat assolides, i dels esforços per diversificar mercats.

Gràfic 2.12
Exportacions i importacions totals de béns i serveis
(taxes de variació interanual en volum, en %)

Font: Idescat

Gràfic 2.13
Fluxos comercials de béns amb l'estranger
(en milions d'euros a preus corrents)

Font: Idescat, a partir de dades del Departament de Duanes

Nota: Les dades del darrer any són provisionals i les seves taxes de variació estan calculades a partir de les dades provisionals de l'any anterior

Aquesta expansió del volum de les exportacions ha anat acompanyada d'un increment del nombre d'empreses exportadores a Catalunya, que ha arribat a les 47.918 empreses el 2018, segons l'ICEX. D'aquestes, el 36% són empreses exportadores regulars, el que vol dir que han exportat de forma consecutiva durant quatre anys. El nombre d'empreses exportadores regulars ha crescut el 2018 un 0,9%, situant-se en un màxim històric a Catalunya, de 17.239.

Val a dir que el creixement registrat per les exportacions catalanes ha estat lleugerament inferior al del conjunt de l'Estat, on les vendes a l'exterior han crescut un 2,9%, mentre que en el cas de les importacions el creixement de les espanyoles ha estat inferior al de les catalanes, del 5,6% enfront del 6,9%. Malgrat això, les exportacions catalanes continuen representant el 25,1% de les estatals, i les importacions catalanes més del 28,5% de les del conjunt de l'estat, sent Catalunya la comunitat líder quant a fluxos comercials amb l'exterior.

La Unió Europea ha estat la principal destinació de les exportacions de béns catalans i la principal emissora d'importacions, però Catalunya manté històricament un saldo negatiu de la balança comercial amb aquesta àrea. El 65% de les exportacions tenen com a destí algun país de

la UE, essent França el primer país receptor (16% del total), seguit d'Alemanya i Itàlia. Per la banda de les importacions, les europees totalitzen el 57% del total, essent en aquest cas Alemanya el principal país emissor d'importacions (17,5%), seguit a força distància de França (que representa gairebé el 9%). Catalunya manté un elevat saldo comercial positiu amb França, Portugal i el Regne Unit, però la suma dels tres és inferior al saldo negatiu que manté amb Alemanya. De la resta de països del món, cal destacar que Catalunya manté un saldo comercial favorable amb els països d'Amèrica Central i del Sud, mentre que amb els Estats Units el 2018 ha reprès el saldo negatiu després que l'any anterior s'assolís un saldo favorable a Catalunya. També manté un tradicional i elevat saldo negatiu amb la Xina i el Japó ([quadre 2.5](#)).

Quant a l'evolució de les exportacions per àrees geogràfiques, cal assenyalar el comportament molt moderat de les vendes dirigides a la UE, que han crescut un 0,6% en el conjunt de l'any. Dintre d'aquesta zona cal destacar que, dels principals cinc mercats destins, únicament ha registrat un increment França i Portugal, mentre que han retrocedit Alemanya, Itàlia i el Regne Unit. Les exportacions dirigides fora de la UE, que representen el 35% del total, han crescut més que les dirigides a la UE (un 2,1%), i destaca l'espectacular augment de les dirigides a Amèrica Central i

Quadre 2.5
Evolució de les exportacions i importacions de béns per àrees i països, 2018 (p)

	Exportacions			Importacions			Saldo comercial	
	Valor (MEUR)	Variació (%)	Pes (% s/total)	Valor (MEUR)	Variació (%)	Pes (% s/total)	Valor (MEUR)	
	2018	2018/2017	2018	2018	2018/2017	2018	2017	2018
Unió Europea (UE-28)	46.273	0,6	64,6	51.340	6,1	56,6	-3.842	-5.067
Alemanya	7.634	-4,1	10,7	15.882	5,5	17,5	-7.619	-8.248
França	11.498	2,4	16,0	8.080	4,0	8,9	3.399	3.418
Itàlia	6.219	-1,7	8,7	7.130	6,7	7,9	-599	-911
Portugal	4.884	4,6	6,8	1.777	10,4	2,0	3.021	3.107
Regne Unit	3.927	-2,6	5,5	2.829	11,7	3,1	1.314	1.097
Altres països europeus	5.344	-1,8	7,5	5.804	12,1	6,4	241	-460
Suïssa	2.362	2,5	3,3	2.496	24,5	2,8	295	-135
Amèrica del Nord	2.798	-3,5	3,9	3.439	19,2	3,8	20	-641
Estats Units d'Amèrica	2.530	-3,2	3,5	3.178	19,4	3,5	-42	-648
Amèrica Central i del Sud	4.486	6,5	6,3	3.028	-6,3	3,3	959	1.458
Resta del món	12.748	3,6	17,8	27.153	7,8	29,9	-12.876	-14.405
Japó	849	0,8	1,2	2.013	-3,1	2,2	-1.239	-1.165
Xina	1.494	-3,0	2,1	8.731	1,5	9,6	-7.070	-7.237
Total	71.649	1,1	100,0	90.765	6,9	100,0	-15.499	-19.116

Font: Idescat a partir de dades del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

(p) Les dades del darrer any són provisionals i les seves taxes de variació estan calculades a partir de les dades provisionals de l'any anterior.

Quadre 2.6
Evolució de les exportacions i importacions de béns per activitats, 2018 (p)

	Exportacions			Importacions			Saldo comercial	
	Valor	Variació	Pes	Valor	Variació	Pes	Valor	
	(MEUR)	(%)	(% s/total)	(MEUR)	(%)	(% s/total)	(MEUR)	
	2018	2018/2017	2018	2018	2018/2017	2018	2017	2018
Agricultura, ramaderia i pesca	1.530	-1,2	2,1	3.677	-3,9	4,1	-2.315	-2.147
Extracció i refinació de petroli, carbons	2.245	-18,5	3,1	8.563	25,9	9,4	-3.997	-6.317
Productes alimentaris i begudes	8.350	-2,5	11,7	6.238	-0,2	6,9	2.220	2.111
Tèxtils, cuir, calçat, confecció	5.855	0,5	8,2	8.866	-1,0	9,8	-3.166	-3.011
Indústries químiques	17.198	2,9	24,0	18.208	12,0	20,1	308	-1.010,4
Metal·lúrgia i productes metàl·lics	4.286	1,5	6,0	5.071	6,2	5,6	-573	-784
Maquinària i equips mecànics	4.451	2,5	6,2	5.364	6,4	5,9	-710,6	-913
Maquinària oficina, precisió i òptica	950	-10,0	1,3	2.470	-2,8	2,7	-1.503	-1.520
Maquinària i material elèctric i electrònic	4.807	5,5	6,7	6.595	-0,9	7,3	-2.107	-1.788
Vehicles de motor, material transport	12.616	-0,1	17,6	15.582	10,3	17,2	-2.549	-2.965
Resta de branques	8.318	3,8	11,6	10.077	5,0	11,1	-1.710	-1.759
No classificats en altres apartats	1.042	65,4	1,5	55	15,4	0,1	603	988
Total	71.649	1,1	100,0	90.765	6,9	100,0	-15.499	-19.116

Font: Idescat a partir de dades del Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

(p) Les dades del darrer any són provisionals i les seves taxes de variació estan calculades a partir de les dades provisionals de l'any anterior.

del Sud, que han pujat un 6,5% interanual. Pel que fa a les importacions, les procedents de la UE, que representen el 57% del total, han augmentat un 6,1%. Dintre d'elles, els principals cinc socis comercials han registrat taxes de variació interanual positives, destacant especialment Portugal i el Regne Unit, on les importacions han crescut per sobre del 10%. Les compres realitzades a fora de la UE han augmentat un 8%, sent els Estats Units el mercat més dinàmic amb una variació positiva de gairebé el 20%.

Els sectors econòmics que constitueixen el nucli de les exportacions catalanes són la indústria química i la fabricació de vehicles de motor i material de transport. Aquests dos sectors, juntament amb la indústria alimentària i el tèxtil, sumen gairebé el 62% del total d'exportacions. En el cas de la indústria química, que representen gairebé la quarta part de les exportacions catalanes, ha registrat un creixement del 2,9% respecte a l'any anterior. La resta de principals sectors exportadors han registrat taxes de variació més negatives, per exemple, la branca d'alimentació i begudes, que ha patit un descens del 2,5%, o les branques de vehicles de motor i material de transport i del tèxtil, que pràcticament s'han que-

dat estancades. Pel que fa a les importacions, destaquen els elevats creixements experimentats pel sector d'extracció i refinació de petroli, que s'expliquen perquè l'augment del preu del petroli ha encarat les importacions. També han crescut amb força les importacions del sector químic i de vehicles de motor i material de transport (per sobre del 10%). Per contra, els dos sectors que han registrat un major descens són, un any més, el de maquinària d'oficina i òptica, i la branca d'agricultura, ramaderia i pesca (quadre 2.6).

Pel que fa als **fluxos d'inversió**, el 2018 ha tancat de manera provisional amb un descens de la inversió estrangera a Catalunya de l'11,7%, fet que l'ha situat en 2.986 milions d'euros, una xifra similar a la de 2014, abans que es produís el fort increment de la inversió que va caracteritzar els anys 2015 i 2016 (gràfic 2.14). En canvi, al conjunt de l'Estat la inversió estrangera ha experimentat un increment del 71,2%, que s'explica en bona part per les compres d'empreses que tenen la seva seu a la Comunitat de Madrid que s'han produït aquest any. Això explica que el pes de Catalunya sobre la inversió estrangera a l'Estat s'hagi reduït fins a un mínim del 6,4% el 2018.

Quadre 2.7
Evolució dels fluxos d'inversió amb l'estranger per àrees

	Inversió estrangera directa a Catalunya				Inversió catalana a l'estranger			
	Valor (MEUR)		Variació (%)	Pes (% s/total)	Valor (MEUR)		Variació (%)	Pes (% s/total)
	2017	2018(p)	2018/2017	2018	2017	2018(p)	2018/2017	2018
OCDE	2.893	2.778	-4,0	93,0	1.800	4.928	173,8	94,6
Unió Europea	2.498	2.433	-2,6	81,5	1.137	4.468	293,1	85,8
Amèrica del Nord	48	95	98,5	3,2	576	440	-23,6	8,4
Amèrica Llatina	270	115	-57,4	3,8	660	210	-68,3	4,0
Resta d'Amèrica	18	7	-60,7	0,2	1	26	2.236,4	0,5
Àsia i Oceania	71	108	53,2	3,6	64	61	-5,1	1,2
Àfrica	157	1	-	0,0	3	0	-84,6	0,0
Paradisos fiscals	24	8	-65,3	0,3	17	4	-	0,1
Tots els països	3.383	2.986	-11,7	100,0	2.472	5.209	110,7	100,0

(p) Dades provisionals

Font: Idescat a partir del Ministeri d'Economia i Competitivitat. La suma de les àrees geogràfiques que es mostren no és igual a la inversió total, atès que hi ha països que consten a més d'una àrea.

Quadre 2.8
Evolució dels fluxos d'inversió amb l'estranger per activitats

	Inversió estrangera directa a Catalunya				Inversió catalana a l'estranger			
	Valor (MEUR)		Variació (%)	Pes (% s/total)	Valor (MEUR)		Variació (%)	Pes (% s/total)
	2017	2018(p)	2018/2017	2018	2017	2018(p)	2018/2017	2018
Agricultura, ramaderia, silvicultura i pesca	0	21	-	0,7	127	3.036	-	58,3
Indústries extractives	0,0	0,1	-	0,0	1	0	-100,0	0,0
Indústries manufactureres	1.161	1.185	2,1	39,7	212	146	-31,1	2,8
Energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat	9	3	-70,0	0,1	75	11	-85,7	0,2
Aigua, sanejament i gestió de residus	15	0	-100,0	0,0	0	3	-	0,1
Construcció	184	214	16,1	7,2	9	9	-6,5	0,2
Comerç a l'engròs i al detall	474	346	-27,0	11,6	638	1.789	180,4	34,3
Transport i emmagatzematge	73	33	-55,1	1,1	1.095	125	-88,5	2,4
Hostaleria	194	57	-70,5	1,9	149	40	-73,0	0,8
Informació i comunicacions	177	459	159,0	15,4	3	4	29,6	0,1
Activitats financeres i d'assegurances	35	33	-6,3	1,1	29	5	-84,3	0,1
Activitats immobiliàries	638	292	-54,3	9,8	103	19	-81,3	0,4
Activitats professionals, científiques i tècniques	90	198	119,3	6,6	14	3	-75,7	0,1
Activitats administratives i serveis auxiliars	16	29	87,8	1,0	2	19	795,2	0,4
Educació	10	0	-99,0	0,0	0	0	-100,0	0,0
Activitats sanitàries i de serveis socials	33	5	-84,7	0,2	0	0	-	0,0
Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment	109	36	-66,9	1,2	14	0	-100,0	0,0
Altres serveis	164	76	-53,7	2,5	1	0	-100,0	0,0
Total	3.383	2.986	-11,7	100,0	2.472	5.208	110,7	100,0

(p) Dades provisionals

Font: Idescat a partir del Ministeri d'Economia i Competitivitat

Per contra, la inversió emesa de Catalunya a l'estranger s'ha més que duplicat, passant de 2.472 milions d'euros el 2017 a 5.209 milions el 2018, assolint la xifra més alta des de 2007. Aquest intens creixement se suma al dels dos anys anteriors i es recupera així el pols inversor de Catalunya a l'estranger, fet que és indicatiu del dinamisme de l'economia catalana. Al conjunt de l'economia espanyola, la inversió a l'exterior ha disminuït un 41%, i com a resultat el pes de Catalunya sobre el conjunt de l'Estat s'enfila al 23,2%.

La Unió Europea ha estat la principal regió emissora d'inversió estrangera a Catalunya, amb el 81,5% del total. El 2018 s'ha produït un descens del 2,6% de la inversió procedent d'aquesta àrea, i també ha disminuït la procedent d'Amèrica Llatina, mentre que ha augmentat la que prové d'Amèrica del Nord. Per altra banda, la Unió Europea és també la principal àrea destí de la inversió catalana a l'estranger, representant el 85,8% del total. Aquesta àrea ha registrat un important augment de la inversió catalana ja que s'ha multiplicat per tres entre 2017 i 2018, fins als 4.468 milions d'euros. La segona àrea destí més important és Amèrica del Nord, malgrat que només concentra el 8,4% de la inversió catalana, i aquesta ha disminuït un 24% respecte a l'any anterior (quadre 2.7).

Malgrat que la majoria d'activitats han patit el descens de la inversió estrangera a Catalunya el 2018, alguns del sectors amb un pes més important en la inversió han registrat taxes de variació positives, com són la indústria manufacturera, la informació i telecomunicacions, la construcció i les activitats científiques i professionals. Per exemple, la indústria concentra gairebé el 40% del total i ha registrat un increment del 2,1%, i les TIC concentren el 15% de la inversió i han expe-

rimentat un augment del 159%. Per contra, han disminuït les inversions estrangeres en el sector immobiliari i en el de comerç a l'engròs i al detall. Per la banda de les inversions catalanes a l'estranger, el 2018 destaca la concentració en dos grans sectors que han registrat increments molt significatius, i que són l'agricultura, ramaderia i pesca (amb 3.036 milions d'euros, que representa el 58% de la inversió catalana), i el comerç a l'engròs i al detall (1.789 milions d'euros que és el 34% de la inversió total). La indústria manufacturera i el transport i emmagatzematge, que són els següents dos sectors en importància, han registrat caigudes i el seu pes sobre la inversió catalana total a l'exterior es redueix fins al 2,8% i 2,4% respectivament (quadre 2.8).

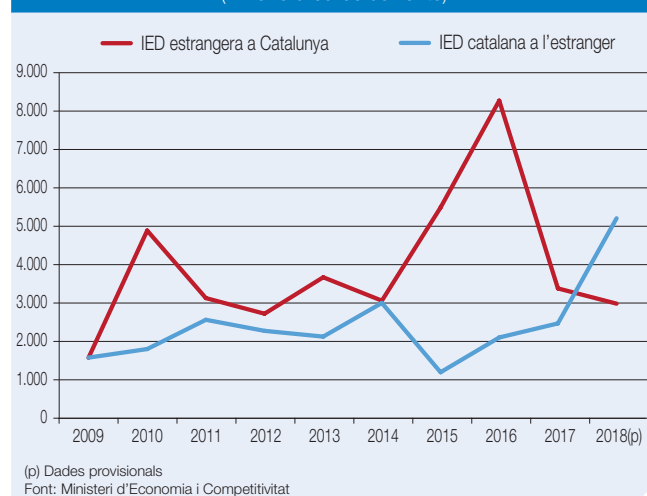
4. Mercat de treball

El mercat laboral a Catalunya ha continuat registrant uns resultats molt positius el 2018. D'una banda, s'ha mantingut el bon ritme de creació d'ocupació, fet que ha permès aproximar-se a la xifra d'ocupació d'abans de la crisi, i d'altra banda, la taxa d'atur s'ha reduït en gairebé dos punts el 2018 situant-se en el nivell més baix dels últims deu anys. A més, la població activa creix lleugerament com a resultat del canvi en els fluxos migratoris per la millora de la situació econòmica al nostre país i comencen a produir-se pujades salarials en línia amb la inflació (quadre 2.9).

La **població activa** a Catalunya s'ha situat en 3.799 milers de persones, un 0,4% superior a la xifra de 2017. Després de tres anys consecutius en què la població activa s'ha mantingut estancada entorn als 3.780 milers de persones, el 2018 s'ha produït un lleuger augment, tot i que és inferior a l'increment registrat per la població en edat de treballar. Això explica que la taxa d'activitat s'hagi reduït unes dècimes fins al 61,3%, la taxa més baixa dels últims 15 anys. Per sexe, l'increment de la població activa està concentrat exclusivament en els homes, fet que amplia la distància entre la taxa d'activitat masculina (67%) i la femenina (56%). Per edats, s'observa un descens de la població activa únicament en el grup comprès entre 35 i 44 anys, mentre que a la resta de grups d'edat es produeix un augment.

L'**ocupació** ha crescut un 2,7% en mitjana anual l'any 2018, segons les dades de l'Enquesta de Població Activa de l'INE, això vol dir que hi ha 81.900 ocupats més que un any enrere. Aquest és el cinquè any consecutiu que augmenta l'ocupació, però ho fa a una taxa lleugerament inferior a la de l'any anterior, quan va ser del 2,9%. En xifres absolutes, l'ocupació ha assolit les 3.362 milers de persones, una dada que s'acosta al màxim

Gràfic 2.14
Fluxos d'inversió directa amb l'estranger
(milions d'euros corrents)

Quadre 2.9
Indicadors del mercat de treball a Catalunya

	2016	2017	2018	var 17/16 (%, pp)	% var 18/17 (%, pp)
Població activa (milers)	3.777,5	3.782,6	3.798,6	0,1	0,4
Homes	1.981,6	1.985,6	2.001,0	0,2	0,8
Dones	1.795,9	1.797,0	1.797,7	0,1	0,0
Població ocupada (milers)	3.183,9	3.275,3	3.362,2	2,9	2,7
Homes	1.692,0	1.737,0	1.781,9	2,7	2,6
Dones	1.491,9	1.538,3	1.580,3	3,1	2,7
Nacionalitat estrangera	407,2	425,0	458,0	4,4	7,8
Població ocupada per sectors (milers)	3.183,9	3.275,3	3.362,2	2,9	2,7
Agricultura	50,8	54,5	58,0	7,3	6,4
Indústria	583,6	590,5	626,6	1,2	6,1
Construcció	184,2	208,5	212,5	13,2	1,9
Serveis	2.365,2	2.421,8	2.465,1	2,4	1,8
Població assalariada (milers)	2.653,5	2.747,3	2.834,1	3,5	3,2
Indefinits	2.091,6	2.154,6	2.213,8	3,0	2,7
Temporals	561,9	592,7	620,2	5,5	4,6
Sector privat	2.250,5	2.349,9	2.400,6	4,4	2,2
Sector públic	403,0	397,5	433,4	-1,4	9,0
Població no assalariada (milers)	530,4	528,0	528,1	-0,5	0,0
Població en atur (milers)	593,6	507,2	436,4	-14,6	-14,0
Homes	289,6	248,5	219,0	-14,2	-11,9
Dones	304,1	258,7	217,4	-14,9	-16,0
Taxa d'activitat (%)	62,0	61,7	61,3	-0,3	-0,4
Homes	67,1	66,9	66,6	-0,2	-0,3
Dones	57,2	56,9	56,3	-0,3	-0,6
Taxa d'ocupació (%)	52,3	53,5	54,2	1,2	0,7
Homes	57,3	58,5	59,3	1,2	0,8
Dones	47,5	48,7	49,5	1,2	0,8
Taxa d'atur (%)	15,7	13,4	11,5	-2,3	-1,9
Homes	14,6	12,5	10,9	-2,1	-1,6
Dones	16,9	14,4	12,1	-2,5	-2,3
Juvenil (de 16 a 24 anys)	34,3	30,4	27,7	-3,9	-2,7
Nacionalitat espanyola	13,9	11,6	9,8	-2,3	-1,8
Nascuts a l'estranger – UE	15,6	17,2	14,2	1,6	-3,0
Nascuts a l'estranger – no UE	30,2	26,2	23,0	-4,0	-3,2
Taxa de treball a temps parcial (%)	14,2	14,3	14,1	0,1	-0,2
Taxa de temporalitat (%)	21,2	21,6	21,9	0,4	0,3

Nota: les variacions de les taxes estan expressades en punts percentuals.

Font: INE i Idescat (EPA).

Definicions:

Taxa d'activitat: població activa / població de 16 anys o més x 100

Taxa d'ocupació: població ocupada / població de 16 anys o més x 100

Taxa d'atur: població aturada / població activa x 100

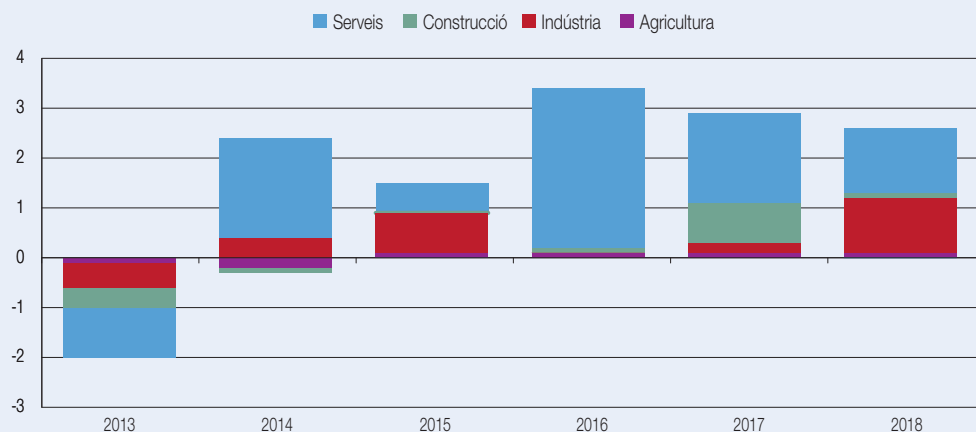
Taxa de treball a temps parcial: assalariats amb contracte a temps parcial / assalariats totals x 100

Taxa de temporalitat: assalariats amb contracte temporal / assalariats totals x 100

històric assolit el 2008, quan va ser de 3.581 milers (només és un 6% inferior). La dinàmica de l'ocupació a Catalunya ha estat idèntica a la de l'economia espanyola, on el nombre d'ocupats ha crescut també a un ritme del 2,7% fins als 19.327 milers de persones. Les dades d'afiliats a la Seguretat Social confirmen aquesta tendència positiva en l'ocupació, atès que

a Catalunya han registrat un creixement del 3% el 2018, unes dècimes per sota del 3,2% registrat a l'Estat. En canvi, mesurat en llocs de treball equivalents a temps complert, el creixement de l'ocupació s'estima en un 3,4% a Catalunya, per sobre del 3,1% de l'any 2017, fet que és indicatiu de que augmenten les hores treballades per ocupat.

Gràfic 2.15
Evolució de l'ocupació per sectors
(contribucions al creixement global, en punts percentuals)

Font: Idescat a partir de l'INE

Com a resultat d'aquest bon comportament de l'ocupació, la taxa d'ocupació ha continuat pujant fins al 54,2%, la xifra més alta des de 2008. L'increment en la taxa d'ocupació es produeix amb la mateixa intensitat tant en el col·lectiu femení com en el masculí (0,8 punts més en cada cas), si bé encara la masculina és deu punts superior a la femenina (59% enfront al 49%).

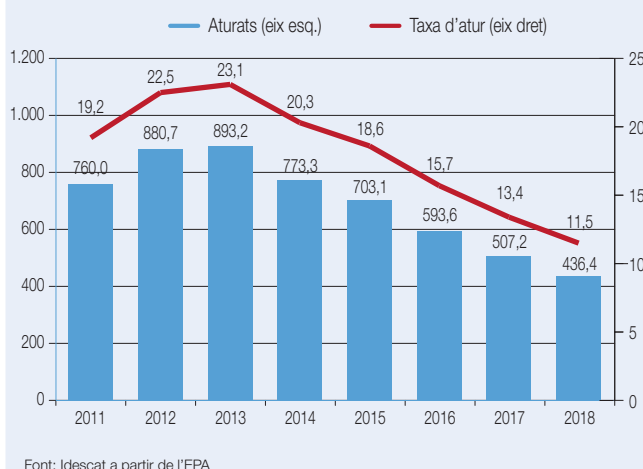
L'ocupació **assalariada** constitueix el 84% de l'ocupació total a Catalunya, i ha registrat un increment del 3,2% el 2018. Aquest col·lectiu és el que ha concentrat tot el creixement de l'ocupació catalana aquest any, atès que l'ocupació no assalariada (per tant, que treballa per compte propi) ha registrat una creixement nul.

Una de les característiques del nostre mercat laboral és l'augment de l'ocupació temporal quan l'economia es recupera. En efecte, la taxa de temporalitat (percentatge d'assalariats amb contracte temporal respecte al total) ha pujat tres dècimes el 2018, fins al 21,9%. Aquest fet es deu a un creixement de l'ocupació temporal (4,6%) que supera àmpliament el que registra l'ocupació indefinida (2,7%), si bé cal assenyalar que la taxa d'augment de l'ocupació amb contracte temporal s'ha moderat respecte als anys anteriors (5,5% el 2017, 12,3% el 2016 i 8,7% el 2015). Una altra tendència que cal remarcar en el comportament del mercat laboral el 2018 és la recuperació de l'ocupació al sector públic, que creix un 9% interanual, força per sobre del que ho fa l'ocupació en el sector privat (2,2%). De fet, el 41% de l'ocupació que s'ha creat a Catalunya el 2018 ho ha fet en el sector públic (35.900 llocs de treball més), un fet que fa anys que no es produïa. Això fa que el pes de l'ocupació al sector públic respecte a l'ocupació assalariada total hagi pujat fins al 15,3%.

Per sexe, l'any 2018 l'ocupació ha crescut a taxes similars entre els homes i les dones (entorn al 2,7%). Per grups d'edat, l'ocupació augmenta en tots ells, a excepció del grup d'entre 35 i 44 anys que és el més nombrós (representa el 30% del total) i que registra un descens de l'1,2%. Per contra, en el grup de 45 anys en endavant, l'ocupació ha crescut per sobre de la mitjana, un 4,8%. Finalment, l'anàlisi per sectors mostra que la indústria ha estat la gran protagonista de la creació d'ocupació, juntament amb els serveis, mentre que la construcció ha perdut rellevància com a motor d'ocupació ([gràfic 2.15](#)). Així, dels 86.900 llocs de treball creats nets a Catalunya el 2018, el 42% van ser al sector industrial (36.100 llocs de treball més), el 50% als serveis (43.300 llocs), el 5% a la construcció i el 4% restant a l'agricultura. En taxes de creixement, el major augment també el registra la indústria (6,1%), juntament amb l'agricultura (6,4%), que superen amb escreix l'increment experimentat per la construcció (1,9%) i els serveis (1,8%).

La **població aturada** a Catalunya es va situar en 436.400 persones de mitjana el 2018, un 14% inferior a la xifra de 2017, segons l'EPA. En valor absolut, l'atur s'ha reduït en 70.800 persones el 2018, un descens que es produeix com a resultat d'un gran augment de l'ocupació (de 86.900 persones) que ha compensat sobradament l'ascens del nombre d'actius (16.000 persones). El 2018 és el cinquè any consecutiu en què es produeix un descens del nombre d'aturats a Catalunya, i el tercer que es registra una taxa de descens superior al 14% ([gràfic 2.16](#)). Per sexe, s'ha produït una reducció del nombre d'aturats més intensa entre les dones que entre els homes.

Gràfic 2.16
Evolució del nombre d'aturats i de la taxa d'atur a Catalunya
(en milers de persones i en %)

Com a resultat de la gran reducció del nombre d'aturats i del baix increment de la població activa, la **taxa d'atur**, que és el quocient entre població aturada i població activa, s'ha reduït des del 13,4% el 2017 a l'11,5% el 2018, que és la taxa més baixa des del 2008 (quan va ser del 8,9%). Catalunya té una taxa d'atur inferior a la mitjana espanyola (15,3%), però encara supera la mitjana de la zona euro (8,2%), el 2018.

A Catalunya, les dones continuen tenint una taxa d'atur superior a la dels homes, però ambdues taxes retrocedeixen aquest any. La taxa d'atur juvenil (menys de 25 anys) també s'ha reduït en gairebé tres punts fins al 27,7% el 2018. Aquesta reducció denota un canvi en la conjuntura del mercat laboral que també es comença a fer palès entre la població més jove. La taxa

d'atur per nacionalitat continua mostrant les diferències ja observables en anys anteriors, en què la taxa d'atur dels nascuts a l'estranger fora de la UE és més del doble de la de les persones amb nacionalitat espanyola (23% enfront 9,8%). L'atur de llarga durada (més d'1 any buscant feina), és de 197,5 mil persones, aproximadament el 45% del nombre total d'aturats a Catalunya. Els darrers tres anys sobretot s'ha reduït el percentatge d'aturats que fa més de dos anys que estan buscant feina, ja que ha passat del 42% del total el 2015 fins al 29% el 2018.

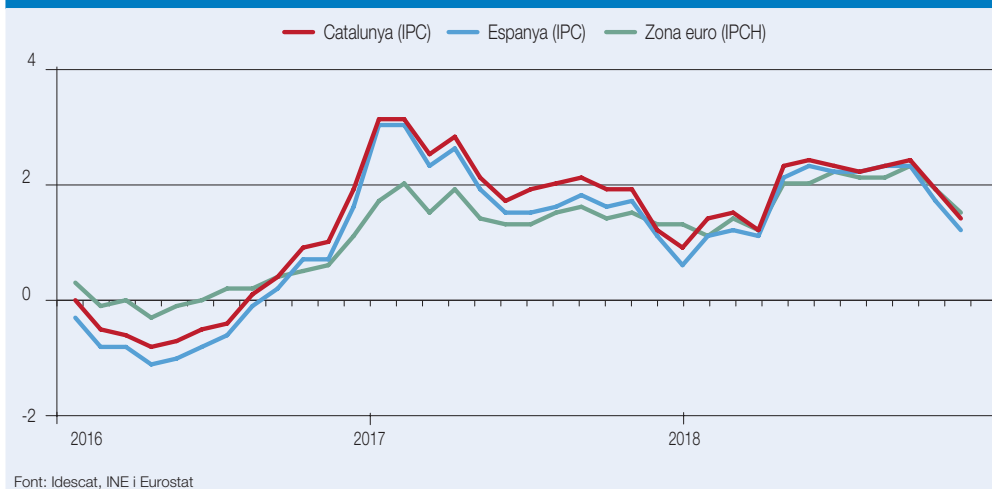
Pel que fa a l'**atur registrat** a les oficines del SOC, a Catalunya l'any 2018 es va tancar amb prop de 392,9 mil aturats registrats¹, 25 mil menys que a finals del 2017. En termes relatius, la caiguda ha estat del 6%, sent aquest el cinquè any consecutiu que es registra un descens. L'evolució de l'atur registrat ha seguit una evolució molt similar al conjunt de l'Estat (-6,5%).

5. Preus i salaris

Durant el 2018, la **inflació** ha seguit una trajectòria ascendent de gener a octubre, i descendent els dos últims mesos de l'any. De fet, l'any va començar amb una inflació del 0,9% al gener i va finalitzar amb una taxa de l'1,4% al desembre. En mitjana anual, els preus de consum a Catalunya han augmen-

¹ L'atur registrat és aquell que recullen les oficines del SOC i difereix del que proporciona l'EPA, en tant que aquest darrer es basa en la manifestació de l'enquestat de la seva impossibilitat de trobar un lloc de treball tot i voler-ho. L'atur registrat, tot i menysvalorar l'atur real (no té en compte els desanimats o aquells que cerquen feina per vies alternatives), té especial interès atès el seu caràcter censal i la possibilitat de desagregació a múltiples nivells, entre ells el territorial.

Gràfic 2.17
Evolució dels preus de consum
(taxes de variació interanual, en %)

Quadre 2.10
Inflació a Catalunya i Espanya per capítols
(variació interanual de l'IPC en mitjana anual, en %). Base 2016

	Catalunya		Espanya	
	2017	2018	2017	2018
ÍNDEX GENERAL	2,2	1,8	2,0	1,7
Aliments i begudes no alcohòliques	1,7	2,0	1,2	1,6
Begudes alcohòliques i tabac	1,6	1,8	1,7	1,9
Vestit i calçat	0,6	0,9	0,5	0,9
Habitatge	3,2	2,4	3,9	2,4
Parament de la llar	0,3	0,5	-0,4	0,1
Medicina	1,2	0,8	0,7	0,3
Transports	4,7	3,9	4,2	3,6
Comunicacions	1,2	2,1	1,3	2,2
Esbarjo i cultura	1,6	-0,1	1,1	-0,2
Ensenyament	0,9	0,7	0,9	0,8
Hotels, cafès i restaurants	2,2	1,9	1,9	1,9
Altres béns i serveis	1,5	1,2	0,9	0,9

Font: INE i Idescat

tat un 1,8%, quatre dècimes menys que l'any anterior (2,2%). La tendència d'evolució ha estat la mateixa a l'economia espanyola, però amb un lleuger diferencial positiu a favor de Catalunya (1,7% a Espanya i 1,8% a la zona euro en mitjana anual) (gràfic 2.17). L'evolució de la inflació al nostre país està molt condicionada pel comportament del preu del petroli perquè el pes de la part impositiva en el preu final dels carburants és més baixa a l'economia catalana que a altres països del nostre entorn i això fa que els preus siguin més volàtils, i també perquè som una economia importadora d'energia. Al llarg de gairebé tot el 2018, a excepció dels últims dos mesos de l'any, el preu mitjà del barril de petroli va anar a l'alça, i en el conjunt de l'any va acabar situant-se en 71 dòlars, que és un 30% superior al valor d'un any abans (55 dòlars/barril). Aquesta evolució alcista del preu del petroli es va traslladar a alguns dels components de l'IPC com són els carburants i l'electricitat.

Tot i la recuperació econòmica no s'han produït pressions inflacionistes, tal com posa de manifest l'estabilitat de la inflació subjacent (que exclou els components d'energia i aliments sense elaborar), que s'ha situat en l'1,1% el 2018, set dècimes per sota de la inflació general. Des de que es va iniciar la recuperació econòmica el 2014, la inflació subjacent s'ha situat de mitjana anual en l'1%, confirmant així que el consum no està pressionant a l'alça els preus en bona part com a conseqüència de l'elevada taxa d'atur, que no ha permès incrementar els salaris durant la fase de recuperació econòmica.

L'evolució dels preus de consum ha estat alcista a tots els capítols de despesa, excepte en el d'esbarjo i cultura. D'entre tots, els que han registrat un increment més destacat són els de transports i habitatge (3,9% i 2,4%, respectivament) —com ja va succeir els dos anys anteriors per la vinculació amb els preus dels carburants i de l'energia elèctrica—, seguits pels grups d'alimentació i begudes (2%) i d'hotels, cafès i restaurants (1,9%). En l'altre extrem, els grups amb una taxa d'inflació més baixa, per sota de l'1%, han estat ensenyament, medicina, i vestit i calçat. La resta de grups han experimentat variacions de preus entre l'1% i el 2%. A diferència de l'any anterior, la desacceleració de preus més important es produeix al capítol d'esbarjo i cultura, que ha passat de registrar un ascens de l'1,6% el 2017 a caure un 0,1% el 2018, mentre que l'acceleració més important es va donar en el grups de comunicacions, que va passar de créixer un 1,2% el 2017 a un 2,1% el 2018 (quadre 2.10).

El diferencial d'inflació entre Catalunya i Espanya s'ha reduït una dècima respecte al 2017, i s'ha situat en 0,1 punts. Els grups de medicina, parament de la llar, alimentació i begudes, i transports són els que tenen el diferencial positiu a favor de Catalunya més ampli (entre tres i cinc dècimes).

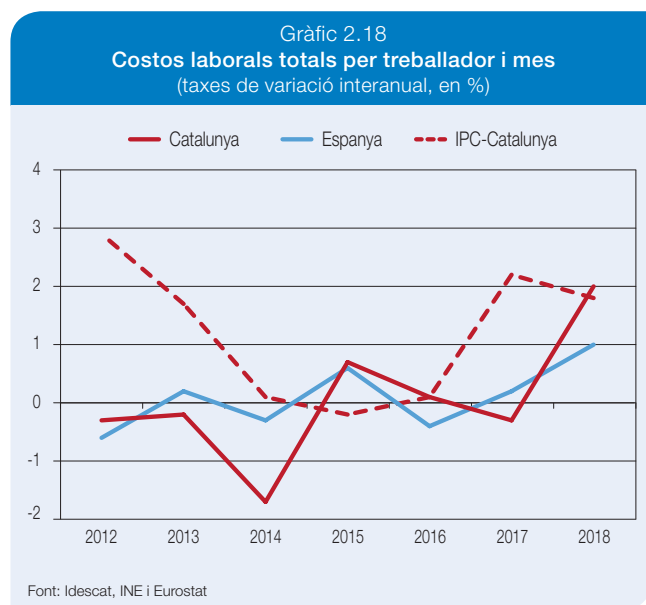
Els **costos laborals** de les empreses han augmentat a Catalunya un 2% de mitjana el 2018, segons dades de l'Enquesta trimestral del cost laboral de l'INE, el major aug-

ment registrat des de l'any 2009. Aquest increment és lleugerament superior al de la inflació catalana (1,8%), per tant, s'ha recuperat 0,2 punts de poder adquisitiu, després que l'any passat es produís una pèrdua de 2,5 punts. A l'economia espanyola, el cost laboral per treballador i mes ha augmentat la meitat, un 1% el 2018 (gràfic 2.18). Els salaris comencen a recuperar-se, després de sis anys de reducció o contenció salarial, gràcies a la substancial disminució de la taxa d'atur. El cost laboral per hora efectiva a Catalunya ha crescut un 1,7%, per sota del cost mensual, el que vol dir que el nombre d'hores treballades creix moderadament.

El cost laboral mitjà per treballador i mes és de 2.738 euros i es divideix entre el cost salarial —de 2.051 euros— i els altres costos² —de 687 euros. Tant l'un com l'altre component del cost laboral total han registrat un increment del 2% o superior. Per sectors, els costos laborals han augmentat fonamentalment als serveis (2,7%), mentre que a la indústria ho han fet només un 0,7%, per sota de la inflació, i han disminuït a la construcció (-0,8%).

6. Sector públic

La recuperació econòmica ha permès que la recaptació impositiva segueixi creixent el 2018. Pel que fa als impostos que són pagats a les delegacions catalanes de l'Agència Estatal Tributària, el 2018 la recaptació va augmentar un 11,3% respecte a l'any anterior. Aquest creixement està afectat per un canvi en les dates de presentació de l'IVA dels contribuents acollits al sistema de Subministrament Immediat d'Informació (SII), modificació que es va produir a partir de juliol de 2017.

Si es corregeix aquest efecte l'increment és inferior, però no es disposa d'aquest càlcul per a Catalunya. En tot cas, el creixement de la recaptació a Catalunya ha superat el registrat al conjunt de delegacions estatals, on ha estat del 7,6% (sense correcció per SII). Com va succeir l'any anterior, les causes fonamentals que expliquen el creixement dels ingressos tributaris són dos: l'augment de les bases imposables i els positius resultats de la declaració anual de l'IRPF. Cal assenyalar que malgrat la tendència de l'activitat real va anar a la baixa al llarg de l'any, en termes nominals el perfil va ser diferent. Així, en el segon semestre de l'any es va produir, per una banda, un creixement addicional de les rendes gràcies a les pujades de salaris i pensions públiques aprovades al juliol juntament amb els Pressupostos de 2018, i per altra banda, un impuls de les bases lligades a la despesa com a conseqüència de les pujades de preus, especialment dels productes energètics. De fet, s'estima que el 90% de l'increment de recaptació impositiva és el resultat de l'evolució de les bases imposables en l'Impost sobre societats, l'IVA i les retencions del treball. La resta del creixement es deguda bàsicament als bons resultats de la declaració anual de l'IRPF que va liquidar l'impost de 2017. Respecte als canvis normatius, ja s'ha dit que el més important és el que es produeix pel SII. Altres modificacions amb un impacte molt menor que van entrar en vigor amb els Pressupostos de 2018 són, entre d'altres, la reducció per rendiments del treball que afecta especialment a les rendes baixes (sobretot pensions), la rebaixa de l'IVA en els cines, les noves deduccions familiars i l'elevació del mínim exempt en el gravamen de loteries.

En el seu conjunt, l'**administració tributària estatal** ha recaptat 43.039 milions d'euros a les administracions d'hisenda radicades a Catalunya, una xifra que representa el 21,1% de la recaptació del conjunt estatal territorialitzable (quadre 2.11). La recaptació d'impostos directes ha augmentat un 15% respecte de l'any anterior, que contrasta amb l'augment del 7,7% registrat pel conjunt de delegacions territorials de l'Estat. Aquest increment de la recaptació impositiva directa s'explica fonamentalment per la major recaptació de l'Impost de Societats, que va augmentar un 48,2% per la bona marxa dels beneficis i pel major pes del pagament mínim dintre dels pagaments fraccionats. La recaptació per IRPF va créixer un 7,6% i és resultat, principalment, de l'increment de les retencions del treball (les pensions i els salaris van augmentar especialment durant la segona meitat de l'any) i també dels ingressos bruts procedents de la declaració anual. Dins el capítol d'impostos indirectes,

² Comprenen les cotitzacions obligatòries a la Seguretat Social i les percepcions no salarials —indemnitzacions per acomiadament, pagaments per incapacitat temporal (IT), desocupació, jubilació, mort i supervivència, invalidesa o minusvalidesa, roba de treball i altres percepcions no salarials.

Quadre 2.11
Recaptació d'impostos estatals a Catalunya
(milers d'euros i %)

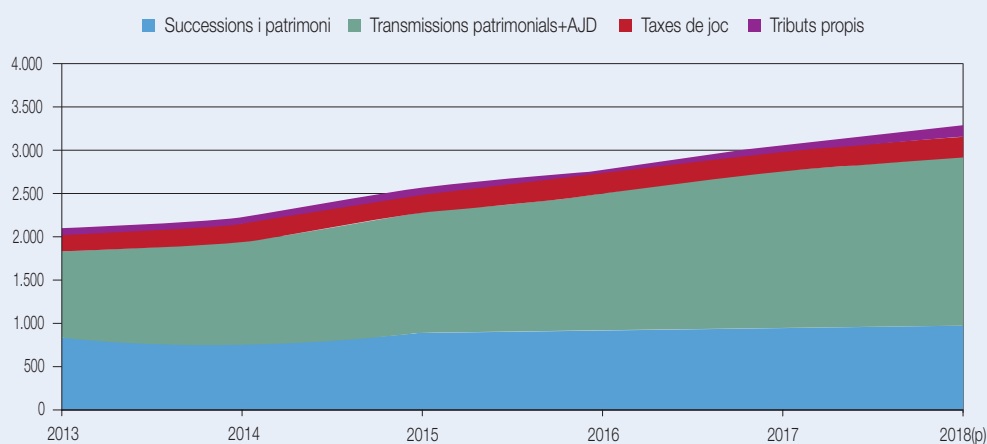
	2017 (milers d'€)	2018 (milers d'€)	Pes s/Espanya 2018 (%)	Variació 2018/2017 (%)
Directes	19.988.211	22.986.301	21,2	15,0
IRPF	15.459.002	16.636.270	21,1	7,6
I. Societats	3.770.149	5.586.404	22,5	48,2
No residents	418.398	454.939	17,1	8,7
Indirectes	18.402.979	19.706.805	21,0	7,1
IVA	15.813.605	17.059.666	24,4	7,9
Impostos especials	1.468.932	1.555.876	7,6	5,9
Tràfic exterior	752.941	705.221	37,0	-6,3
Taxes	280.817	346.404	25,4	23,4
TOTAL	38.672.007	43.039.510	21,1	11,3

Font: AEAT

destaquen els ingressos per IVA, que representen el 40% de la recaptació de l'estat a Catalunya i que augmenten un 7,9% el 2018 com a resultat tant de l'aplicació del sistema SII com de l'augment del consum de les famílies en termes nominals. Aquest augment del consum també es va deixar notar en els ingressos per impostos especials, que han augmentat un 5,9% aquest any en bona part per l'augment dels preus vinculats a l'energia. Finalment, la recaptació per taxes i altres ingressos tributaris (que inclou els impostos sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica i sobre els gasos fluorats) augmenten un 23,4% respecte a l'any anterior, però el seu pes relatiu no arriba a l'1% dels ingressos impositius totals.

La **recaptació de tributs per la Generalitat de Catalunya** ha estat de 3.386 milions d'euros el 2018, un 7,3% més que l'any anterior, segons les dades provisionals publicades pel Departament de Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. Aquesta és la xifra de recaptació més alta des del 2008. Els tributs cedits, que constitueixen el nucli de la recaptació de tributs de la Generalitat ja que representen el 96% del total, han crescut un 5,5%, mentre que els tributs propis que representen el 4% restant han registrat un increment del 75,2% respecte a l'any 2017 fins als gairebé 150 milions d'euros ([gràfic 2.19](#)). Aquest fort augment s'explica fonamentalment per l'aportació del nou impost sobre begudes ensucrades, que ha permès ingressar 42 milions d'euros en el primer any complet

Gràfic 2.19
Evolució dels tributs propis i cedits de la Generalitat de Catalunya
(milions d'euros)

(p) Dades provisionals
Font: Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda

Quadre 2.12
Recaptació de tributs per la Generalitat de Catalunya
(milions d'euros i taxes de variació interanual en %)

	2015	2016	2017	2018(p)	Variació 2018/2017(%)
Tributs cedits	2.552,8	2.769,5	3.069,5	3.237,4	5,5
Directes	915,4	939,5	927,3	988,5	6,6
Successions i donacions	458,3	445,6	433,4	463,5	6,9
Patrimoni	457,1	493,8	493,8	525,0	6,3
Indirectes	1.437,9	1.640,7	1.933,4	2.028,4	4,9
Transmissions patrimonials	1.072,0	1.243,9	1.474,2	1.532,8	4,0
Actes jurídics documentats	365,9	396,9	459,2	495,6	7,9
Taxes	199,5	189,3	208,8	220,4	5,6
Sobre el joc	199,5	189,3	208,8	220,4	5,6
Tributs propis	104,6	57,1	84,7	148,3	75,2
Grans establiments comercials	21,2	7,0	3,9	10,9	180,3
Impost sobre els habitatges buits	..	11,5	18,4	16,3	-11,6
Impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit	-1,0	-2,6	0,0	0,0	-
Impost estades en establiments turístics	43,1	47,3	52,5	60,9	16,1
Impost sobre provisió de continguts	7,3	18,4	-27,4	-0,1	-99,8
Impost sobre begudes ensucrades envasades	..	..	22,7	41,9	84,7
Impost sobre producció d'energia elèctrica nuclear	30,3	-32,3	0,0	0,0	-
Impost sobre risc mediambiental elements radiotòxics	..	..	7,4	9,9	33,9
Impost sobre l'emissió de gasos a l'atmosfera per la indústria	0,1	1,0	0,9	0,4	-56,5
Impost sobre l'emissió d'òxids de nitrogen per l'aviació comercial	..	3,0	2,9	4,5	54,3
Gravamen protecció civil	3,5	3,7	3,4	3,6	4,4
Total	2.657,4	2.826,5	3.154,1	3.385,7	7,3

Font: Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda. Direcció General de Tributs i Joc.

(p) Dades provisionals.

(..) Dada no procedent.

d'aplicació, atès que va entrar en vigor l'1 de maig de 2017. Altres increments importants de la recaptació els han registrat l'impost sobre estades turístiques, que ha recaptat 8,5 milions d'euros més que l'any anterior, i l'impost sobre grans establiments comercials, que ha recaptat 7 milions més per l'efecte d'un canvi normatiu.

Aquest any, a diferència dels dos anteriors, l'increment de la recaptació dels impostos directes ha estat superior al dels impostos indirectes en termes relatius. Quant als impostos directes, la recaptació per l'impost sobre el patrimoni ha assolit els 525 milions d'euros, un 6,3% més que l'any anterior, i l'impost sobre successions i donacions els 463,5 milions, un 6,9% per sobre del 2017. Pel que fa als impostos indirectes, que sobretot estan vinculats al sector immobiliari, han tingut una evolució més moderada que anys anteriors, registrant un increment al voltant del 5%, enfront del 18% de 2017 i 14% de 2016. Dintre d'aquests, destaca per la seva importància l'impost de transmissions patrimonials, que ha incrementat

la seva recaptació un 4% respecte del 2017, fins als 1.532,8 milions d'euros, reflectint així que el sector immobiliari ha entrat en una nova fase de creixement més moderat després de la intensa recuperació dels dos anys anteriors. Tot i l'augment dels darrers anys, la xifra de recaptació per aquest impost encara està lluny dels gairebé 4.000 milions d'euros anuals d'abans de la crisi. A més, el 2018 encara es nota l'impacte de la pujada de tipus que es va aprovar amb la llei 5/2017, del 28 de març. L'evolució a l'alça del sector immobiliari també s'ha fet palesa en l'augment de la recaptació de l'impost d'actes jurídics documentats, que assoleix gairebé els 500 milions d'euros el 2018, un 7,9% més que l'any anterior. Finalment, la recaptació de la taxa del joc ha augmentat un 5,6% fins als 220,4 milions d'euros. Cal recordar que en el segon trimestre de 2017 va entrar en vigor una pujada impositiva sobre les màquines recreatives.

La recaptació per **impostos propis** presenta una evolució força erràtica els darrers anys degut tant a les sentències del

Tribunal Constitucional que en alguns casos ha obligat a fer devolucions de la recaptació impositiva, com també a la creació de noves figures impositives. L'impost propi que aporta una major recaptació continua sent l'impost sobre estades en establiments turístics, que assoleix els 60,9 milions d'euros el 2018, un 16,1% més que l'any anterior, principalment per l'increment de tipus aplicables als habitatges d'ús turístic i als creueristes amb estades inferiors a 12 hores. El segon impost propi de major recaptació és el nou impost sobre begudes ensucrades que ha arribat a ingressar 41,9 milions d'euros en el seu primer any complet d'aplicació. El tercer i quart impostos en importància són el d'habitatges buits, que ha ingressat un 11,6% menys que l'any anterior, principalment perquè l'any anterior havia augmentat molt per l'ampliació del nombre de municipis on s'aplica l'impost i també pel propi efecte dissuasiu que provoca el propi impost, i l'impost sobre grans establiments comercials, que ha incrementat substancialment la seva recaptació des dels 3,9 milions d'euros el 2017 fins als 10,9 milions el 2018 per l'efecte d'un canvi introduït en la Llei d'Acompanyament dels Pressupostos de 2017. Al seu torn, el nou impost sobre el risc mediambiental d'elements radiotòxics va aportar gairebé 10 milions d'euros. Finalment, l'impost sobre la provisió de continguts per part de prestadors de serveis de comunicacions electròniques ha presentat una variació negativa perquè l'any 2017 va haver de retornar els ingressos produïts entre el 2015 i el 2017, abans de que el Tribunal Constitucional anul·lés aquest impost (quadre 2.12).

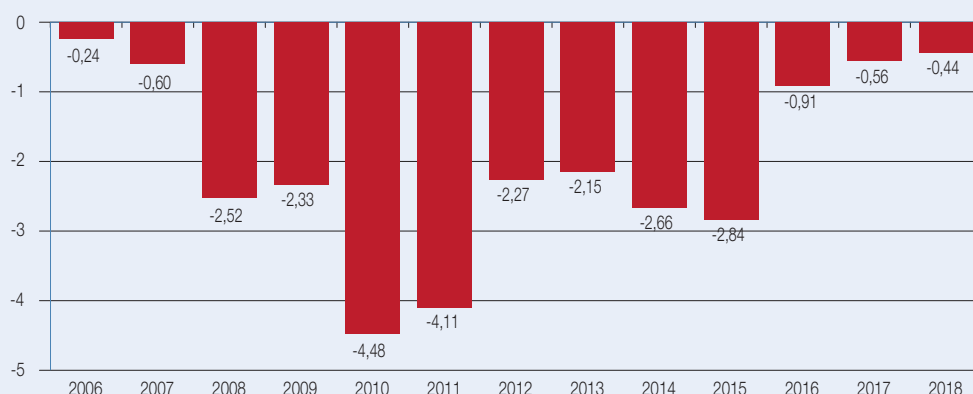
El 2018, els **comptes públics de la Generalitat de Catalunya** s'han regit per les condicions de la pròrroga que estan recollides a la Instrucció 1/2017, de 12 de desembre, conjunta de

la Direcció General de Pressupostos i la Intervenció General. Els criteris per determinar la gestió de la despesa durant la pròrroga pressupostària estableixen que els crèdits del capítol de remuneracions del personal s'han d'ajustar a les dotacions pressupostades a 31 de desembre del 2017, mentre que la resta de capítols de despesa es prorroga, en el seu conjunt, per la totalitat del pressupost inicial del 2017, ajustat a les previsions d'ingressos finalistes i afectats per al 2018. També cal recordar que el 14 de maig va ser investit el president de la Generalitat i l'1 de juny es va constituir el nou Govern de la Generalitat, fet que va comportar la finalització de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, que va estar en vigor des del 27 d'octubre de 2017 per aprovació del Senat.

Les finances catalanes han tancat el 2018 amb un **dèficit públic** de 1.025 milions d'euros, un 17,6% inferior al de l'any anterior, segons dades del Ministeri d'Hisenda. En percentatge del PIB, el dèficit ha passat del 0,56% el 2017 al 0,44% el 2018, ajustant-se gairebé a l'objectiu assignat pel Ministeri d'Hisenda a les comunitats autònomes, que va ser del 0,4% (gràfic 2.20). Si s'agafa com a referència l'any 2010, en què el dèficit de la Generalitat va assolir un màxim històric del 4,48% del PIB (9.100 milions d'euros), l'ajust supera el 89%. A més, el 2018 les finances de la Generalitat han tancat amb un superàvit estructural primari, és a dir, descomptant l'efecte del cicle econòmic sobre les finances de la Generalitat i el pagament dels interessos.

Aquest dèficit s'ha traduït en un nou augment del **deute públic** acumulat per la Generalitat, que ha arribat fins als 78.732 milions d'euros a finals de 2018 —un 34% del PIB català, vuit dècimes per sota del nivell assolit l'any anterior

Gràfic 2.20
Dèficit de la Generalitat de Catalunya
(en % del PIB)

Font: Ministeri d'Hisenda

que va ser del 34,8% del PIB (gràfic 2.21). En comparació amb l'any anterior, el volum de deute ha augmentat un 1,3%, menys del que ho ha fet el PIB raó per la qual la ràtio de deute en percentatge del PIB ha disminuït. En comparació amb la resta de comunitats autònomes, Catalunya continua sent la capdavantera en volum de deute i la tercera en percentatge del PIB, només per darrere de la Comunitat Valenciana (41,7%) i Castella la Manxa (35,4%).

La reducció aconseguida del dèficit el 2018 s'explica majoritàriament perquè els ingressos corrents han augmentat més que les despeses corrents i el ingressos de capital han augmentat mentre les despeses de capital han disminuït.

D'una banda, a desembre del 2018, els **ingressos no financers** del sector públic administratiu (SPA)³ consolidat eren de 24.942,5 milions d'euros, import un 3,3% més alt que l'any anterior. Els principals factors de creixement dels ingressos han estat les bestretes del model de finançament, com a conseqüència de la millora de l'IRPF, l'IVA i els impostos especials, així com l'increment de la recaptació dels tributs cedits i d'alguns tributs propis, com ja s'ha comentat.

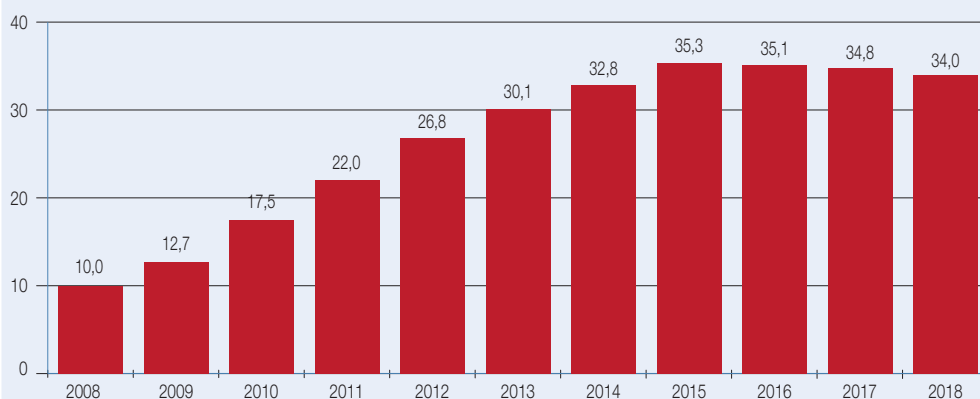
D'altra banda, les **despeses no financeres** han assolit la xifra de 25.757 milions d'euros, un 2% més que l'any anterior. Aquest augment de la despesa ha estat àmpliament compensat per la pujada dels ingressos. El 2018 les remuneracions del personal s'han incrementat en 311,6 milions d'euros, un 4,2% respecte de 2017, com a resultat de l'augment de les retribucions del personal i de la contractació de docents i de personal sanitari. També han augmentat

les partides de la renda garantida de ciutadania, així com la despesa de farmàcia i de concerts socials i sanitaris. En canvi, disminueixen les despeses de capital per una menor inversió en edificis i una disminució de les transferències a entitats. Finalment, els interessos i les despeses de formalització del deute augmenten en 57,5 milions, un 7,3%, que s'explica per l'augment del volum del deute, atès que la mitjana ponderada del tipus d'interès del FLA pràcticament no ha variat entre els dos exercicis (0,768%).

A data de tancament d'aquest informe, no s'han aprovat els pressupostos de la Generalitat per al 2019, la qual cosa implica l'aplicació automàtica de la pròrroga del Pressupost de 2017. Tanmateix, els comptes públics que el Govern de la Generalitat va elaborar, tot i no ser aprovats, contemplaven un objectiu de dèficit públic per al 2019 del -0,1% del PIB, continuant així amb la tendència de reducció del dèficit.

³ Els comptes del sector públic administratiu (SPA) consolidats inclouen l'Administració de la Generalitat, el Servei Català de la Salut (CatSalut) i les entitats autònomes administratives, és a dir, totes les entitats que tenen un pressupost de caràcter limitatiu. També s'ha inclòs l'Institut Català de la Salut (ICS) en el consolidat per tal de mantenir una comparació homògena amb els exercicis anteriors.

Gràfic 2.21
Endeutament de la Generalitat de Catalunya
(en % del PIB)

Font: Ministeri d'Hisenda

ECONOMIA DE GIRONA

Girona i comarques

Anàlisi de la província

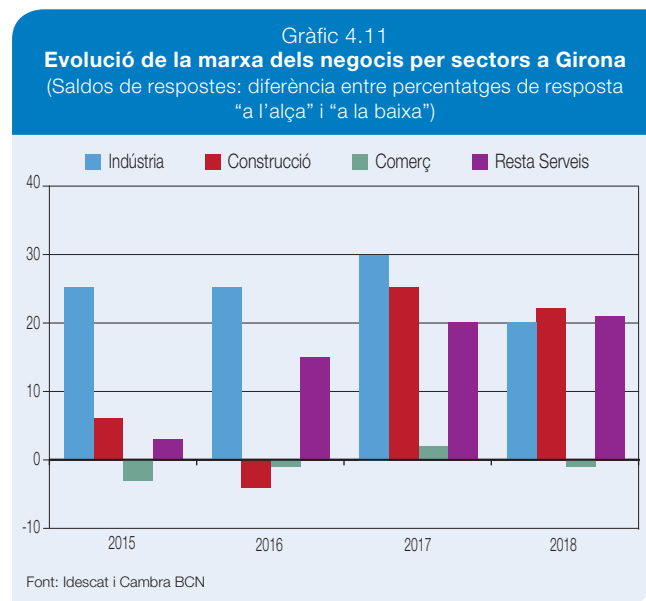
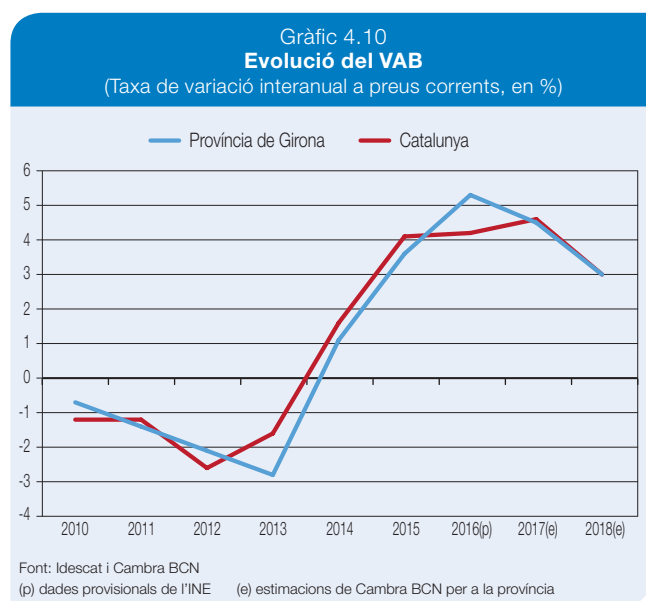
La província de Girona és la més petita de les quatre províncies catalanes amb una superfície de 5.905 km². No obstant, és la tercera en termes d'habitants, comptabilitzant 761.947 persones l'any 2018 (el 10% de la població catalana) i la segona en nombre d'empreses amb quasi 63.000, que representa el 10,2% del total.

El 2018 ha continuat la tendència d'augment poblacional que s'inicià el 2015. Així doncs, la **població** ha augmentat un lleuger 0,8% fins a les 761.947 persones i registra així un màxim en la sèrie històrica. En termes acumulats, la demarcació ha crescut quasi un 35% en població des de l'any 2000. L'increment interanual d'aquest darrer any es troba per sobre del de Catalunya (+0,6%). A més a més, aquest augment poblacional s'ha donat per primer cop a tots els trams d'edat (menors de 15 anys, entre 15 i 64 anys i majors de 65 anys), però amb força intensitat entre el col·lectiu de la tercera edat (+2%). Això fa que tant l'índex de dependència com l'índex d'envelliment continuïn augment. Segons la nacionalitat, el major creixement relatiu s'ha donat entre els estrangers: 2,7% fins a les 144.720 persones, percentatge força superior a l'augment de la població autòctona (0,4%). Així, per primera vegada des del 2010, es registra un creixement de la taxa d'extrangeria tant de la total (se situa en el 19%) com de l'extracomunitària (fins al 13,8%).

El **valor afegit brut (VAB)** a preus corrents de la província de Girona ha crescut el 3% l'any 2018, 1,5 punts per sota de

l'augment del 2017, segons estimacions de la Cambra de Comerç de Barcelona. La província s'ha comportat igual que el conjunt de Catalunya (3% segons l'INE), pauta que ja es va repetir l'any passat quan s'estima que el VAB de Girona va créixer un 4,5% i el de Catalunya un 4,6% (gràfic 4.10). El manteniment del dinamisme aquest darrer any es deu especialment al bon comportament del sector de la construcció; igualment el sector serveis i la indústria (en menor mesura que el 2017) mostren resultats positius que han contribuït a mantenir el creixement.

Quant a la **marxa dels negocis**, el 2018 l'Enquesta de clima empresarial mostra uns resultats a la província força positius en la majoria dels sectors a excepció del comerç que porta quatre anys pràcticament estancat (gràfic 4.11). Tots els saldos de la marxa dels negocis –el resultat de la diferència entre els percentatges de respostes d'evolució a l'alça i a la baixa– han estat positius (per sobre del 20%), excepte el comerç que ha registrat un saldo negatiu del -1% i no aconsegueix recuperar el nivell previ a la crisi econòmica. A la resta de serveis (serveis exclosos el comerç i l'hostaleria⁶), la marxa dels negocis ha millorat lleugerament respecte al 2017 i presenta un saldo molt positiu del 21% el 2018. Igualment, a la indústria i la construcció l'empresariat considera que el darrer any el clima ha estat molt favorable amb uns percentatges de respostes a l'alça del 20% i 22%, respectivament; tot i que els saldos disminueixen en comparació amb l'any anterior. En relació amb els resultats per al conjunt de Catalunya, els saldos són àmpliament superiors, entre 10 p.p. (a la indústria i la construcció) i

⁶ Els resultats de l'Enquesta de clima empresarial per al sector de l'hostaleria només estan disponibles per marques turístiques, no per províncies.

7 p.p. (a la resta de serveis), menys en el cas del comerç (al conjunt del territori el saldo és del 6%).

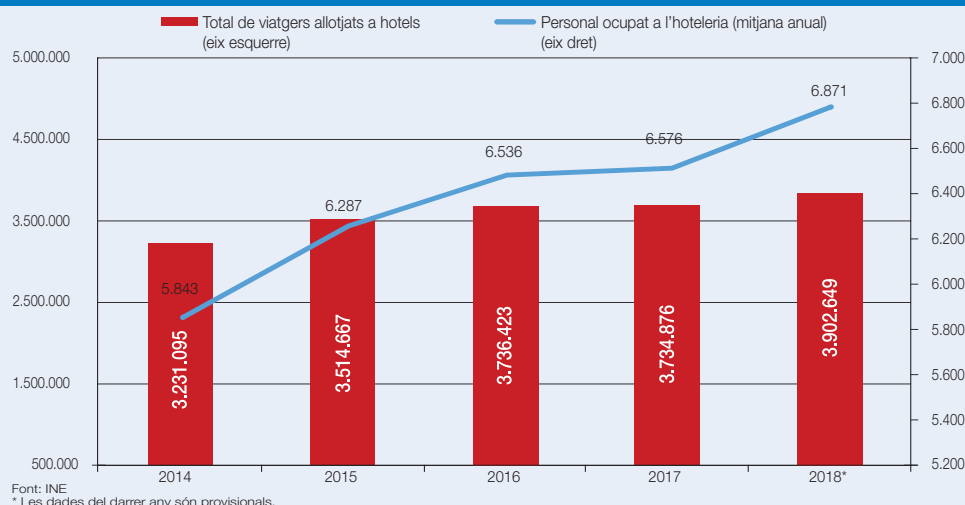
Un altre indicador clau que pot complementar els resultats sectorials del clima empresarial, així com l'anàlisi de l'activitat econòmica en general, és l'evolució del **sector turístic**, a través de les dades de l'Enquesta d'ocupació hotelera que proporciona l'INE ([gràfic 4.12](#)). Tot i que les dades del darrer any són provisionals, la demarcació registra tant un augment en el nombre total de viatgers (4,5%) com en el de pernoctacions (0,4%). Aquestes xifres són superiors a les del total de Catalunya (1,6% en viatgers i -0,7% en pernoctacions) i a les que es van registrar el 2017 (0% i -2,6%, respectivament). En valors absoluts, Girona és la segona província en acollir un major nombre de turistes (3,9 milions) i una major quantitat de pernoctacions (12,1 milions), només per darrere de Barcelona. Aquestes xifres han situat l'estada mitjana en poc més de 3 dies (tan sols per darrere de Tarragona). Pel que fa a l'oferta turística, els resultats per al 2018 difereixen segons la variable d'anàlisi. D'una banda, creix el nombre d'establiments, habitacions i places (un 2,5%, 1,3% i 1,6%, respectivament). Per contra, i a diferència del 2017, el grau d'ocupació per habitacions disminueix 0,7 p.p. en comparació amb l'any anterior. Tanmateix, això no ha estat un impediment per a què augmentés el personal empleat, el qual s'ha situat en les 6.871 persones, un 4,5% més que el 2017 i el major increment d'entre les quatre províncies catalanes.

Si l'anàlisi es fa per marques turístiques, els resultats a la Costa Brava⁷ són similars als del conjunt de la demarcació. El nombre de viatgers en establiments hotelers ha crescut un 5,1% fins a poc més de 3,5 milions de persones. Amb

aquest increment, el quart millor només per darrere de Terres de Lleida, Vall d'Aran i Barcelona, es recupera amb es creix el descens en turistes que es va registrar el 2017. En la mateixa línia que els resultats provincials, el nombre de pernoctacions en establiments hotelers ha augmentat un 0,5% fins a més d'11,5 milions. No obstant això, aquesta variació positiva es troba lluny en termes relatius de les que s'havien registrat el 2015 i 2016 (6,4% i 3,8%, respectivament). Si es posen aquestes dades en el context del conjunt del territori català, el 2018 la Costa Brava va acollir el 17,7% de viatgers de tot Catalunya i el 20,2% del total de pernoctacions, percentatges que es troben per darrere de Barcelona i Costa Barcelona en el cas dels viatgers i solament per darrere de Barcelona en el cas de les pernoctacions. Aquesta xifra força elevada en el cas de les pernoctacions, fa que l'estada mitjana de la Costa Brava sigui la segona més llarga amb 3,2 dies, només per darrere de la Costa Daurada (3,6 dies) el 2018. L'altra marca turística que pertany en part a la província de Girona és la marca Pirineus. En aquest cas, els resultats són igualment positius, però en menor mesura. D'una banda, el nombre de viatgers allotjats en hotels ha augmentat un 1,1% el 2018 (8.300 turistes més fins als gairebé 744 mil). D'altra banda, el nombre de pernoctacions ha quedat pràcticament inalterat en 1,4 milions, fet que contrasta amb l'intens increment que es va produir el 2017 (+8,1%). Malgrat aquestes tendències contraposades en el nombre de viatgers i pernoctacions en establiments hotelers, l'estada mitjana ha romàs en 2 dies.

⁷ La marca turística Costa Brava inclou totes les comarques gironines amb excepció de la Garrotxa, el Ripollès i la Cerdanya, que s'enquadren a la marca turística Pirineus.

Gràfic 4.12
Evolució dels viatgers i del personal ocupat a hotels a la província de Girona
(Nombre)

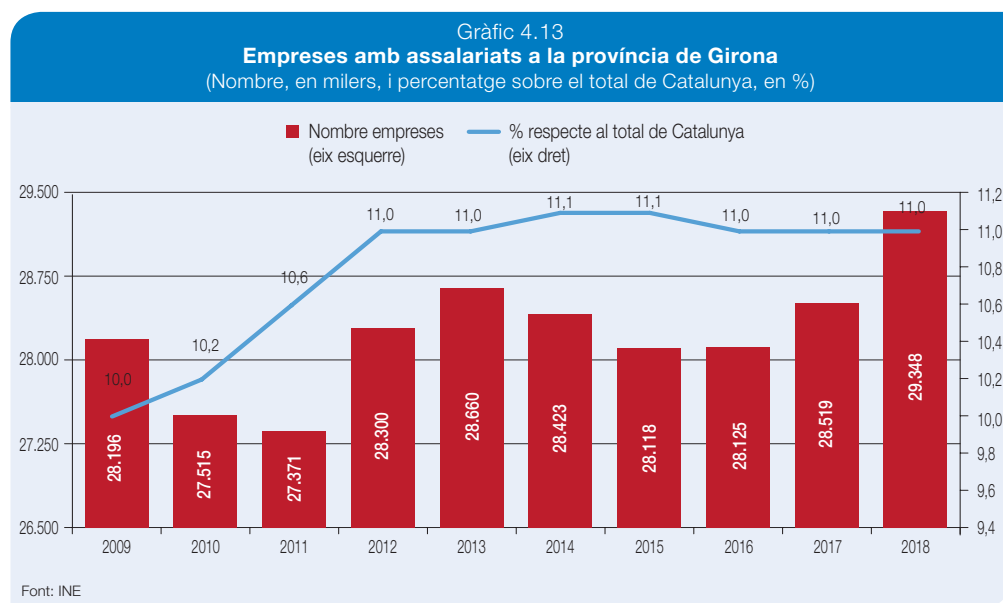
A la marxa favorable dels negocis i als resultats, en general, positius del sector turístic, s'ha d'afegir un augment del nombre d'**empreses** amb assalariats a la província del 2,9% fins a les 29.348 empreses (dades a 1 de gener de 2018) ([gràfic 4.13](#)). Al conjunt de Catalunya, aquesta xifra ha variat pràcticament al mateix ritme, un 2,7%, el que fa que el pes de les empreses gironines amb assalariats sobre el conjunt de Catalunya es mantingui entorn a l'11%. Per contra, entre les empreses sense assalariats, és a dir autònoms, l'increment ha estat força modest (del 0,4% fins a les 33.636), i tres dècimes per sota de la variació registrada al conjunt de Catalunya (0,7%). Pel que fa al nombre d'empreses en concurs de creditors, la xifra no ha variat respecte al 2017 i s'ha mantingut en les 62 empreses concursades.

Els **comptes de cotització** a la Seguretat Social (empreses) han crescut un 1,1% fins a les 28.509 empreses, quatre dècimes menys que la mitjana catalana (0,7%). Això suposa una lleugera recuperació del ritme de creixement en comparació amb el 2017 i que s'assimila més als augments previs. Si es desagrega l'anàlisi per sectors, el sector serveis registra el major increment en termes absoluts amb un total de 199 empreses més a la província de Girona el 2018 (0,9% en comparació amb l'any anterior). En segon lloc, es troba la construcció, que amb un increment de 128 empreses, és el sector que experimenta un major creixement en termes relatius: 3,7% respecte al 2017. Per contra, tant la indústria com el sector agrari redueixen el nombre d'empreses el 2018: -0,7% en el primer cas (el que es tradueix en 20 empreses menys) i -1,3% en el segon (5 empreses menys).

En relació amb els indicadors de demanda interna, aquests han evolucionat de forma molt homogènia. El 2018, s'ha registrat

un augment relatiu pràcticament igual tant de les **matriculacions de vehicles** com de les **compravendes immobiliàries** (del 7,1% i 7,4%, respectivament) i en ambdós casos per sobre de les variacions registrades a tot el territori català (6,1% i 6,5%, cadascuna). Aquests augments fan que, d'una banda, la matriculació de vehicles a la província assolixi un màxim des de l'inici de la crisi econòmica el 2008 de 26.123 (tot i així aquest valor encara suposa un 32% menys de les matriculacions que s'havien arribat a efectuar el 2007); i, d'altra banda, que les transaccions immobiliàries s'enfilin fins a les 37.604 (xifra molt propera al registre de 2008).

Pel que fa al sector exterior, mentre que el 2017 Girona registrava el segon major creixement interanual només per darrere de Tarragona (10,7%, amb les xifres definitives), aquest 2018 les **exportacions** de béns s'han vist reduïdes un 1,1% i passen dels 5.233 milions d'euros als 5.241 milions ([gràfic 4.14](#)). Aquest descens contrasta amb el lleuger augment que es registra al conjunt del Principat (+1,1%), el que dona lloc a una reducció del pes de les exportacions de la província sobre el conjunt del territori (del 7,5% al 7,3%). Si se centra l'atenció en les deu principals activitats segons el volum exportador, cinc han reduït la quantitat exportada, mentre que les altres cinc l'han augmentada. La carn juntament amb els productes químics són les dues activitats exportadores més importants en volum de la comarca amb un pes del 46% sobre les exportacions totals. En termes relatius, totes dues activitats registren una caiguda del 5,4%, la primera amb 13 milions d'euros menys que el 2017, i la segona, amb un total de 53 milions d'euros menys, experimenta la major reducció absoluta. En el cas de les activitats on s'incrementen les vendes a l'estranger, la maquinària

específica per a certes indústries és la que presenta majors augments tant en termes absoluts (49 milions) com relatius (10,6%) (gràfic 4.15).

Si es té en compte el destí de les exportacions, tant les comunitàries com les extracomunitàries han registrat reduccions molt similars en el volum total el 2018. Així, les exportacions a la UE es redueixen un 1,1% fins als 3.804 milions d'euros. Aquesta xifra suposa el 73% de les exportacions gironines. Pel que fa a les exportacions fora de la UE, amb un pes del 27%, aquestes també cauen, un 1,3% aquest darrer any fins als 1.437 milions. A Catalunya les vendes comunitària creixen un 0,2% i les extracomunitàries un 2,8%, i això fa que el pes de la província de Girona sobre el total es redueixi lleugerament (dues dècimes en ambdós casos).

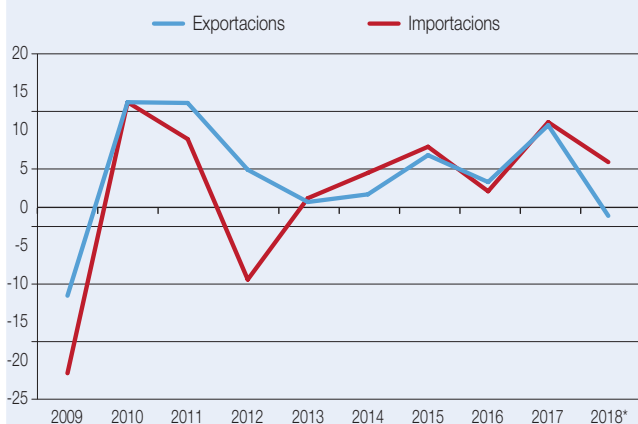
En relació amb el teixit empresarial, el nombre total d'**empreses exportadores** s'ha incrementat un 9,1% fins a les 3.799 el 2018. D'aquestes, 1.210 empreses (un 31,9% del total) han exportat de forma regular durant quatre anys consecutius. Les regulars s'han incrementat en un 0,6% que dista força del registrat l'any anterior (4,1%), però que és similar al del conjunt de Catalunya (0,9%). Segons el volum d'exportació, s'observen comportaments diferenciats. D'una banda, ha augmentat el nombre d'empreses que exporten regularment menys de 50.000 euros i les que exporten més de 5 milions d'euros (un 2,8 i 2,7%, respectivament). D'altra banda, s'ha registrat una reducció neta de les empreses dels dos trams mitjos –les que exporten entre 50.000 i 50.000€ i les que se situen entre els 500.000€ i 5 milions d'euros– d'un -1,2% i -1,5%, cadascuna. Tot i que s'ha d'analitzar cada cas en concret, atès que això són variacions netes i no se

sap si les reduccions i increments en cada tram es deuen a que les empreses han deixat d'exportar, han augmentat/disminuït el volum exportador o bé hi ha noves empreses regulars, sí que cal tenir present que, com s'ha vist, l'alentiment del comerç mundial ha afectat negativament a les exportacions, però no al nombre d'empreses regulars.

Al contrari que en el cas de les exportacions, la demanda interna segueix impulsant les importacions, tot i que amb menys intensitat que l'any anterior. Mentre que les importacions augmentaven un 11,1% el 2017, aquest darrer any han augmentat un 5,9% fins als 2.750 milions, 1 p.p. per sota de la variació registrada a Catalunya (6,9%). A més aquesta xifra, juntament amb la d'exportacions, fa que Girona mantingui un saldo comercial positiu de gairebé 2.500 milions d'euros. Si es limita l'anàlisi als deu principals sectors importadors, s'observa com tots han incrementat en major o menor mesura les seves compres a l'exterior. En termes absoluts, la indústria química (amb un pes del 27,2% sobre el total) i les altres semimanufactures (amb un pes del 8,6%) són les activitats que més han augmentat el volum importador (66 milions i 24 milions, respectivament). En termes relatius, destaquen els creixements del 15,7% tant dels altres béns d'equip com del material de transport, però ambdós tenen uns pesos força menors (del 5,7% i 2,9%, respectivament).

Quant a les dades de mercat laboral, les xifres d'**afiliació a la Seguretat Social** indiquen que l'ocupació evoluciona sòlida i positivament, atès que ha crescut per sobre del 3% per cinquè any consecutiu. Així doncs, el nombre d'afiliacions a la Seguretat Social ha augmentat un 3,1% a la província de Girona fins a les 300.411 a 31 de desembre de 2018, 9.050

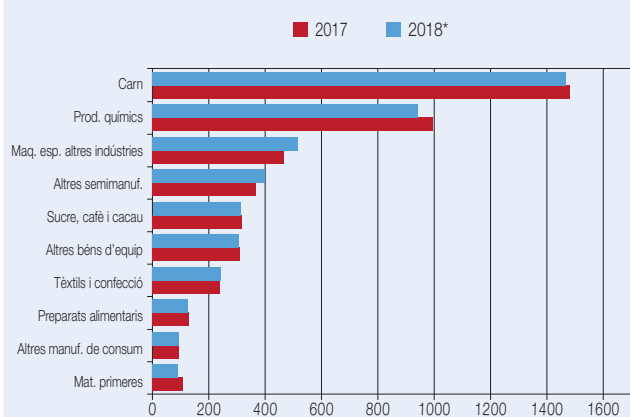
Gràfic 4.14
Evolució de les afiliacions per sectors a la província de Girona (Taxa de variació interanual, en %)

Font: Duanes

(*)Les dades del darrer any són provisionals i les seves taxes de variació estan calculades a partir de les dades provisionals de l'any anterior.

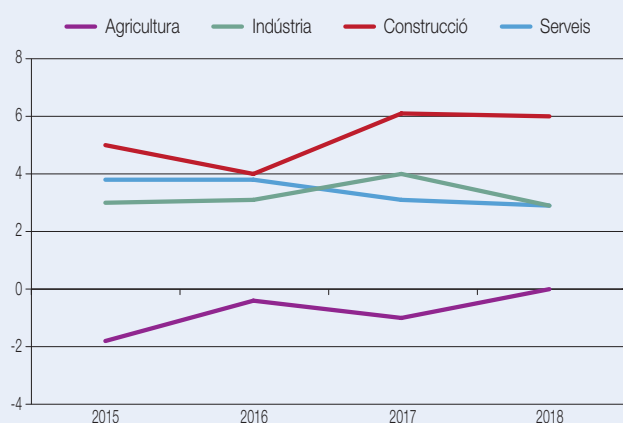
Gràfic 4.15
Principals sectors exportadors a la província de Girona (Millions d'euros)

Font: Duanes

(*)Les dades del darrer any són provisionals.

Gràfic 4.16
Evolució de les afiliacions per sectors a la província de Girona (Taxa de variació interanual, en %)

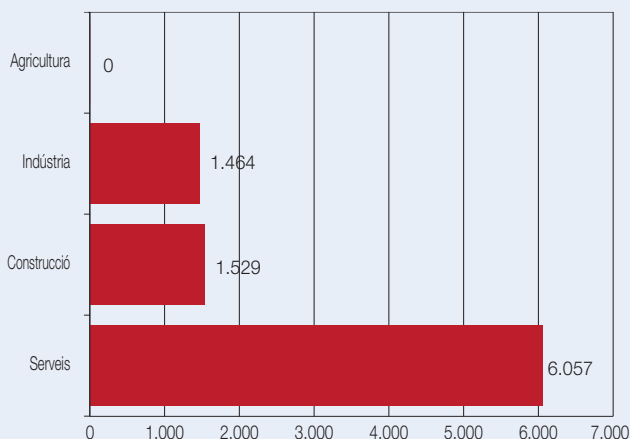

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

afiliacions més que el 2017. Si es desagrega l'anàlisi segons el règim d'afiliació, els assalariats (règim general) han experimentat un creixement força més elevat (3,8%) que els autònoms (règim especial d'autònoms), on l'increment ha estat moderat (del 0,5%).

Segons els grans sectors d'activitat, els **serveis**, amb un pes sobre el conjunt de les afiliacions del 71,9% el 2018, han estat el sector tractor de l'ocupació ja que ha contribuït en un 67% a l'augment total del nombre d'afiliacions. En termes absoluts, registra 6.057 afiliacions més, el que suposa un creixement relatiu del 2,9% en el darrer any (dues dècimes per sota del percentatge de 2017) (gràfics 4.16 i 4.17). Les activitats del sector terciari que més ocupació han generat en termes absoluts han estat, en primer lloc, el comerç (al detall i a l'engròs) amb una aportació neta de 864 afiliacions (el 14,3% de les noves afiliacions netes). En segon lloc, l'administració pública ha generat el 12,8% de les noves afiliacions (773 netes). A continuació, amb xifres molt properes a les de l'administració, l'hostaleria registra 731 afiliacions (un 12,1% del total), seguida de la sanitat (un 8,1% amb 492 afiliacions més) i l'educació (un 7% del global i 421 nous llocs de treball). Altres activitats amb cert pes dins del sector (per sobre del 4%) on han augmentat les afiliacions són: els serveis socials sense allotjament (+310 afiliacions) i els serveis a edificis i jardineria (+217). En l'altre extrem, hi ha vuit activitats on el nombre de llocs de treball ha disminuït el 2018. Destaquen les activitats relacionades amb l'ocupació (-375 afiliacions), les activitats administratives d'oficina (-62) i la reparació d'ordinadors i efectes personals (-50).

Gràfic 4.17
Variació del nombre d'afiliacions per sectors a la província de Girona. Any 2018 (Persones)

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

Pel que fa a la **indústria**, segona activitat econòmica amb major pes a la província en termes d'afiliacions amb un 17,6% el 2018, el creixement interanual ha estat positiu tot i que s'ha alentit respecte al 2017 i passa del 4% al 2,9% el 2018. La contribució que ha efectuat el sector al creixement global de les afiliacions ha estat del 16% amb 1.464 afiliacions addicionals. El subsector que més llocs de treball nets ha aportat en termes absoluts ha estat la indústria alimentària, que ha incrementat el nombre d'afiliacions un 3% (el 35,6% de les afiliacions netes).

En tercer lloc, la **construcció** és el sector que ha experimentat un creixement relatiu més elevat amb un 6% el 2018, el que es tradueix en 1.529 afiliacions netes més i una contribució a l'increment global de les afiliacions del 17%. Aquest augment és pràcticament igual al de 2017, any en què es va registrar la taxa més positiva des de l'inici de la recuperació econòmica el 2014. Finalment, el 2018 les afiliacions netes a l'**agricultura** no han variat i romanen en les 4.639. No obstant això, si es desagrega l'anàlisi segons el règim d'afiliació i el subsector, sí que s'observen variacions. D'una banda, hi ha hagut un augment dels assalariats del 3,1% i una reducció dels autònoms de l'1,3%. D'altra banda, l'agricultura, ramaderia i pesca conjuntament han vist reduït el nombre d'afiliacions (-53), i a la silvicultura han augmentat els llocs de treball pel mateix valor.

En línia amb les dades d'afiliacions, les xifres de l'EPA corroboren la bona marxa de l'**ocupació** a la demarcació de Girona, atès que el 2018 s'ha registrat el major increment des del 2014 amb un 4% interanual, el que situa el nombre de persones ocupades en 340.250. A més, aquest percentatge es tro-

ba 1,3 punts per sobre de la variació registrada al conjunt del Principat (2,7%).

No obstant això, aquests resultats positius s'han de contrastar amb altres variables i també és important centrar l'atenció en el tipus d'ocupació que s'està creant a la província. Per tal de donar resposta a aquesta qüestió, s'analitzen els tipus de **contractes de treball** signats. L'any 2018, es van signar més de 290.000 contractes, un 1,3% més que l'any anterior. Aquest percentatge és força inferior al d'anys anteriors (superiors al 4% en els darrers cinc anys), el que pot indicar menor rotació en la contractació i, per tant, més estabilitat en la nova ocupació. De fet, del total de contractes, els de tipus indefinit han augmentat un 15,5% fins als 46.330, mentre que els temporals han disminuït un 1% i s'han situat al voltant dels 245.000 (tot i així aquests continuen sent àmpliament majoritaris amb un pes del 84,1% el 2018).

Aquesta tendència positiva en termes d'afiliacions i contractacions, tenen el seu reflex en l'evolució del **registre d'aturats**. Aquest 2018 ha continuat la tendència de descens del nombre d'aturats encetada el 2012, amb una reducció del 6,9% fins a les 38.880 persones aturades. Així, per primer cop des de l'inici de la crisi l'atur registrat es redueix per sota de les 40.000 persones (41.748 aturats el 2008) i que, juntament amb l'augment de la població activa, fa que la **taxa d'atur registral** decreixi 1 p.p. fins a l'11,3% (només quatre dècimes per sobre de la mitjana catalana que és del 10,9%).

Per últim, juntament amb Lleida, Girona és la província del conjunt de Catalunya que registra un increment dels **preus del consum** més elevat: del 2% en mitjana anual el 2018. Aquest augment es troba dues dècimes per sobre del registrat a tot el Principat.

Quadre 4.4
Dades bàsiques de la província de Girona

	2015	2016	2017	2018	Variació 2018-2017 (% , pp)		Pes Prov./Catalunya (%)	
					Província	Catalunya	2017	2018
DEMOGRAFIA								
Població Total	753.054	753.576	755.716	761.947	0,8	0,6	10,0	10,0
Densitat (hab/km²)	127,5	127,6	128,0	129,0	0,8	0,6	-	-
Població de menys de 15 anys	124.349	124.466	124.415	124.657	0,2	-0,2	10,5	10,6
Població de 15 a 64 anys	500.524	499.148	499.073	502.379	0,7	0,5	10,0	10,0
Població de 65 anys i més	128.181	129.962	132.228	134.911	2,0	1,6	9,4	9,5
Índex de dependència global	50,5	51,0	51,4	51,7	0,2	0,1	-	-
Índex d'envelliment	103,1	104,4	106,3	108,2	1,9	2,1	-	-
Nacionalitat espanyola	609.297	611.674	614.826	617.227	0,4	0,1	9,4	9,5
Nacionalitat estrangera	143.757	141.902	140.890	144.720	2,7	3,9	13,5	13,4
Taxa d'estrangeria total	19,1	18,8	18,6	19,0	0,4	0,5	-	-
Taxa d'estrangeria extracomunitària	13,5	13,4	13,4	13,8	0,4	0,4	-	-
ACTIVITAT ECONÒMICA								
Comptes de cotització¹	27.607	28.093	28.207	28.509	1,1	0,7	11,0	11,1
Nombre d'empreses²	59.019	60.529	62.036	62.984	1,5	1,5	10,2	10,2
Sense assalariats	30.901	32.404	33.517	33.636	0,4	0,7	9,6	9,5
Amb assalariats	28.118	28.125	28.519	29.348	2,9	2,7	11,0	11,0
1 a 49 assalariats	27.762	27.763	28.127	28.952	2,9	2,7	11,1	11,1
50 a 199 assalariats	299	303	320	325	1,6	1,9	7,5	7,5
200 a 999 assalariats	51	54	66	65	-1,5	3,6	6,3	6,0
1.000 o més assalariats	6	5	6	6	0,0	2,4	3,5	3,4
Empreses concursades	81	67	62	62	0,0	18,3	7,6	6,4
Compravendes immobiliàries	31.766	33.915	35.096	37.604	7,1	6,1	13,5	13,6
Matriculació de vehicles	23.140	25.256	24.314	26.123	7,4	6,5	8,6	8,7
Viatgers allotjats en hotels³	3.514.666	3.736.423	3.734.876	3.902.649	4,5	1,6	18,9	19,4
Residents a Espanya	1.652.444	1.720.947	1.630.966	1.713.648	5,1	-1,1	21,9	23,2
Residents a l'estranger	1.862.223	2.015.476	2.103.910	2.189.001	4,0	3,2	17,1	17,2
SECTOR EXTERIOR⁴								
Exportacions de béns (milions €)	4.640	4.729	5.233	5.241	-1,1	1,1	7,5	7,3
<i>10 principals sectors</i>								
Carn	1.231	1.344	1.480	1.467	-5,4	-7,0	44,7	46,2
Prod. químics	822	831	995	942	-5,3	3,3	5,5	5,0
Maq. esp. altres indústries	468	434	467	516	10,6	1,9	11,0	11,9
Altres semimanuf.	348	358	368	399	8,7	6,5	14,6	14,8
Sucre, cafè i cacau	294	288	318	312	-1,7	2,7	44,1	41,9
Altres béns d'equip	311	272	311	308	0,4	2,2	5,0	4,9
Tèxtils i confecció	206	204	240	243	1,3	0,4	4,7	4,7
Preparats alimentaris	122	126	128	127	-1,2	-4,7	10,6	10,8
Altres manuf. de consum	78	100	92	94	0,3	1,1	5,1	5,0
Mat. primeres animals i vegetals	102	97	108	91	-15,8	-2,0	17,7	15,2
Exportacions UE	3.451	3.415	3.777	3.804	-1,1	0,2	8,5	8,3
Exportacions fora UE	1.189	1.314	1.456	1.437	-1,3	2,8	5,8	5,6
Importacions de béns (milions €)	2.302	2.352	2.614	2.750	5,9	6,9	3,1	3,0
<i>10 principals sectors</i>								
Prod. químics	655	622	682	748	10,3	11,1	3,8	3,8
Altres semimanuf.	198	204	196	221	12,5	5,3	8,8	9,4
Tèxtils i confecció	131	148	179	180	0,7	0,1	2,3	2,3
Maq. esp. altres indústries	152	183	166	180	8,5	6,7	3,5	3,5
Altres béns d'equip	108	114	137	158	15,7	-0,5	1,7	2,0
Ferro i hacer	45	56	123	123	3,1	8,8	7,4	6,8
Carn	94	89	98	109	10,3	-1,3	17,2	19,7
Mat. primeres animals i vegetals	78	80	91	103	14,4	9,8	12,6	13,1
Altres manuf. de consum	59	74	83	86	4,1	8,8	3,6	3,5
Material transport	42	57	72	80	15,7	16,2	14,2	13,6
Importacions UE	1.866	1.892	2.093	2.196	5,6	5,8	4,4	4,4
Importacions fora UE	436	461	521	555	7,1	8,4	1,4	1,4
Nombre d'empreses exportadores	3.289	3.406	3.481	3.799	9,1	2,7	7,5	7,9
Nombre d'empreses exportadores regulars	1.103	1.155	1.203	1.210	0,6	0,9	7,0	7,0
Exporten menys de 50.000 €	337	358	397	408	2,8	2,3	5,2	5,2
Exporten de 50.000 a 500.000 €	239	269	249	246	-1,2	-0,5	6,2	6,2
Exporten de 500.000 a 5 milions €	372	377	392	386	-1,5	-1,4	10,1	10,1
Exporten més de 5 milions €	135	133	147	151	2,7	3,1	9,5	9,4
MERCAT DE TREBALL								
Afiliacions total règims¹	271.786	281.550	291.361	300.411	3,1	3,2	9,2	9,2
Agricultura	4.706	4.688	4.639	4.639	0,0	0,0	14,3	14,3
Indústria	47.846	49.318	51.311	52.775	2,9	1,7	10,8	10,9
Construcció	22.984	23.905	25.374	26.903	6,0	5,6	13,4	13,4
Serveis	196.250	203.639	210.037	216.094	2,9	3,3	8,5	8,4
Assalariats	211.625	220.443	230.062	238.806	3,8	3,7	8,7	8,8
Autònoms	60.161	61.107	61.299	61.605	0,5	0,0	11,2	11,3
Ocupats (EPA)	307.075	316.150	327.200	340.250	4,0	2,7	10,0	10,1
Contractes¹	254.590	274.958	287.727	291.426	1,3	4,5	9,0	8,8
Temporals	222.790	238.756	247.619	245.096	-1,0	3,3	8,9	8,6
Indefinits	31.800	36.202	40.108	46.330	15,5	12,5	9,7	10,0
Atur registrat¹	49.590	44.419	41.742	38.880	-6,9	-6,0	10,0	9,9
Taxa d'atur registrat¹	15,0%	13,3%	12,3%	11,3%	-1,0	-0,9	-	-

¹ Dades de final d'any.

² Les dades són a 1 de gener de cada any (Directori Central d'Empreses de l'INE).

³ Les dades del darrer any són provisionals.

⁴ Les dades del darrer any són provisionals i les seves taxes de variació estan calculades a partir de les dades provisionals de l'any anterior.

⁵ En alguns anys la suma dels valors dels trams no coincideix amb el valor total perquè s'aplica la llei de confidencialitat estadística (12/1989) i no es pot revelar la informació amb tant detall.

Fonts: INE, Idescat, Observatori d'Empresa i Ocupació, Direcció General de Trànsit (DGT), DataComex i ICEX

Anàlisi comarcal

La província de Girona comprèn tots els municipis de les comarques de l'Alt i Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany i el Ripollès. També inclou pràcticament tots els municipis de la Selva (amb l'excepció de Fogars de la Selva) i una part important dels municipis de la Cerdanya, incloent-hi Puigcerdà, la seva capital. A més, integra tres municipis de la comarca d'Osona (Espinelves, Vidrà i Viladrau). Tanmateix, per fer l'anàlisi comarcal de la província s'han considerat les següents vuit comarques en la seva totalitat: l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Cerdanya, la Garrotxa, el Gironès, el Pla de l'Estany, el Ripollès i la Selva.

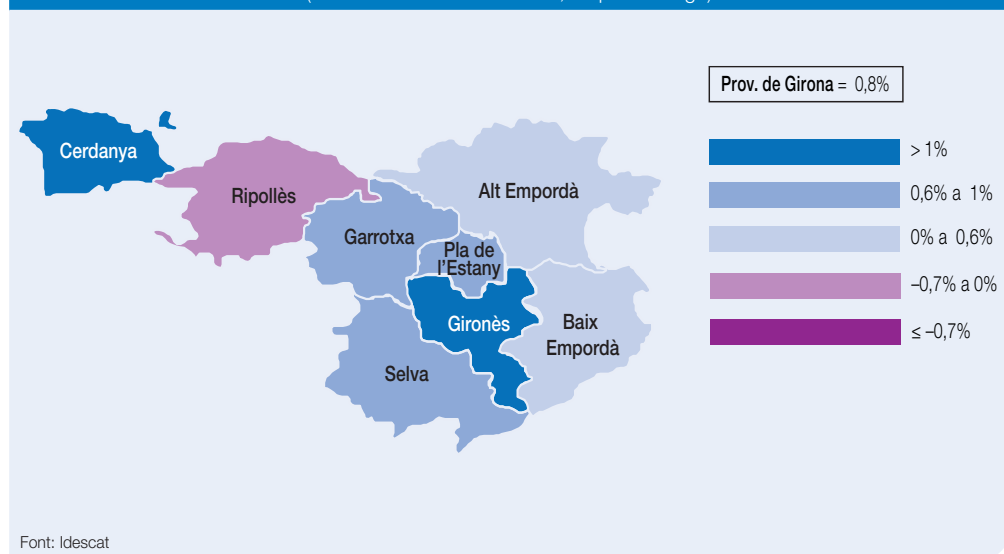
El 2018, l'evolució de la **població** s'ha comportat de forma força homogènia a les comarques de Girona. A excepció del Ripollès, la Cerdanya i el Gironès, totes han registrat increments poblacionals força similars que han fluctuat entre el 0,4% del Baix Empordà i el 0,8% de la Garrotxa i el Pla de l'Estany (xifra que coincideix també amb la mitjana provincial). En els altres tres casos, hi ha hagut comportaments diferents: d'una banda, al Ripollès la població s'ha mantingut estable i no ha registrat variacions, i, d'altra banda, tant la Cerdanya com el Gironès han registrat augments poblacionals força per sobre de la mitjana, de l'1,5% i 1,4%, respectivament ([mapa 4.5](#)).

Tanmateix, si es desagreguen les dades segons la nacionalitat de la població, s'observa que els augments més intensos s'han donat entre la població estrangera que, en alguns

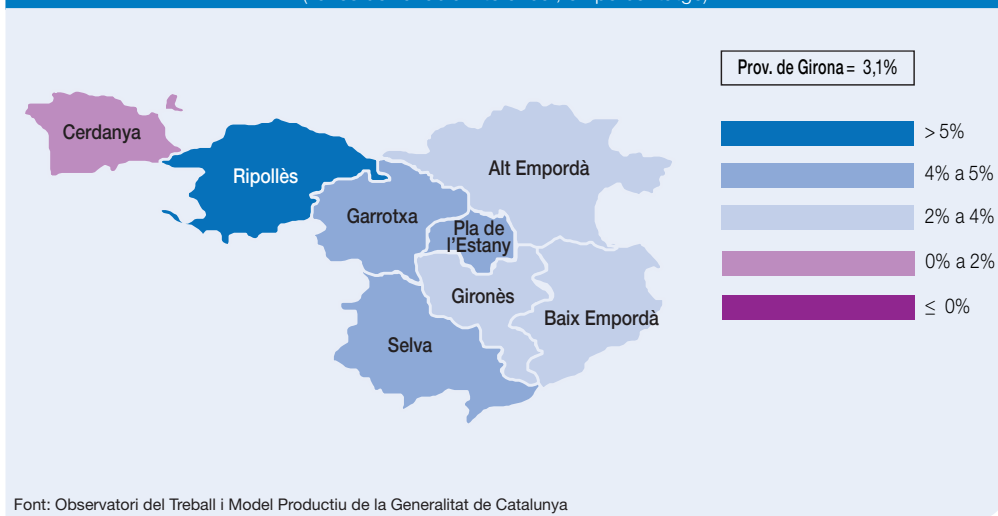
casos, com el Baix Empordà i el Ripollès, han compensat de fet el descens de la població autòctona. Els increments de població estrangera han fluctuat entre el 0,2% a l'Alt Empordà i el 7,3% de la Cerdanya, amb percentatges per sobre del 2,5% en tots els casos. Aquest patró també es replica en l'evolució de la població segons el lloc de naixement. La població que ha nascut a l'estranger ha augmentat amb més força que la que ha nascut a l'Estat, la qual s'ha incrementat molt lleugerament o fins i tot ha disminuït (a la Garrotxa amb -0,1% i al Ripollès amb -0,5%). Així doncs, els augments de la població nascuda a l'estranger han oscil·lat entre l'1,9% de l'Alt Empordà i el 6,4% de la Cerdanya. En relació amb la població nascuda a Catalunya o a la resta de l'Estat, els increments varien entre el 0,1% de l'Alt Empordà i el 0,5% del Gironès.

Quant al nombre d'**afiliacions a la Seguretat Social**, aquest ha crescut amb força intensitat a la majoria de comarques gironines el 2018, a diferència de l'any anterior. Els increments en el nombre de llocs de treball han fluctuat entre l'1,7% de la Cerdanya i el 6,2% del Ripollès ([mapa 4.6](#)). A més, si es pren com a referència la variació al total de la província (3,1%), s'observa com les comarques es reparteixen per sobre o per sota de forma simètrica. D'una banda, el Ripollès (6,2%), la Selva (4,6%), el Gironès i el Pla de l'Estany (amb augments del 4,3% ambdues) se situen per sobre del llindar de la mitjana. D'altra banda, l'Alt Empordà (2,7%), el Baix Empordà i el Gironès (+2,5% les dues), i la Cerdanya (1,7%) han registrat creixements menys intensos en la quantitat d'afiliacions. En termes absoluts, les comarques que

Mapa 4.5
Població. Any 2018
(Taxes de variació interanual, en percentatge)

Mapa 4.6
Afilacions a la Seguretat Social. Any 2018
(Taxes de variació interanual, en percentatge)

més han contribuït a l'augment dels llocs de treball al total de la província han estat el Gironès amb 2.571 afiliacions més (el 28,4% de la variació total neta) i la Selva amb 2.381 afiliacions addicionals (un 26,3% de l'augment global).

Si es desagreguen les xifres totals per sectors d'activitat, els serveis és l'únic on les afiliacions creixen a totes les comarques, amb una mitjana provincial del 2,9% (quadre 4.5). A la indústria i la construcció la gran majoria de comarques registren increments positius en el nombre d'afiliacions, i pel que fa a l'agricultura, les variacions són força dispars segons el territori.

Així doncs, en el cas dels **serveis** els resultats són molt positius i a quatre de les vuit comarques han augmentat els llocs de treball per sobre de la mitjana. Destaquen així el Ripollès (8,4%), el Pla de l'Estany (4,4%), la Garrotxa (3,7%) i la Selva (3,5%). On menys han crescut les afiliacions ha estat a la Cerdanya (1,7%). Respecte a la **construcció** i la **indústria** hi ha hagut un augment de les afiliacions a totes els comarques menys al Ripollès (-1,9%) en el primer cas i al Gironès en el segon (-0,2%). No obstant això, els creixements han estat força més intensos a la construcció (6% en mitjana) que a la indústria (2,9%). Les comarques que han registrat majors increments en el sector de la construcció han estat: la Selva (10,1%), el Pla de l'Estany (7,1%), el Gironès (6,5%) i el Baix

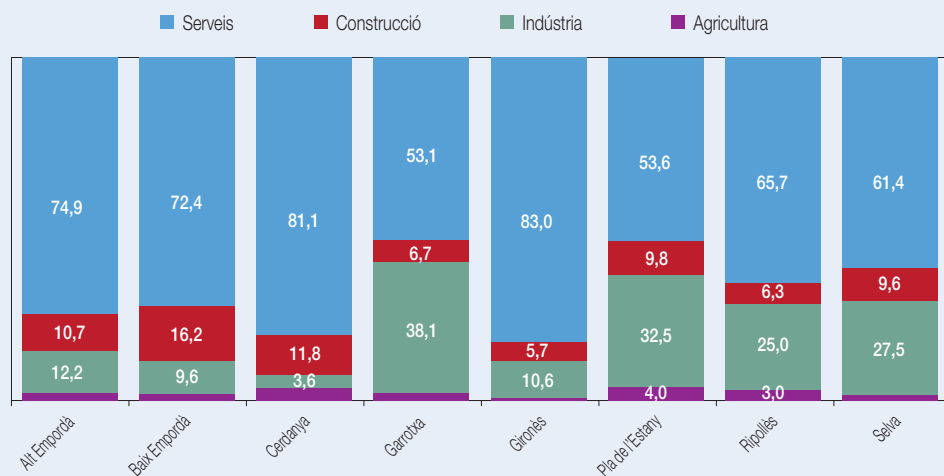
Quadre 4.5
Afilacions a la Seguretat Social per grans sector econòmics i comarques¹. Any 2018

	Agricultura		Indústria		Construcció		Serveis		Total Afiliacions	
	Nombre	(%) Var 18/17	Nombre	(%) Var 18/17	Nombre	(%) Var 18/17	Nombre	(%) Var 18/17	Nombre	(%) Var 18/17
Alt Empordà	970	-1,2	5.431	0,7	4.752	4,8	33.369	2,8	44.522	2,7
Baix Empordà	707	-0,8	3.877	0,2	6.544	6,1	29.239	2,1	40.367	2,5
Cerdanya	279	1,1	292	5,4	953	0,8	6.519	1,7	8.043	1,7
Garrotxa	505	-0,2	9.278	5,6	1.634	2,9	12.940	3,7	24.357	4,3
Gironès	691	-2,1	11.205	-0,2	6.020	6,5	87.690	2,6	105.606	2,5
Pla de l'Estany	523	-1,5	4.223	4,2	1.273	7,1	6.961	4,4	12.980	4,3
Ripollès	306	2,0	2.584	3,2	655	-1,9	6.795	8,4	10.340	6,2
Selva	762	5,2	14.972	5,1	5.229	10,1	33.398	3,5	54.361	4,6
Província de Girona	4.639	0,0	52.775	2,9	26.903	6,0	216.094	2,9	300.411	3,1
Catalunya	32.393	0,0	483.614	1,7	200.294	5,6	2.563.029	3,3	3.279.330	3,2

¹ Dades a 31 de desembre

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

Gràfic 4.18
Estructura sectorial de les afiliacions. Any 2018
(En percentatge sobre el total d'afiliacions de la comarca)

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

Empordà (6,1%). De les que han augmentat les afiliacions per sota de la mitjana destaca l'Alt Empordà amb un increment del 4,8% el 2018. A la indústria, els augments han estat més moderats, tot i així destaquen la Garrotxa (5,6%), la Cerdanya (5,4%), la Selva (5,1%), el Pla de l'Estany (4,2%) i el Ripollès (3,2%), amb xifres per sobre de la mitjana.

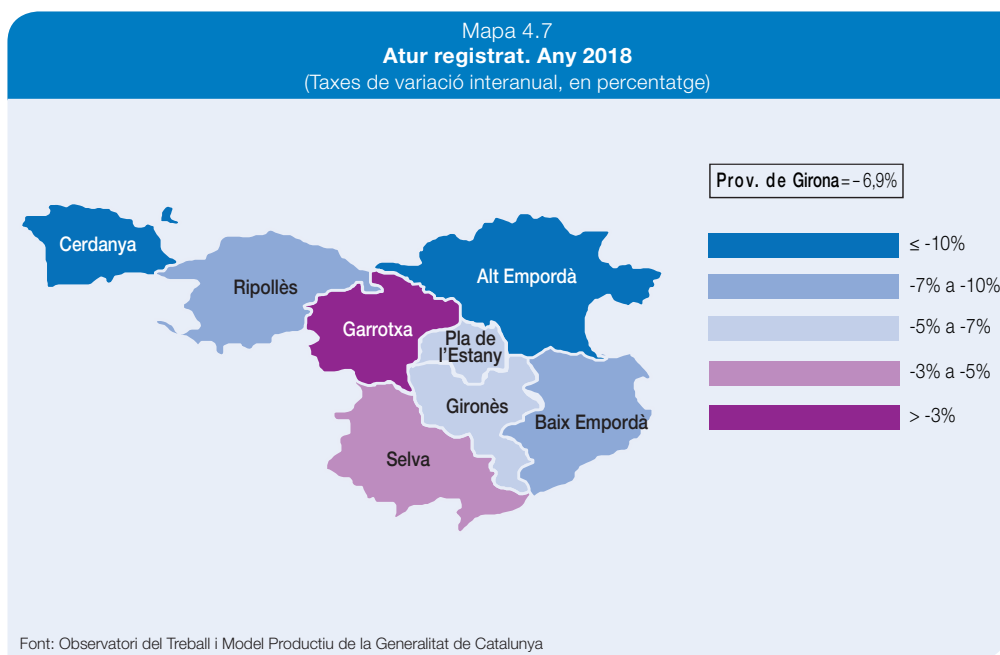
Finalment, pel que fa a l'**agricultura**, cinc de les vuit comarques registren descensos en els llocs de treball, taxes que oscil·len entre el -0,2% de la Garrotxa i el -2,1% del Gironès. Les comarques amb increments al sector agrari han estat: la Selva (5,2%), el Ripollès (2%) i la Cerdanya (1,1%). Així doncs, després d'analitzar els resultats, s'observa com la Selva és de les comarques amb millors resultats en afiliacions tant en termes globals com sectorials (gràfic 4.18).

Si s'atén a la residència padronal de l'afiliat, en comptes de la seu social de l'empresa, el creixement registrat dels afiliats per al conjunt de la província de Girona és del 2,7% el 2018, lleugerament inferior al de les afiliacions. Per comarques, totes registren taxes positives en major o menor intensitat. Per sobre de la mitjana de la demarcació, l'Alt Empordà (3,3%), el Baix Empordà (3%) i la Selva (2,8%) són les comarques amb una millor evolució del nombre d'afiliats. A la resta de comarques, les variacions han estat positives i per sobre del 2%, amb excepció del Ripollès on l'increment ha estat molt moderat (0,8%). Totes les comarques de la província, llevat del Gironès, tenen un major nombre d'afiliats segons residència que d'afiliacions segons el domicili del compte de cotització. De mitjana, les afiliacions segons la seu de l'em-

presa representen entre el 81% (Baix Empordà) i el 99% (la Cerdanya) dels afiliats segons residència, excepte al Gironès on representen el 130%, que vol dir que hi ha un 30% de treballadors que resideix fora d'aquesta comarca (7 p.p. més que l'any anterior).

El nombre de **comptes de cotització** de la Seguretat Social (concepte assimilable al de nombre d'empreses) creix a totes les comarques gironines el 2018. D'entre les vuit comarques, la meitat ha crescut per sobre de la mitjana de la província (+1,1%) i la resta, per sota. En el primer grup s'hi troben el Baix Empordà (que amb un 1,8% experimenta el major augment relatiu), la Cerdanya (1,5%), l'Alt Empordà (1,3%) i el Pla de l'Estany (1,2%). En el segon grup se situen les quatre restants, amb creixements més modestos: del 0,5% de la Garrotxa fins al 0,9% del Ripollès i la Selva. En termes absoluts, els majors increments en el nombre d'empreses s'han donat al Baix Empordà (+93 comptes de cotització), a l'Alt Empordà (+72) i al Gironès (+55).

Per sectors, a banda de l'agricultura, que en termes relatius és el sector amb creixements més elevats i que, a més, té un pes reduït sobre el total –el Pla de l'Estany és la que té un pes d'empreses agrícoles més elevat (3,9%)–, el sector de la construcció és el que presenta majors augments interanuals, però només als serveis s'ha donat un creixement generalitzat del nombre d'empreses a totes les comarques. Així doncs, amb un pes d'empreses constructores sobre el total comarcal que fluctua entre el 9,5% del Gironès i el 16,4% del Baix Empordà, el nombre relatiu d'empreses en aquest sector ha

cregut especialment al Pla de l'Estant (6,2%), la Selva (6,1%) i al Baix i Alt Empordà (4,8% i 4,7%, respectivament). En termes absoluts, l'augment del nombre de comptes de cotització a la construcció oscil·la entre els 95 del Ripollès i els 805 de la Selva, el 2018. Pel que fa a les empreses dedicades al sector serveis, els pesos sobre el total d'empreses a cada comarca varien entre el 66,1% al Pla de l'Estant i el 81,6% al Gironès, on s'ubiquen més de 6.000 empreses dedicades al sector. En termes relatius, el nombre d'empreses al sector terciari ha incrementat a totes les comarques (menys a la Selva), entre un 0,8% (a la Cerdanya, la Garrotxa i el Gironès) i un 1,9% (al Baix Empordà). Quant a la indústria, hi ha certa heterogeneïtat segons la comarca. D'una banda, hi ha comarques on la presència d'empreses industrials ha augmentat: la Cerdanya (8,6%), l'Alt Empordà (1%), el Gironès (0,5%) i la Selva 0,2%; i, d'altra banda, hi hagut reduccions al Baix Empordà (-6,2%), al Pla de l'Estant (-2,2%) i la Garrotxa (-1%). I, només al Ripollès no ha variat el nombre d'empreses aquest darrer any.

El descens de l'**atur registrat** ha estat generalitzat un any més a totes les comarques gironines i amb més intensitat que l'any anterior a la meitat de casos. Així doncs, les reduccions van des del -1,2% de la Garrotxa fins al -13,4% de la Cerdanya (mapa 4.7). Si s'agafa la caiguda en el nombre d'aturats de la província com a referència (-6,9%), quatre comarques han registrat variacions superiors, i altres quatre, inferiors. En el primer cas hi ha la Cerdanya (-13,4%), l'Alt Empordà (-10%), el Baix Empordà (-9%) i el Ripollès (-8,6%). En el segon grup se situen el Pla de l'Estant (-6,7%),

el Gironès (-5,1%), la Selva (-4,8%) i la Garrotxa (-1,2%). En xifres absolutes, la Selva és la comarca amb més aturats (un total de 9.808 persones) i la Cerdanya, la que menys (438 persones).

Per últim, la **taxa d'atur registrat** també ha experimentat caigudes lleugeres a totes les comarques excepte a la Garrotxa on no ha variat entre el 2017 i el 2018 (roman en un 7,5%). Respecte a la resta de comarques, els percentatges oscil·len entre la mínima de la Cerdanya (5,4%) i la màxima de la Selva (13,5%). Quant al Gironès, la taxa d'atur s'ha situat en el 9,9%, sis dècimes menys que el 2017 (mapa 4.8). No obstant això, encara hi ha tres comarques gironines que se situen entre les deu comarques catalanes que presenten una major taxa d'atur el 2018 (entorn al 13%): la Selva, l'Alt Empordà i el Baix Empordà.

Mapa 4.8
Taxa d'atur registral. Any 2018
(En percentatge)

Font: Observatori del Treball i Model Productiu de la Generalitat de Catalunya

Quadre 4.6
Dades econòmiques bàsiques de les comarques. Any 2018

Població			Població nascuda a l'estranger		Empreses (comptes de cotització)		Afiliacions segons seu de l'empresa		Afiliats segons residència		Atur registrat		Taxa d'atur registral
	(%) Var		(%) Var		(%) Var		(%) Var		(%) Var		(%) Var		(%)
	Nombre	18/17	Nombre	18/17	Nombre¹	18/17	Nombre¹	18/17	Nombre¹	18/17	Nombre¹	18/17	2018¹
Alt Empordà	140.569	0,6	38.089	1,9	5.478	1,3	44.522	2,7	52.853	3,3	8.163	-10,0	13,3%
Baix Empordà	133.461	0,4	29.640	2,0	5.173	1,8	40.367	2,5	49.767	3,0	7.262	-9,0	12,9%
Cerdanya	17.882	1,5	3.293	6,4	1.072	1,5	8.043	1,7	8.116	2,5	438	-13,4	5,4%
Garrotxa	56.613	0,8	9.731	5,5	1.980	0,5	24.357	4,3	24.835	2,4	2.093	-1,2	7,5%
Gironès	190.786	1,4	41.572	5,0	7.455	0,7	105.606	2,5	81.004	2,6	9.246	-5,1	9,9%
Pla de l'Estany	32.006	0,8	4.945	3,5	1.255	1,2	12.980	4,3	14.280	2,1	1.093	-6,7	8,8%
Ripollès	25.000	0,0	2.510	5,0	927	0,9	10.340	6,2	10.498	0,8	910	-8,6	7,9%
Selva	169.029	0,7	35.616	3,3	5.312	0,9	54.361	4,6	63.660	2,8	9.808	-4,8	13,5%
Província de Girona	761.947	0,8	165.088	3,4	28.509	1,1	300.411	3,1	303.682	2,7	38.880	-6,9	11,3%
Catalunya	7.600.065	0,6	1.380.720	3,7	257.812	0,7	3.279.330	3,2	3.221.797	2,9	392.907	-6,0	10,9%

¹ Dades a 31 de desembre

Font: Idescat, INE, MTAS i Observatori del Treball i Model Productiu

MONOGRÀFIC

L'AGENDA 2030 I ELS OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT
SOSTENIBLE

L'AGENDA 2030 VISTA PER LES EMPRESES CATALANES. UNA PRIMERA APROXIMACIÓ GLOBAL A PARTIR D'UNA ENQUESTA

Carme Poveda

Directora d'Anàlisi Econòmica de la Cambra de Comerç de Barcelona

Introducció

En la Cimera sobre Desenvolupament Sostenible celebrada al setembre de 2015 a Nova York, l'Assemblea General de Nacions Unides va aprovar l'Agenda 2030 per al Desenvolupament Sostenible, un pla d'acció per a les persones, el planeta i la prosperitat. Aquesta ambiciosa agenda planteja 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) que inclou 169 fites, i que interpel·len tant a l'àmbit econòmic, com social i ambiental (imatge 1).

Els ODS no compten amb un marc jurídic que obligui al seu compliment, però s'espera que els 193 països signants establexin marcs nacionals per al seu assoliment. De fet, el seu compliment dependrà de la suma d'esforços de tots els governs (locals, regionals i central), ciutadans, empreses, i per suposat, de la societat civil (sindicats, patronals, cambres, universitats, ONG's, etc.).

Tot i estar en vigor des de 2015, els esforços en difusió i compromís de tots els agents amb l'agenda mediambiental s'han accelerat a partir de 2018. A Catalunya, per exemple, són moltes les iniciatives que tenen per objectiu aterrar els ODS a dife-

rents sectors, àmbits territorials, universitats, etc. És especialment destacable la funció del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS) que lidera la transformació i consecució dels ODS en el conjunt de Catalunya.

Un primer balanç de l'estat actual de situació es publica a "2018 SDG Index and Dashboards Report", elaborat per la Sustainable Development Solution Network (SDSN)¹. Aquest índex global ofereix un rànquing en base a la implementació dels ODS en 193 països, a partir de la quantificació de 109 indicadors. Espanya ocupa la posició 25 (de 156 analitzats). Els resultats mostren, molt resumidament, que els ODS on encara hi ha obstacles considerables a superar són (en color vermell a la part superior de la imatge 2) els ODS 9 (innovació i infraestructures), 12 (consum responsable), 13 (canvi climàtic) i 14 (flora i faunes aquàtiques). Tanmateix, l'índex també mostra que és precisament l'ODS de lluita contra el canvi climàtic (ODS 13) un dels que més ha millorat des de 2015. També han evolucionat positivament els ODS 3 (salut), 5 (igualtat de gènere), 6 (aigua) i 7 (energia). En total, 9 dels 17 objectius han evolucionat positiva-

¹ <https://www.sdgindex.org/>

Imatge 1
Objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'Agenda 2030
aprovada per les Nacions Unides

ment entre 2015 i 2018 (part inferior de la imatge 2). Per contra, els ODS 10 (desigualtat) i 17 (aliances estratègiques) han empitjorat, una tendència que caldria revertir.

La conclusió que es pot desprendre d'aquest informe avaluador és que el país ha de continuar treballant per assolir aquests objectius, sobretot en algunes metes en les que encara hi ha recorregut de millora, com ara les relacionades amb la innovació i les infraestructures, el consum i la producció responsable, la reducció de la pobresa, la igualtat de gènere o el canvi climàtic.

Per fer-ho és fonamental difondre la importància que té per al nostre futur complir amb l'Agenda 2030 així com seguir avançant en la coordinació de tots els agents implicats, incloent governs, empreses i institucions. Només amb un compromís compartit serà possible el canvi de model econòmic, social i mediambiental.

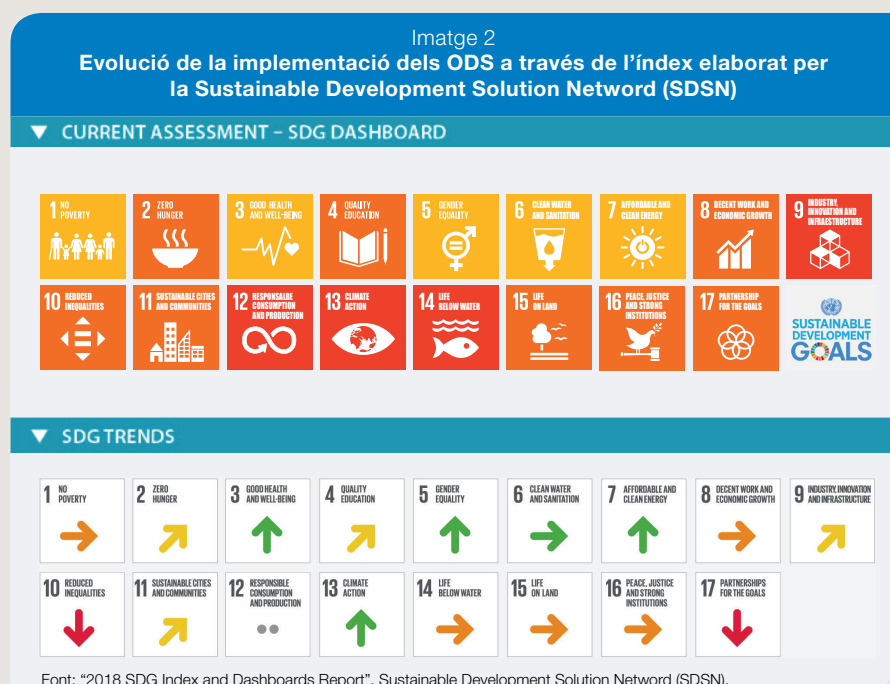
De tots els agents involucrats en la implementació i assoliment dels objectius, el sector privat té un paper fonamental com a principal agent productor, consumidor i generador de riquesa de la societat. Tanmateix, la disponibilitat d'informació respecte a l'estat d'implementació de l'Agenda 2030 en el conjunt del teixit empresarial és encara molt escassa, a excepció dels dos informes anuals (2018 i 2019) publicats per l'Observatori dels ODS (Fundació Bancària "la Caixa" i Esade) però que centren l'anàlisi fonamentalment en les empreses cotitzades espanyoles.

Precisament, amb l'objectiu de cobrir aquesta manca d'informació s'ha realitzat una breu enquesta a les empreses catala-

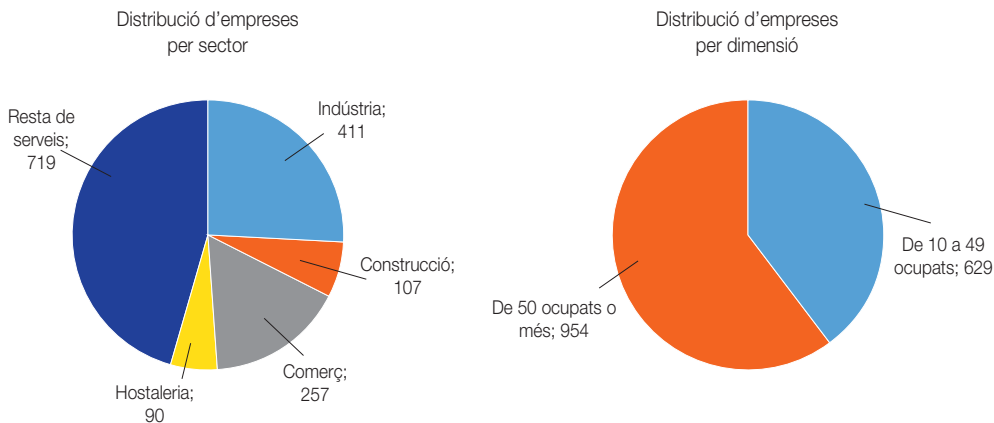
nes que pretén analitzar el seu coneixement i implicació amb l'Agenda 2030 de Nacions Unides i el grau de compromís amb alguns dels Objectius de Desenvolupament Sostenible més vinculats a l'activitat empresarial.

Aquesta enquesta no pretén entrar en el detall dels 17 ODS ni quantificar amb indicadors el grau d'implementació, l'objectiu és menys ambiciós i més generalista ja que amb poques preguntes el que es pretén és donar una visió global des del món empresarial privat. A partir d'aquesta informació, es podran fer diagnòstics més profunds, enquestes més extenses o elaboració d'indicadors més detallats. La rellevància d'aquesta enquesta rau en ser la primera que ofereix informació del conjunt del teixit empresarial amb resultats representatius per cinc sectors econòmics i per dimensió empresarial. Tanmateix, la mostra utilitzada es va limitar a les empreses de 10 o més treballadors ja que es va considerar que les microempreses tenen més dificultats per integrar aquesta Agenda en la seva activitat econòmica diària.

Concretament, l'enquesta s'ha realitzat a 1.583 empreses catalanes, en el marc de l'Enquesta de clima empresarial del primer trimestre de 2019 que elaboren la Cambra de Comerç de Barcelona i l'Idescat. La mostra d'empreses està formada per 411 que pertanyen al sector industrial, 257 al comerç, 107 a la construcció, 90 a l'hostaleria i, finalment, 719 empreses a la resta de serveis. Per dimensió, el 40% d'empreses enquestades tenen de 10 a 49 treballadors i el restant 60% tenen 50 ocupats o més (gràfic 1).

Gràfic 1
Mostra de l'enquesta

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

L'enquesta té dos blocs de preguntes clarament diferenciats que responen a dos objectius diferents. El primer dels objectius és conèixer el grau d'implicació, coneixement, compromís i implementació a les empreses catalanes dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030. El segon objectiu és conèixer si les empreses catalanes estan compromeses amb algunes de les fites que incorporen els ODS i en les quals tenen un paper protagonista per assolir-se, i que tenen a veure tant amb el Planeta, com amb les Persones i la Prosperitat.

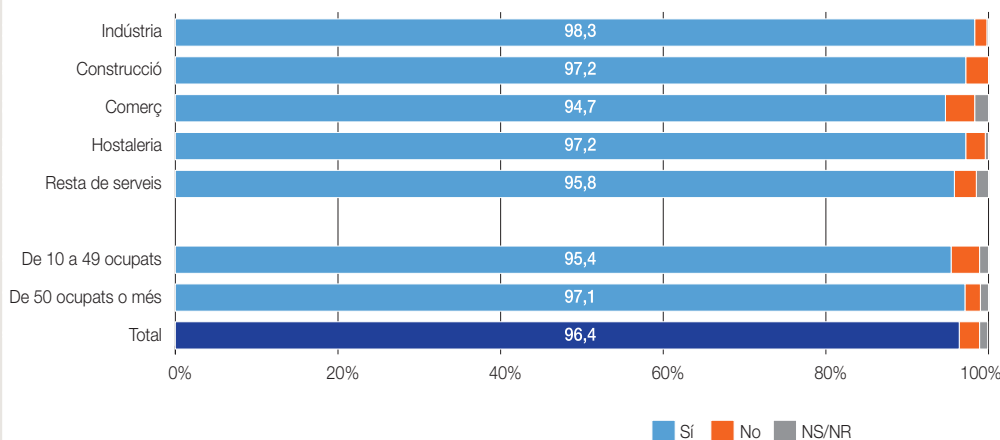
Resultats de l'enquesta

Tal com s'acaba de dir, el primer bloc de sis preguntes de l'enquesta a les empreses fa referència al grau d'implicació, co-

neixement, compromís i implementació a les empreses catalanes dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030.

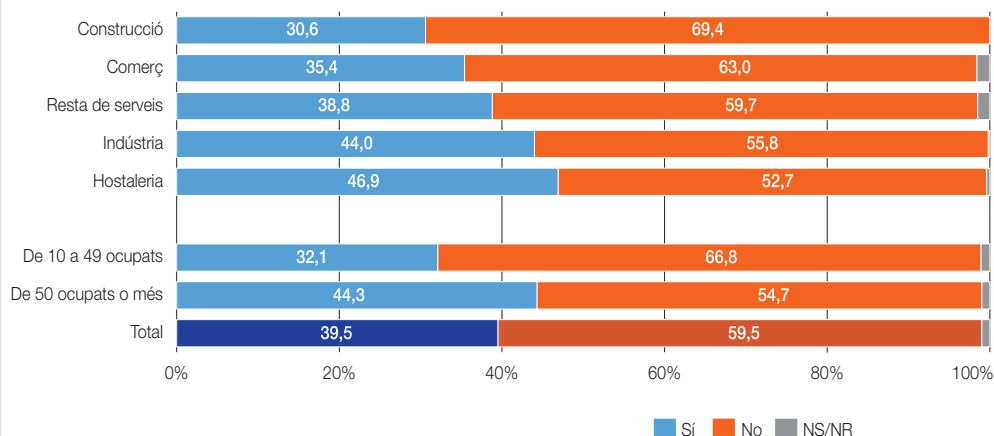
En la primera pregunta d'aquest bloc es demana l'opinió sobre si les empreses han d'ajudar al desenvolupament sostenible de la societat i el planeta. Seria una manera d'identificar el grau d'implicació esperat del sector empresarial privat per assolir l'Agenda 2030. Els resultats mostren l'elevadíssim grau d'implicació de les empreses catalanes atès que el 96,4% de l'empresariat afirma que les empreses han de participar en el desenvolupament sostenible de la societat i el planeta. A més, la resposta és força similar per sectors econòmics i per dimensió d'empresa, amb la qual cosa no hi ha cap mena de dubte

Gràfic 2
Opinió sobre si les empreses han d'ajudar al desenvolupament sostenible de la societat i el planeta. CLEM. IT2019

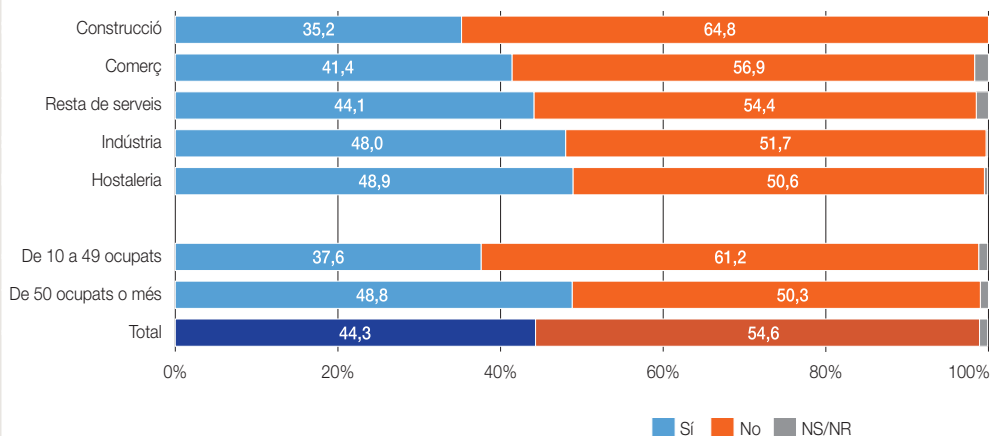
Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

Gràfic 3
Coneixement dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030.
CLEM. IT2019

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

Gràfic 4
Després de llegir la definició d'ODS, empreses que es comprometen amb algun ODS
de l'Agenda 2030. CLEM. IT2019

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

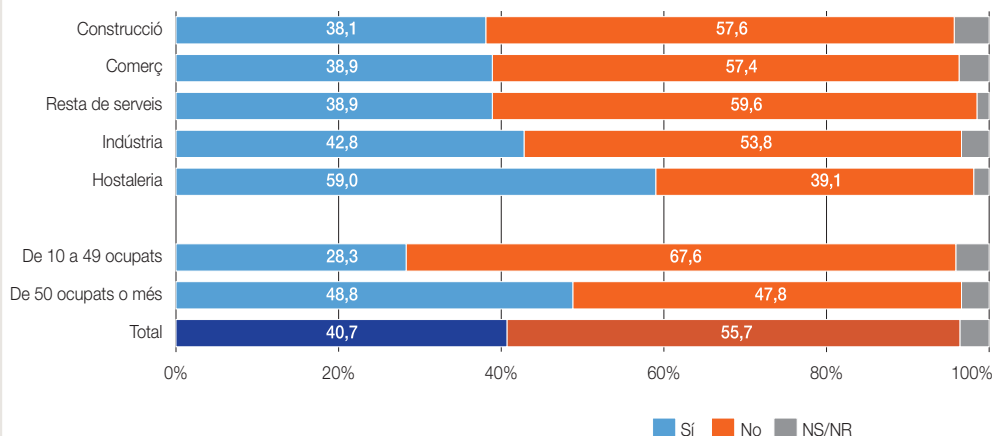
de que l'empresariat percep la necessitat d'implicar-se en l'assoliment d'un desenvolupament sostenible (gràfic 2).

La segona pregunta dins el primer bloc fa referència al grau de coneixement dels ODS de l'Agenda 2030 de Nacions Unides per part de l'empresariat. Els resultats mostren que el percentatge d'empreses que són coneixedores de l'Agenda és baix, de només el 39,5%. A més, en aquest cas sí que hi ha diferències en la resposta per dimensió i sectors. D'una banda, les empreses de 50 o més treballadors tenen un major grau de coneixement que les de 10 a 49 treballadors (44,3% envers el 32,1%). D'altra banda, les empreses dels sectors de l'hostaleria i la indústria tenen un grau de coneixement (del 46,9% i 44%, respectivament) superior al de la resta de sec-

tors econòmics. El comerç i la construcció són els sectors amb un percentatge més baix d'empreses que coneixen l'Agenda 2030 (menys d'un de cada 3 la coneix) (gràfic 3).

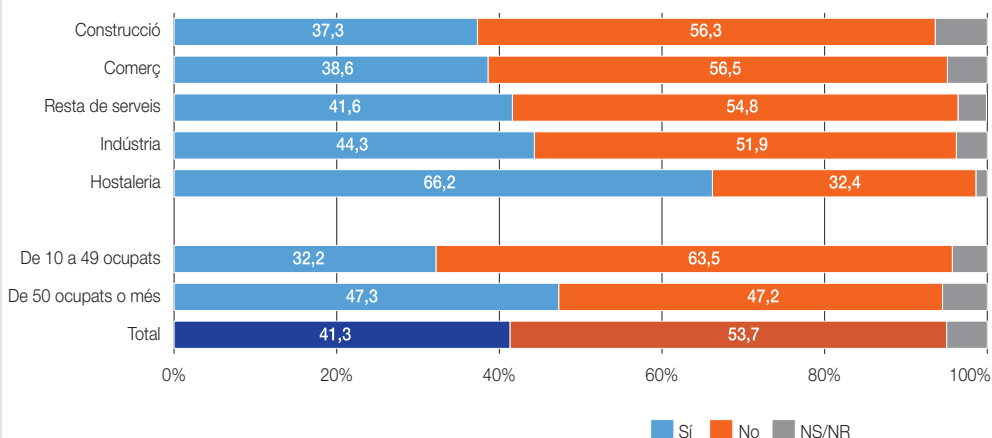
A continuació, es pregunta a les empreses si estan compromeses amb algun dels ODS de l'Agenda 2030, però aquesta pregunta es formula després que la persona enquestada hagi llegit la definició de l'Agenda 2030 i els ODS. El percentatge d'empreses que, una vegada són conscients de què és l'Agenda de Nacions Unides, mostren el seu compromís —no necessàriament recolzat en accions concretes, sinó simplement un grau de compromís general— és el 44,3%. Aquest percentatge és superior al que és coneixedor de l'Agenda 2030 (39,5%) perquè és contestada després que hagi llegit

Gràfic 5
Tinença d'un pla de responsabilitat social corporativa a on es puguin alinear els ODS.
CLEM I/2019. Ponderats

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

Gràfic 6
Introducció de canvis en el model de negoci per donar resposta als ODS
per sector d'activitat. CLEM I/2019. Ponderats

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

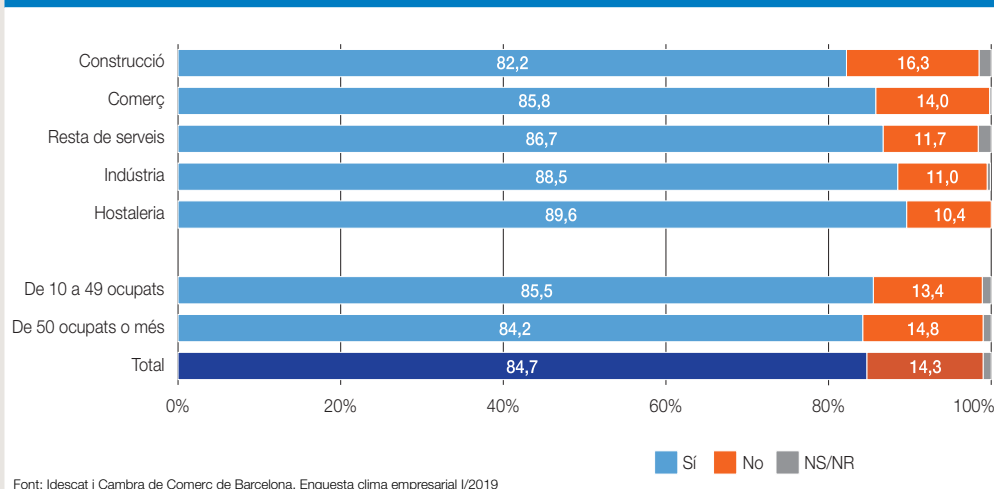
en què consisteix l'Agenda. En aquest cas, igual que en la pregunta anterior, també s'observa un grau de compromís més ampli entre les empreses més grans i en els sectors de la indústria i l'hostaleria, dos sectors que tenen un paper protagonista en la sostenibilitat mediambiental i la lluita contra el canvi climàtic (gràfic 4).

La quarta pregunta del primer bloc fa referència a la tinença o no d'un pla de responsabilitat social corporativa a les empreses a on es puguin alinear els ODS. Del total d'empreses enquestades, només el 40,7% té un pla de responsabilitat social. Aquest percentatge puja fins al 48,8% en les empreses de 50 treballadors o més, però encara no arriba a la meitat. Per sectors, la hostaleria és l'únic sector on més de la meitat de

les empreses té un pla de responsabilitat social a on es poden alinear els ODS de l'Agenda 2030; a la indústria és el 42,8% de les empreses; i a la resta de sectors el percentatge està entorn al 38% (gràfic 5).

El 41,3% de les empreses afirma haver introduït canvis en el seu model de negoci per donar resposta als Objectius de Desenvolupament Sostenible, un percentatge que es pot considerar elevat, i que vol dir que bona part de les empreses ja estan implantant mesures per a la sostenibilitat al marge de ser o no coneixedores de l'aprovació de l'Agenda de Nacions Unides. L'hostaleria torna a destacar per ser el sector més avançat en la presa de mesures en favor de la sostenibilitat, atès que dos de cada tres empreses (un 66,2%) han introdu-

Gràfic 7
Manca d'informació sobre els ODS i sobre com els poden assolir les empreses per sector d'activitat. CLEM I/2019. Ponderats

it canvis en el seu model de negoci. També les empreses de 50 o més treballadors estan més alineades amb els objectius de sostenibilitat (el 47,3% han introduït canvis), que les empreses de 10 a 49 treballadors (el 32,2%) (gràfic 6).

L'elevat grau de desconeixement dins el món empresarial de l'Agenda 2030 no només s'evidencia a la pregunta analitzada anteriorment on el 39,5% de les empreses no la coneixia, sinó també en l'elevat percentatge d'empreses que afirma que manca informació sobre els ODS (sisena i última pregunta del primer bloc del qüestionari). Concretament, el 84,7% de les empreses catalanes diu que manca informació sobre els ODS i sobre com assolir-los. Els resultats no són gaire diferents ni per sector d'activitat de l'empresa ni per dimensió (gràfic 7). En general, doncs, es pot concloure que existeix un dèficit d'informació en el teixit empresarial sobre els ODS i sobre com les empreses els podrien assolir i, per tant, justificaria realitzar accions més decidides de difusió i sensibilització entre el teixit empresarial, especialment sobre les empreses petites i mitjanes que tenen més dificultats per accedir i gestionar la informació.

El segon bloc de preguntes de l'enquesta té per objectiu conèixer si les empreses catalanes estan abordant algunes de les fites més importants que inclouen els ODS i en les quals les empreses són el principal agent implicat per al seu assoliment. Sense l'ànim de ser massa concrets ni ambiciosos donada la brevetat de l'enquesta, s'han identificat tres grups d'accions: la primera fa referència al Planeta, la segona a les Persones i la tercera a la Prosperitat. Dins de cada grup, s'han seleccionat algunes mesures destacades que permetrien avançar al nostre país en l'assoliment d'un desenvolupament més sostenible. En l'enunciat de la pregunta, les mesu-

res no s'han identificat amb ODS concrets perquè poden referir-se a més d'un i també perquè es vol captar la resposta d'aquelles empreses que estiguin realitzant accions en aquesta línia encara que no coneguin l'Agenda 2030.

Pel que fa al grup d'accions relacionades amb el **Planeta**, s'ha preguntat a les empreses per dues accions concretes:

1. Consum responsable amb el medi ambient (energia, aigua, producte de proximitat). El 80,6% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.
2. Producció responsable amb el medi ambient (recuperació de residus, reducció d'emissions). El 77,4% de les empreses afirmen estar compromeses amb aquesta fita.

Quant al grup d'accions relacionades amb les **Persones**, s'ha preguntat a les empreses per vuit fites concretes. Els resultats es presenten a continuació de més a menys grau de compromís amb cadascuna de les fites:

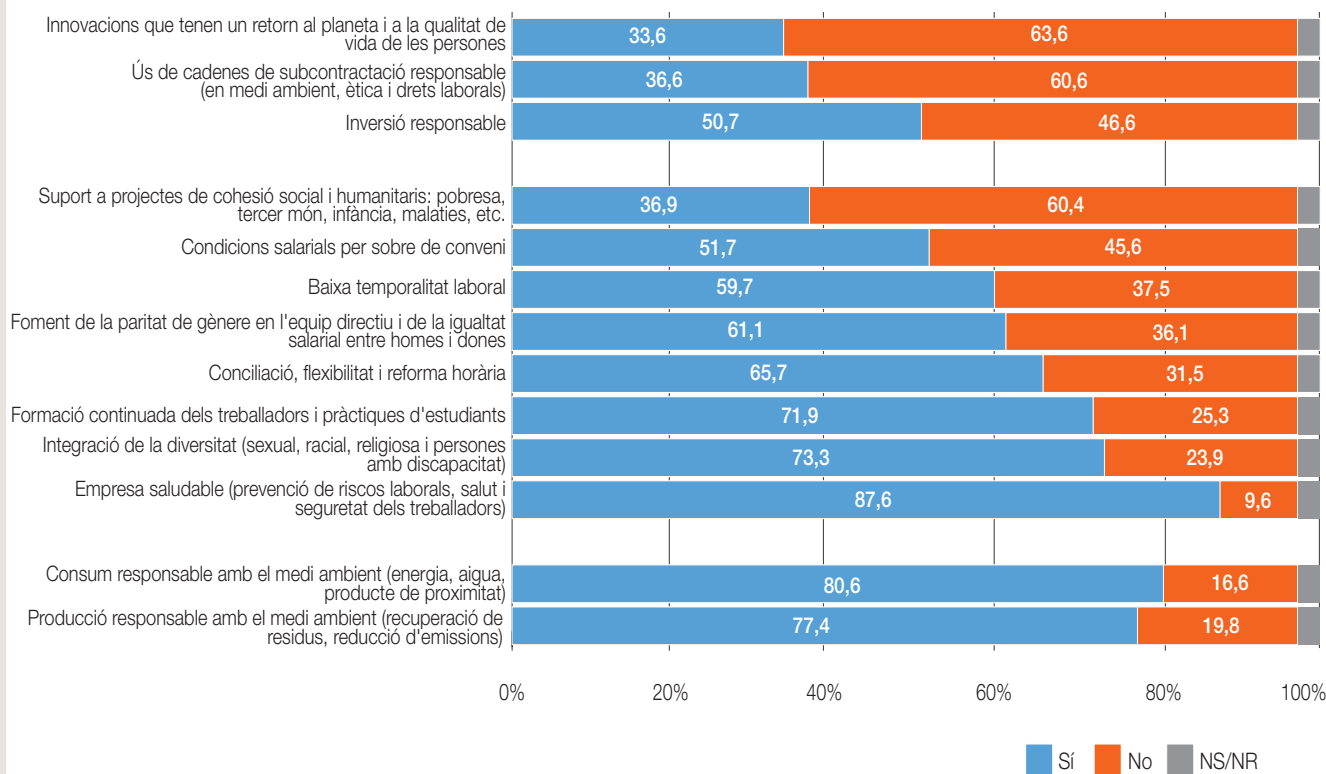
1. Empresa saludable (prevenció de riscos laborals, salut i seguretat dels treballadors). El 87,6% de les empreses afirmen estar compromeses.
2. Integració de la diversitat (sexual, racial, religiosa i persones amb discapacitat). El 73,3% de les empreses afirmen estar compromeses amb aquesta fita.
3. Formació continuada dels treballadors i pràctiques d'estudiants. El 71,9% de les empreses afirmen estar compromeses amb aquest fita.

4. Conciliació, flexibilitat i reforma horària. El 65,7% de les empreses afirmen estar compromeses.
5. Foment de la paritat de gènere en l'equip directiu i de la igualtat salarial entre homes i dones. El 61,1% de les empreses diuen estar compromeses.
6. Baixa temporalitat laboral. El 59,7% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.
7. Condicions salarials per sobre de conveni. El 51,7% de les empreses diuen estar compromeses.
8. Suport a projectes de cohesió social i humanitaris: pobresa, tercer món, infància, malalties, etc. El 36,9% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.

Finalment, el tercer grup de mesures fa referència a tres fites relacionades amb la **Prosperitat i innovació**, i que són:

1. Inversió responsable. El 50,7% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.
2. Ús de cadenes de subcontractació responsable (en medi ambient, ètica i drets laborals). El 36,6% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.
3. Innovacions que tenen un retorn al planeta i a la qualitat de vida de les persones, a més de millorar el creixement i la competitivitat de l'empresa. El 33,6% de les empreses diuen estar compromeses amb aquesta fita.

Gràfic 8
Empreses compromeses amb diferents fites dels ODS (% d'empreses)

Font: Idescat i Cambra de Comerç de Barcelona. Enquesta clima empresarial I/2019

Conclusions

L'empresariat percep la necessitat de que les empreses s'impliquin en l'assoliment d'un desenvolupament sostenible i ja hi ha un percentatge destacat d'empreses (el 41,3%) que afirmen haver introduït canvis en el seu model de negoci per donar resposta a aquest gran objectiu global, al marge de ser o no coneixedores de l'Agenda de Nacions Unides. L'hostaleria és el sector més avançat atès que dos de cada tres empreses han pres ja mesures en favor de la sostenibilitat.

Una altra de les principals conclusions de l'enquesta és el baix grau de coneixement de l'Agenda 2030 entre el sector empresarial (només el 39,5% la coneix i el 84,7% diu que manca informació sobre els ODS i sobre com els podrien assolir les empreses). Aquests resultats justificarien un major esforç en accions de difusió i sensibilització entre el teixit empresarial, especialment sobre les empreses petites i mitjanes que tenen més dificultats per accedir i gestionar la informació. El percentatge d'empreses que, una vegada són conscients de què és l'Agenda de Nacions Unides, mostren el seu

compromís –no necessàriament recolzat en accions concretes, sinó simplement un grau de compromís general– és el 44,3%. El grau de compromís és superior en les empreses més grans i en els sectors de la indústria i l'hostaleria, dos sectors que tenen un paper protagonista en la sostenibilitat mediambiental i la lluita contra el canvi climàtic.

Respecte al grau de compromís de les empreses catalanes amb fites concretes, cal assenyalar que les referides al Planeta (consum i producció responsable) és superior que en les que fa referència a la Prosperitat (inversió socialment responsable o amb retorn al planeta, per exemple). Quant a les mesures que afecten a les Persones hi ha un diferent grau de compromís, destacant per la banda alta les que tenen a veure amb la salut dels treballadors, la integració de la diversitat o la formació continuada, i per la banda baixa, l'estabilitat del treball, les condicions salarials i el suport a projectes de cohesió social i humanitaris. En la banda mitjana, sorprèn que el compromís no sigui més elevat amb la igualtat de gènere en llocs de responsabilitat, reducció de la bretxa salarial o mesures de conciliació, flexibilitat i reforma horària.

Annex

Resultats de l'Enquesta de clima empresarial de Catalunya IT/2019.

Preguntes específiques sobre la implementació dels objectius ODS de l'Agenda 2030 a les empreses

	Sector						Dimensió d'empresa	
	Mitjana ponderada ¹	Indústria	Construcció	Comerç	Hostaleria	Resta serveis	De 10 a 49 ocupats	De 50 ocupats o més
1. Opinió sobre si les empreses han d'ajudar al desenvolupament sostenible de la societat i el planeta:								
Sí	96,4%	98,3%	97,2%	94,7%	97,2%	95,8%	95,8%	97,1%
No	2,5%	1,5%	2,8%	3,6%	2,4%	2,7%	3,5%	1,9%
NS/NC	1,0%	0,2%	0,0%	1,7%	0,4%	1,5%	1,1%	1,0%
2. Coneixement dels Objectius del Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030:								
Sí	39,5%	44,0%	35,6%	30,6%	46,9%	44%	32,1%	44,3%
No	59,5%	55,8%	63,0%	69,4%	52,7%	59,7%	66,8%	54,7%
NS/NC	1,0%	0,2%	1,7%	0,0%	0,4%	1,5%	1,1%	1,0%
3. Després de llegir la definició d'ODS, empreses que es comprometen amb algun ODS de l'Agenda 2030:								
Sí	44%	48%	41%	35%	49%	44%	38%	49%
No	55%	52%	57%	65%	51%	54%	61%	50%
NS/NC	1%	0%	2%	0%	0%	2%	1%	1%
4. Tinença d'un pla de responsabilitat social corporativa a on es puguin alinear els ODS:								
Sí	40,7%	42,8%	38,9%	38,9%	59,0%	38,1%	28,3%	48,8%
No	55,7%	53,8%	57,4%	59,6%	39,1%	57,6%	67,6%	47,8%
NS/NC	3,6%	3,4%	3,7%	1,5%	1,9%	4,3%	4,1%	3,4%
5. Introducció de canvis en el model de negoci per donar resposta als ODS:								
Sí	41,3%	44,3%	37,3%	38,6%	41,6%	66,2%	32,2%	47,3%
No	53,7%	51,9%	56,3%	56,5%	54,8%	32,4%	63,5%	47,2%
NS/NC	5,0%	3,8%	6,4%	4,9%	3,5%	1,4%	4,3%	5,5%
6. Manca d'informació sobre els ODS i sobre com els podem assolir les empreses:								
Sí	84,7%	85,8%	86,7%	89,6%	88,5%	82,2%	85,5%	84,2%
No	14,3%	14,0%	11,7%	10,4%	11,0%	16,3%	13,4%	14,8%
NS/NC	1,0%	0,2%	1,7%	0,0%	0,4%	1,5%	1,1%	1,0%
Empreses compromeses amb diferents ODS (de més a menys dins de cada categoria)								
A. Planeta								
1. Consum responsable amb el medi ambient (energia, aigua, producte de proximitat)								
Sí	80,6%	85,2%	85,7%	78,8%	84,1%	77,7%	75,6%	83,9%
No	16,6%	12,2%	14,3%	17,4%	14,5%	19,5%	20,2%	14,2%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
2. Producció responsable amb el medi ambient (recuperació de residus, reducció d'emissions)								
Sí	77,4%	90,2%	80,4%	82,2%	83,0%	67,3%	76,1%	78,3%
No	19,8%	7,2%	19,6%	14,0%	15,6%	29,6%	19,7%	19,9%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
B. Persones:								
1. Empresa saludable (prevenció de riscos laborals, salut i seguretat dels treballadors)								
Sí	87,6%	88,3%	94,7%	84,5%	67,8%	89,8%	87,4%	87,8%
No	9,6%	9,1%	5,3%	11,7%	30,8%	7,1%	8,4%	10,4%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
2. Integració de la diversitat (sexual, racial, religiosa i persones amb discapacitat)								
Sí	73,3%	74,7%	68,3%	66,2%	57,3%	77,7%	63,3%	79,9%
No	23,9%	22,6%	31,7%	29,9%	41,3%	19,2%	32,5%	18,3%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
3. Formació continuada dels treballadors i pràctiques d'estudiants								
Sí	71,9%	71,7%	73,5%	68,5%	69,1%	73,4%	63,1%	77,8%
No	25,3%	25,7%	26,5%	27,6%	29,5%	23,6%	32,7%	20,4%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
4. Conciliació, flexibilitat i reforma horària								
Sí	65,7%	65,3%	58,3%	63,7%	57,0%	68,9%	61,9%	68,3%
No	31,5%	32,1%	41,7%	32,4%	41,6%	28,0%	33,9%	29,9%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
5. Foment de la paritat de gènere en l'equip directiu i de la igualtat salarial entre homes i dones								
Sí	61,1%	58,3%	59,5%	58,1%	70,1%	62,9%	58,2%	63,0%
No	36,1%	39,1%	40,5%	38,1%	28,5%	34,0%	37,6%	35,1%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
6. Baixa temporalitat laboral								
Sí	59,7%	67,1%	72,3%	66,5%	40,3%	53,6%	61,5%	58,8%
No	37,5%	30,3%	27,7%	29,6%	58,4%	43,3%	34,7%	39,4%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
7. Condicions salarials per sobre del conveni								
Sí	51,7%	58,8%	58,0%	58,8%	27,1%	47,2%	56,2%	48,7%
No	45,6%	38,6%	42,0%	37,3%	71,6%	49,8%	39,6%	49,5%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
8. Suport a projectes de cohesió social i humanitaris: pobresa, tercer món, infància, malalties, etc.								
Sí	36,9%	34,7%	31,8%	37,8%	38,0%	38,4%	31,0%	40,8%
No	60,4%	62,7%	68,2%	58,3%	60,6%	58,6%	64,8%	57,4%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
C. Prosperitat i innovació:								
1. Inversió responsable								
Sí	50,7%	61,5%	53,8%	45,1%	39,8%	47,4%	45,2%	54,3%
No	46,6%	35,9%	46,2%	51,0%	58,9%	49,6%	50,6%	43,9%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
2. Ús de cadenes de subcontractació responsable (en medi ambient, ètica i drets laborals)								
Sí	36,6%	40,7%	39,6%	33,0%	37,2%	35,0%	30,0%	41,0%
No	60,6%	56,7%	60,4%	63,1%	61,4%	61,9%	65,8%	57,2%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%
3. Innovacions que tenen un retorn al planeta i a la qualitat de vida de les persones								
Sí	33,6%	37,5%	38,0%	37,1%	52,0%	27,3%	29,2%	36,6%
No	63,6%	59,9%	62,0%	59,1%	46,6%	69,7%	66,6%	61,6%
NS/NC	2,8%	2,6%	0,0%	3,9%	1,4%	3,0%	4,2%	1,8%

¹ Mitjana ponderada per l'estimació del VAB de cada sector de l'enquesta.

Nota: El VAB estimat d'aquests sectors representa aproximadament el 81% del VAB total de l'economia catalana

Univers	607.494
Mostra	1.583
Marge d'error	±2,5%

GENER

- ▶ Roger Torrent és escollit president del Parlament.
- ▶ Torrent proposa a Puigdemont com a candidat a la presidència de la Generalitat, però el Tribunal Constitucional prohibeix la seva investidura a distància.

FEBRER

- ▶ Jerome Powell substitueix Janet Yellen al front de la presidència de la Reserva Federal dels EUA.

MARÇ

- ▶ El jutge del Tribunal Suprem envia a presó al candidat a la presidència de la Generalitat Jordi Turull, a Carme Forcadell i a tres exconsellers.
- ▶ Eleccions generals a Itàlia. Guanya la coalició de centredreta encapçalada pel partit de Matteo Salvini, la Liga Norte.
- ▶ La Reserva Federal dels EUA augmenta el tipus d'interès en 25 punts bàsics fins a situar-lo entre l'1,50% i l'1,75%.

MAIG

- ▶ El 14 de maig s'investeix a Quim Torra president de la Generalitat de Catalunya.
- ▶ El 31 de maig el president del Govern espanyol Mariano Rajoy perd la moció de censura impulsada pel PSOE i immediatament després, el 2 de juny, Pedro Sánchez és investit president.
- ▶ Els EUA abandonen l'acord nuclear amb l'Iran acordat el 2015 i anuncien el restabliment de les sancions.
- ▶ EUA imposa aranzels a les importacions d'acer i alumini provinent d'Europa, Mèxic i el Canadà.
- ▶ Enfront dels importants desajustos macroeconòmics, l'Argentina demana ajuda financera la Fons Monetari Internacional.

JUNY

- ▶ L'1 de juny es constitueix el nou Govern de la Generalitat de Catalunya, fet que comporta la finalització de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució (en vigor des del 27 d'octubre de 2017 per aprovació del Senat).
- ▶ El BCE anuncia que les compres netes d'actius disminuiran fins als 15.000 milions d'euros mensuals a partir de l'octubre fins al desembre de 2018.
- ▶ La Reserva Federal dels EUA augmenta el tipus d'interès en 25 punts bàsics fins a situar-lo entre l'1,75% i el 2%.

JULIOL

- ▶ El Govern d'Espanya aprova la major oferta d'ocupació pública en 10 anys.
- ▶ Entra en vigor la primera fase de pujades aranzelàries entre els EUA i la Xina. El 2018 s'han efectuat un total de tres pujades per valor de 50.000 milions de dòlars.
- ▶ Andrés Manuel López Obrador, cap de la coalició *Juntos Haremos Historia*, guanya les eleccions federals a Mèxic amb el 54% dels vots.

AGOST

- ▶ Grècia surt del tercer rescat financer després de vuit anys de supervisió per part de la UE, el BCE i l'FMI.

SETEMBRE

- ▶ Els caps d'Estat de la UE-27 acorden que no hi ha haurà acord sobre el Brexit sense una solució vinculant per a Irlanda i la formulació d'una declaració política conjunta sobre les relacions futures.
- ▶ L'1 de setembre entra en vigor a Europa la nova norma d'emissions per la qual tots els cotxes que es matriculin han de passar el Procediment Mundial Harmonitzat per a Assajos de Vehicles Lleugers. Aquesta normativa s'ha traduït en un augment del nombre de vehicles que han de pagar l'impost de matriculació (entre un 10% i un 20%).
- ▶ La Fed augmenta el tipus oficial en 25 p.b. fins a situar-lo en l'interval 2%-2,25%.
- ▶ Canadà s'incorpora a l'acord comercial preliminar que els EUA i Mèxic haurien acordat a l'agost, per reemplaçar el Tractat de Lliure Comerç d'Amèrica del Nord (NAFTA).

OCTUBRE

- ▶ El Tribunal Suprem obre el judici oral del "procés".

NOVEMBRE

- ▶ El Govern espanyol aprova les modificacions de la Llei d'Impostos sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats perquè sigui la banca, i no el client, la que assumeixi el pagament del tribut a la constitució d'hipoteques.
- ▶ La Comissió Europea recomana obrir un procediment de dèficit excessiu a Itàlia.
- ▶ Els 27 dirigents de la Unió Europea donen llum verda al principi d'acord del Brexit en una reunió extraordinària del Consell Europeu. Els caps de govern han ratificat l'Acord de Retirada i aprovat el projecte de Declaració Política sobre les futures relacions entre la UE i el Regne Unit, després que el govern de Theresa May donés el seu vistiplau. Tanmateix, l'acord no és aprovat al Parlament britànic.
- ▶ EUA restableix les sancions sobre l'Iran.

DESEMBRE

- ▶ El Consell de Ministres es reuneix a Barcelona el 21 de desembre. En aquesta ocasió s'aproven les següents mesures per al 2019:
 - Una pujada del salari mínim interprofessional (SMI) del 22% fins als 900€ que entra en vigor l'1 de gener.
 - Les pensions contributives es revaloritzaran un 1,6% i les no contributives un 3%.
 - El tipus mínim de cotització general se situarà en el 30% i les bases mínimes de cotització per als autònoms s'incrementarà un 1,25%.
- ▶ El BCE confirma que posa fi a les compres netes d'actius al desembre de 2018.
- ▶ L'11 de desembre es produeix un atemptat islamista a Estrasburg amb 5 morts i 11 ferits.
- ▶ La Fed augmenta el tipus oficial en 25 p.b. per tercer cop en el 2018 fins a situar-lo en la forquilla del 2,25% i 2,50%.
- ▶ L'OPEP i els seus socis acorden retallar la producció de cru en 1,2 milions de barrils diaris entre gener i juny de 2019.

Girona estadística

2018

	2017	2018	Variació (%)	Catalunya 2018	Gir/Cat 2018 (%)
SUPERFÍCIE TOTAL (KM²)	5.905	5.905	-	32.108	18,4
POBLACIÓ TOTAL	755.716	761.947	0,8	7.600.065	10,0
Població estrangera	140.890	144.720	2,7	1.082.099	13,4
POBLACIÓ OCUPADA	327.200	340.250	4,0	3.362.175	10,1
POBLACIÓ ATURADA	53.000	43.600	-17,7	436.400	10,0
Taxa d'atur (aturats/actius, en %)*	13,9	11,4	-2,5	11,5	-
Taxa d'ocupació (ocupats/població +16 anys, en %)*	53,8	55,3	1,5	54,2	-
Taxa d'activitat (actius/població +16 anys, en %)*	62,5	62,4	-0,1	61,3	-
AFILIACIONS TOTAL RÈGIMS¹	291.361	300.411	3,1	3.279.330	9,2
CONTRACTES¹	287.727	291.426	1,3	3.329.416	8,8
Indefinites	247.619	245.096	-1,0	2.866.239	8,6
Temporals	40.108	46.330	15,5	463.177	10,0
INFLACIÓ MITJANA ANUAL (%)²	2,4	2,0	-0,4	1,8	-
EXPORTACIONS DE BÉNS (MILIONS €)²,³	5.233	5.241	-1,1	71.624	7,3
<i>5 Principals sectors</i>					
Carn	1.480	1.467	-5,4	3.173	46,2
Productes químics	995	942	-5,3	18.767	5,0
Maquinària específica altres indústries	467	516	10,6	4.329	11,9
Altres semimanufactures	368	399	8,7	2.692	14,8
Sucre, cafè i cacau	318	312	-1,7	745	41,9
UE-28	3.777	3.804	-1,1	45.863	8,3
Resta del món	1.456	1.437	-1,3	25.761	5,6
IMPORTACIONS DE BÉNS (MILIONS €)²,³	2.614	2.750	5,9	90.178	3,0
<i>5 Principals sectors</i>					
Productes químics	682	748	10,3	19.767	3,8
Altres semimanufactures	196	221	12,5	2.359	9,4
Maquinària específica altres indústries	166	180	8,5	5.076	3,5
Tèxtils i confecció	179	180	0,7	7.871	2,3
Altres béns d'equip	137	158	15,7	7.799	2,0
UE-28	2.093	2.196	5,6	50.194	4,4
Resta del món	521	555	7,1	39.984	1,4
Saldo comercial (Exp-Imp) (milions €)²,³	2.619	2.491	-7,9	-18.554	-
NOMBRE D'EMPRESES EXPORTADORES TOTALS²	3.481	3.799	9,1	47.918	7,9
Nombre d'empreses exportadores regulars⁴	1.203	1.210	0,6	17.239	7,0
Nombre d'empreses exporten >50.000 €	1.090	1.110	1,8	12.312	9,0
Nombre d'empreses exporten >50.000 € regulars⁴	788	783	-0,6	9.426	8,3
NOMBRE D'EMPRESES⁵	62.036	62.984	1,5	630.020	10,0
1-9 assalariats	25.674	26.431	2,9	238.858	11,1
10-49 assalariats	2.453	2.521	2,8	26.565	9,5
50-199 assalariats	320	325	1,6	5.703	5,7
200 o més assalariats	72	71	-1,4	2.455	2,9
Sense assalariats	33.517	33.636	0,4	356.439	9,4

* Variació en punts percentuals.

(1) Dades de final d'any.

(2) Les dades del darrer any són provisionals i s'actualitzaran l'any vinent.

(3) Les taxes de variació estan calculades sobre les dades provisionals de l'any anterior.

(4) Regulars: empreses que han exportat en els 4 últims anys consecutius.

(5) Les dades són a 1 de gener de cada any (Directori Central d'Empreses de l'INE).

Fonts: Idescat, INE, SEPE, DataComex, ICEX, Generalitat de Catalunya i Ministeri de Foment.

Girona estadística

2018

	2017	2018	Variació (%)	Catalunya 2018	Gir/Cat 2018 (%)
AGRICULTURA					
Comptes de cotització ¹	388	383	-1,3	2.580	14,8
Nombre d'afiliacions ¹	4.639	4.639	0,0	32.393	14,3
INDÚSTRIA					
Comptes de cotització ¹	2.698	2.678	-0,7	25.166	10,6
Nombre d'afiliacions ¹	51.311	52.775	2,9	483.614	10,9
CONSTRUCCIÓ					
Comptes de cotització ¹	3.459	3.587	3,7	24.341	14,7
Nombre d'afiliacions ¹	25.374	26.903	6,0	200.294	13,4
Habitatges iniciats	1.077	1.476	37,0	14.517	10,2
Habitatges acabats	862	604	-29,9	7.492	8,1
Ràtio d'habitatges iniciats per cada 10.000 habitants	14,3	19,4	5,1	19,1	-
Preus de l'habitatge lliure (€/m²)	1.508	1.507	-0,1	1.955	-
Preus de l'habitatge protegit (€/m²)	1.232	1.212	-1,6	1.212	-
SERVEIS					
Comptes de cotització ¹	21.662	21.861	0,9	205.725	10,6
Nombre d'afiliacions ¹	210.037	216.094	2,9	2.563.029	8,4
COMERÇ					
Comptes de cotització ¹	6.940	6.885	-0,8	63.629	10,8
Nombre d'afiliacions ¹	55.281	56.353	1,9	597.972	9,4
TURISME²					
Total de viatgers en establiments hotelers	3.734.876	3.902.649	4,5	20.087.452	19,4
De turisme domèstic	1.630.966	1.713.648	5,1	7.372.361	23,2
De turisme estranger	2.103.910	2.189.001	4,0	12.715.091	17,2
Total de pernoctacions hoteleres	12.079.328	12.131.712	0,4	56.844.609	21,3
De turisme domèstic	3.900.692	3.919.728	0,5	15.830.861	24,8
De turisme estranger	8.178.636	8.211.984	0,4	41.013.748	20,0
Estada mitjana en hotels (en dies)	3,2	3,1	-	2,8	-
Nombre d'establiments hotelers	580	591	2,0	2.259	26,2
Nombre de places hoteleres	56.265	56.328	0,1	247.085	22,8
Grau d'ocupació per places hoteleres (en %)*	55,4	55,6	0,1	60,5	-
Total de viatgers de turisme rural	181.436	209.616	15,5	486.935	43,0
Total de places de turisme rural	6.632	6.477	-2,3	17.395	37,2
Total de viatgers en càmpings	1.384.892	1.361.594	-1,7	3.276.175	41,6
Total de parcel·les en càmpings	22.683	22.912	1,0	54.573	42,0
TRANSPORT					
Matriculació de vehicles	24.314	26.123	7,4	299.668	8,7
Passatgers Aeroport Girona - Costa Brava (milers)	1.947	2.020	3,8	53.230	3,8
Vols interiors	11	8	-26,5	13.472	0,1
Vols internacionals	1.936	2.012	3,9	39.758	5,1
RECERCA I INNOVACIÓ					
Sol·licitud de patents nacionals	29	17	-41,4	235	7,2
Sol·licitud de models d'utilitat	43	42	-2,3	467	9,0
Sol·licitud de marques nacionals	652	560	-14,1	8.329	6,7
Sol·licitud de noms comercials	111	141	27,0	1.744	8,1
Sol·licitud de disseny industrial	20	19	-5,0	361	5,3

* Variació en punts percentuals.

(1) Dades de final d'any.

(2) Les dades del darrer any són provisionals i s'actualitzaran l'any vinent.

Fonts: Idescat, INE, SEPE, DataComex, ICEX, Generalitat de Catalunya i Ministeri de Foment.

Cambra de Comerç de Girona

Cambra de Comerç de Girona

Av. Jaume I, 46 - 17001 Girona
Email: cambra@cambragirona.org
Telèfon: 972 418 500
www.cambragirona.cat

Cambra de Comerç de Palamós

C. Dídac Garrell, 10, 2n - 17230 Palamós
Email: info@cambrapalamos.org
Telèfon: 972 31 40 77
www.cambrapalamos.org

Cambra de Comerç
de Sant Feliu de Guíxols

Passeig del Mar, 40 - Sant Feliu de Guíxols
Email: info@cambrastfeliu.com
Telèfon: 972 32 08 84
www.cambrastfeliu.com

Patrocina:

Consell General de Cambres de Catalunya

www.cambrescat.org

Col·labora:

